

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXV.

CHICAGO, ILL., 15. KVĚTNA 1913.

ČÍSLO 5.

Jan Kolář:

STAROMĚSTSKÁ MOSTNÍ VĚŽ.

JAK obrněný rytíř středověký,
se štítem, mečem, přilbou na hlavě,
zde stojí pevně u přechodu řeky
a k Malé straně hledí pátravě.
Tam jindy slýchal zbraně hřmot a křiky
a vídal mnohé ozbrojené šiky
i domácích i cizích nepřátel,
z nichž každý v Praze hospodařit chtěl;
leč on jim chrabě zastoupil vždy cestu
a nepustí jich ku Starému městu.

Ted' ovšem klidný je už onen břeh,
a není třeba, by jej někdo střež,
neb ted' tam téměř mrtvé ticho vládne,
a nehrozí sem nebezpečí žádné,
— a nevrátí se snad už nikdy zas —
ten rytíř však se stejnou kuráží
tu stojí dál, jak voják na stráž,
jejž zapomenul vystřídati čas,
když tajně prechal před vítězným rekem,
před novou dobou světla, naším věkem,
kde oba břehy v jedno spojeny,
a zájmy lidí na nich smířeny.

A jako starý voják, i ten strážce
rád vypravuje všem, kdo slyšet chce,
co všechno zkusil v mnohé tuhé srážce,
a ukazuje četné jizvy své.
Leč nejraději noční dobou tichou
se rozpovídá, v svitu měsíce,
když, hlučné za dne, usnou ulice;
a nejčastěji vypravuje s pýchou,
až zrak mu plane vous si kroutě šedý,
jak za onoho času s měšťany
a se studenty na vždy zahnal Švédy,
když mocí chtěli vrazit do brány.—

Těž vypravuje někdy slzu v oku
o starém Šimonovi Lomnickém,
jenž sedával kdys po jeho zde boku
a chud'as žebal v bíděm stáří svém,
ač písničkami svými dříve bavil
i krále, pány, mocné dvořany,
a též v nich krásu mnohé paní slavil,
Poeta laureatus nazvaný! . . .
Sic transit gloria mundi! všecka sláva
— říkali čeští bratři — polní tráva!

Leč někdy rytíř nepromluví slova
a stojí v němý smutek pohřížen,
jak nade hrobem osiřelá vdova,
že sotva slyšet slabý vzdech a sten . . .
odněkud přiletí a smutně kváčou
ty kavky, jako černé myšlenky
a sednou na vrch jeho čelenky,
jak siroteci, když v smutku lkavě pláčou.
Či jsou to duše snad—těch nešťastníků,
těch velkých mužů, svatých mučedníků,
jichž hlavy tam, ach byly zatknuty,
když padly mečem pokuty? . . .

On mlčí . . . trne hrůzou toho skutku,
na tvář mu slza kane krvavá,
a kolem úst pláč srdce pohrává —
on stojí v němém zamyšlení smutku . . .

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Víme, že co se zdá jest pouhý sen! A vidíte takový zpropadený a zvláštní sen jsme měli minule. Zdálo se nám, že naši bratři a sestry v Chicagu se pojednou vzhopili a pilnou rukou svou zasáhli do nejdůstojnější a nejkrasší tryzny na uctění památky mistra Jana. Podařilo se jim totiž spojit dva v projektu se nalézající české podniky národní v jeden podnik veliký a významu dalekosáhlého. Husův dům a Česká nemocnice! Oba podniky pod jménem Nemocnice Husova se již v jeden celek ustavily a protože se počítalo, že na Husův dům již sebráno jest tolik tisíc a na Českou nemocnici skoro tentýž obnos daly se ty částky dohromady, zakoupilo se vhodnější místo a pro mysle uvolnění, snahy osvětňé a pomoci i utužení našich zbudovalo se na zakoupeném pozemku, pravá to zahrada, auditorium, české museum, knihovna a čítárna, kamž vedla pěkně upravená cestička z Husovy nemocnice vedle stojící. Namítalo se ze začátku sice, že podniky ty spojit nelze, ale bratři chicagští poukazujíce na pomoc myslí a pomoci chorému tělu a tedy věc společnou a na vzájem se doplňující, pokud se týká českého člověka, odpovídali na namítky stejně a důrazně jako všude jinde, kde nevěřilo se v jednotný postup s živly náboženskými! Trvalot' obyčejně a všude jen na chvílenku a jest jen divné, že až dosud iniciativa na společný postup musela vždy vycházeti z kruhů volných lidí, aneb těch "volnějších" a prodlením doby se pak ukázalo, že český katolík jako katolík půjde raději k sestrám do nemocnice sv. Antonína, pošle děti spíše do katolické školy, kde sestry Irčanky vyučují a na rozkaz pánů páterů, kdyby jim v tom či onom podniku, kde vedle svobodomyšlných zasedati by měli, se znelíbilo, jednoduše vytáhnou a jejich věřící jak bys met. S protestanty potíž jest ještě horší, protože těch sekt jest mnoho a každá chce hrát "prým" . . . Podotýkáme, žeť pouhý sen a nic více a za takový lze jen považovati. Jediné co by na tom všem bylo jest, že tisíc dollarů a druhý tisíc dohromady dělá tisíce dva a s dvěma tisíci obyčejně to jde rychleji ku předu, nežli s jedním. To jen tak mimochodem z pera lidí, již v takových a podobných podnicích i větších rozměrů mají dosti šikovnou zkušenost a vědí, že kde jen trochu bylo vlivu církevního vždy byli jsme rádi, že vyvázli jsme celkem se zdravou kůží v zásadě.

Jestli bychom chtěli zmenšit vydání se sjezdem, jakž dosud bývalo, nemíníme tím nikterak, že bychom snažili se i přistříhnout v tom ohledu naše slety, průkazy naší práce, příležitost ku seznámení se boreů našich a všech činovníků vůbec. Nikoliv—slety naše bud' teč důstojné a toho druhu, abychom na výsledky jejich vždy jen rádi vzpomínali. Slety naše musí býti obrazem všeho toho co výchovná věc naše poskytuje a musí v lidu zanechatí dojem co nejkrasší. Víme ze zkušenosti na kolik se i na členstvu dobrém po sletech získává, jaké prostředky jsou to agitační v pravém toho slova smyslu pro to naše Sokolství a tu nákladu žádného se nekajíce

chceme vždy státi co možná na místě prvním! Takovýto slet jest sokolskou slavností prvního řádu a jestli se nám vyčítá někdy, že na ten trošek slavnosti obětujeme mnoho peněz, můžeme jen směle odpověděti, že za prvé jsou peníze naše a za druhé znajíce vliv ukázky a praktického dokladu názorného na evičišti doufáme přesvědčiti i ty největší škarohlídy, ba i nepřátele naše, že instituce sokolská jest hodna podpory všeobecné — té však, žel se jí nikde a nikdy nedostalo! Školy tělocvičné a Sokolny vydržujeme si sami a přec u každé příležitosti se nám povídá, že bychom měli ještě dělati to a zase ono, jestli si chceme uchovati prý ten predikát "vojska národního." Obyčejně však radí nám tak a podobně ti, již sami kapsy zapínajíce na národní účele mnoho nedají a dají-li musí to o nich napsat každé noviny a nenapíšu-li, tož odejme se jim oznámka obchodní.

Nejednou vytýkáno bylo našemu Sokolstvu, že práce jeho jest jednostrannou, že veškerá snaha jeho jen k tomu směřuje, pěstovati sval, vychovávatí gymnasty. Je-li tomu tak, pak nelze upříti, že práce naše jednostrannou jest. Chceme-li vychovávatí, musíme vychovávatí člověka celého a ne jen jednu jeho část'. A jsme-li s to docíliti úspěchu jen pomocí svalů, pak i ten úspěch, byt' byl sebe skvělejší, jest jen úspěchem polovičatým. V tom líšiti se musí výchova sokolská od výchovy různých klubů gymnastických, od výchovy veřejných hřišť. Hlásáme-li ušlechtilost, musí u nás naléztí vždy otevřené dvěře vše, co jest ušlechtilé, povznášející; hlásáme-li národní uvědomění, musí to národní uvědomění pronikati celou naši organizaci; hlásáme-li bratrství, pak ono bratrství musíme vždy, všude a při každé příležitosti osvědčovati. Plní-li však mladé členstvo naše místnosti cizí, kde nalezá zábavu rázu velice pochybného, máme-li osvědčiti zájem o to, kdy bratr s nevšední námahou a při velkých obětích snaží se v cizích kruzích šířiti známost o Sokolstvu českém a my, na místě abychom byli mu při jeho práci nápomoeni, na místě abychom snažili se tak důležitý cíl svojí podporou mu usnadniti, my jako bratři zaskvíme se při jeho přednášce svojí nepřítomností — tu nad takovými truchlivými zjevy musí se každý upřímný Sokol pozastaviti a vážně přemýšleti o tom, není-li trochu pravdy v tvrzení, že veškerá snaha naše směřuje jen a jen k pěstění svalů. č.

Stálá divadelní společnost herečů z povolání, z nichž patří někteří i k tomu našemu Sokolu, naši Ludvíkovei, oslavili minule dvacet let práce a činnosti vzdělavací v Chicagu. Kdo ví co znamená neúporná tato činnost, kdo zná ty snahy udržeti české divadlo v Americe na úrovni co možná nejvyšší, nemůže nevpomenouti zesnulého řiditele Ludvíka, jenž pilně pracoval, vzdělával, povzbuzoval a s družinou svou docílil mnohých úspěchů. Družka jeho krácejíc ve šlépějích manžela, vlastence, rovněž uznání si zaslouží, jako všichni ti staří i noví členové společnosti a rozumí se i jejich řiditel hudby přítel

Čapek. Obecenstvu poskytlo se mnoho vzácného, jako v těch začátcích i na náš venkov se působilo. Proto zdar Ludvíkoveům!

Čtete-li pozorně zprávu jednatele V. V., počínající 1. února 1912 a končící dne 31. ledna 1913, jakž v březnovém čísle uveřejněna byla, podíváte se na kolik bylo za jmenovanou dobu členů nových v N. J. S., na kolik odstoupilých a na kolik vyloučených. A číslíce vyloučených zasluhuje bedlivé úvahy, neboť znovu dokazuje, že se u nás přijímá do jednot všechno šmahem, nehledí se na charakter navrženého, ani na to, že při složení čestného slibu člověk ten ani neví co slibuje, aneb nechce vědět, jen když k vůli "businessu" do Sokola se dostane. Jiný po zásadách svobodomyšlných jednoty naší přímo šlape a dovede se vyšplhat na bedrách toho Sokolství ku všelijakému politickému "jobu", kdežto ještě jiný bude učitelem české svobodomyšlné školy a velikým Sokolem z "boží milosti" a ministrantem místních kruhů zpátečnických, podporuje každý jejich podnik hmotnými dary a po případě oznámkou v katolických a jiných listech, aneb tak zvaných listech "neodvislých a snášenlivých". Omlouvati počínání Sokola nehodné a nosení na obou ramenou tím, že jsme pět a deset a více let v Sokole pracovali a podobně nestačí, protože by mohlo býti důkazem, že za tu řadu let po případě "možek připomínul". Jestli však si toto v zasloužené sebekritice připomínáme činíme tak jen za tím účelem aby náležitá očista se spíše po poznání pravdy skutkem státi mohla. Nechceme jako naši v Čechách, aneb po vzoru pštrosů, vědomě zavíratí oči před skutečností, která na štěstí u nás rozhodně není rozměrů tak povážlivých jako tam doma ve staré vlasti. Za jednotlivé případy u nás celek volný nemůže, ale za případy stálého projevu nesamostatnosti, poklonkovaní a hry s pokrokovostí, jež samé jeví trhliny celek celkem nevolný spíše by mohl býti činěn zodpovědným. Známe však prostředí, známe poměry a tu jsme jen rádi, že tam doma i zde jde se již také hloub, že dosti jest pracovníků a že pomalu a jistě i v osvětových snahách a svobodomyšlnosti jisté výsledky se vykazují. Pravda vždy jen zvolna klestila si cestu a také u nás ve výchově tělesné i mysle ještě tolik nedostatků, třeba příležitost k rozvoji v zemi volné spíše se naskytuje.

Prohlášení, kterým dr. Velemínský rozloučil se s "českou Amerikou", nejlépe charakterisuje naše truchlivé poměry a zajisté nepřispěje k tomu, aby styky s českou vlastí byly čím dále tím více utužovány, z čehož jen nám vyplynouti by musil prospěch nemalý. Stěžujeme si na nevšímavost, poukazuje trpkými slovy na lhostejnost, s jakou kruhy pražské vůči našim snahám a vymoženostem se chovaly a posud chovají — ale když počne v Čechách o nás zájem se jeviti, nemáme nic pilnějšího na práci, nic nepůsobí nám potom větší radost, jako když drsnými odvetami, nešetrnými útoky a bezeitným podezříváním veškeré rady a pokyny odmítáme. V tom jsme opravdu velikými! Tak dalece, pokud

měli jsme příležitost dra. Velemínského poznati v Čechách i zde, jest on příliš inteligentním, rozšafným a velikomyslným mužem, aby nesnesl projevy odlišné od názorů svých. Nemůžeme býti všichni stejných náhledů o jedné věci — ano připouštíme, že on, poměrů zdejších neznalý, pronášel o jistých věcech názory, s kterými našinci třeba souhlasiti nemohli — ale co se nejen jeho, ale každého slušného Čecho-Američana bolestně dotýkati muselo, byl způsob, jakým bylo mu na jeho názory odpovídáno. Drsnost, bezohlednost, podezřívání — to jsou zbraně, k jakým u nás se rádo sahá — to jsou věci, které nejednu dobrou sílu z života veřejného vyšťvaly — a tytéž truchlivé zjevy jsou to, ku kterým u nás sáhnuto bylo a které dohnaly dra. Velemínského k prohlášení, začínajícímu slovy: "Útoky, jichž se mně dostalo za mé upřímné návrhy na reformu česko-amerických škol, nutí mne k tomuto prohlášení. Nechci se vnucovati zejména jsem toho dalek, působiti rozbroje svými návrhy." — Ti, kdož oblíbenou "štvavou taktikou" váženého hosta k hořeji citovanému prohlášení donutili, kdož dali mu pocítit, jakými zbraněmi vyspělá (!) "česká Amerika" dovede bojovat, jsou patrně prohlášením tím velice spokojeni — ale kde jaký slušný Čecho-Američan, at' pak už s drem. Velemínským ve všem souhlasil anebo ne — tomu způsob, jakým jsme váženého hosta ze svého středu v pravém smyslu slova vyšťvali, vehnati musí krev studu do tváří. ě.

Nechtěli jsme věriti, že ta tak zvaná "východní" svobodomyšlnost liší se od té "západní" podstatně, ale již tomu tak! Východní na příklad dovoluje a chuděrka se při tom panna čistá ani nezardí, když se v úředním její orgánu oznamuje ten jediný a "pravý regulator ženských nemocí", aneb jiný humbucek patentních "štofů" českého vyrabitele, jako jest jí celkem "vuřt", jestli doporučuje podniky řízené pány unitariány a "vyšších prý snah" velikých "vlastenců" českých, již potřebují ob čas trochu té reklamy. Mimo to "východní svobodomyšlnost" zcela klidně snese a její přívrženci musí strávit, že Jihoslované za osvobození bratří svých v Macedonii a Starém Srbsku do boje se vypravivší proti svému nepříteli Turkovi, vedli prý "náboženskou válku". Válka za osvobození bratra na Balkáně za náboženskou prohlášena byla v "Truth Seekeru" a to jistým židáčkem, jenž také hraje si na "svobodomyšlníka". A přec jeho souvěrci i jiní, ba čeští lékaři, Sokolové a naši cestovatelé vědí nejlépe, že na Černé Hoře, v Srbsku i Bulharsku náboženská tolerance jest naprostá a chcete-li znáti, daleko lepší, nežli zde ve Spojených Státech, kde na sta jest navzájem se potírajích sekt i věr celé haldy, nemluvě ani o opovržení "nevěřcem" a p. "Východní svobodář" se dozví o zavraždění františkánského mnicha Paliče zrovna tak jak vyličovaly štvácké listy vídeňské i zvěstuje se mu podle největších nepřátel Slovanů, že na Černé Hoře násilím se katolíci obraceli. Komu se takovými povídačkami, jež byly v "Čase" a jiných spolehlivých listech tolikrát vyvráceny, vlastně nadhání na mlýn? Jednoduše řím-

ským klášterníkům, mnichům a katolíkům, již v pravoslavi vidí nepřítele, třeba byl tento i za pohoutých dob tisíckrát lepší Turka! Po pět set let páchal Turek bezpráví, násilí a všechny možné hanebnosti na Slované s nimiž tentokrát bojovali i Slované, mohamedáné, Srbové z poturčeného sandžaku a jinde a to vše dokazuje jen, že ve vážném listě, listě seriosním a opravdu svobodomyšlném, opravdu vzdělavatelném musí se psát seriosně, čili pravdivě a neznáme-li té či oné pravdy, jednoduše se přesvědčíme a vyšetříme. "Truth Seeker" své doby, na jehož vějíčku se sedlo, mystifikaci o "náboženské válce" jsme důkladně vysvětlili a znajíce nyní pramen, tím více se divíme . . .

Vynikající anglický novellista, Thackeray, řídil se tímto pravidlem: "nestačí psát tak, aby většina čtenářů ti rozuměla — piš tak, aby veškerá možnost byla vyloučena, že by ti jen jediný čtenář neporozuměl." Pravidlem tímto snaží se řídit redakce vašeho listu, milí bratři a nejednou vyzývání jste byli touž redakcí, abyste činili podobně. Pište tak, aby čtenář nikdy nemusil ustati v čtení a přemýšlet o tom, co že jste těmi slovy napsanými pověděti zamýšleli. Píšeme a mluvíme proto, abychom své myšlenky vyjadřovali — a ne je skrývali. A při tom připomínáme poznovu: Vyhybejte se také všem skrytým narážkám, ale cokoli říci chcete, řekněte to přímo — otevřeně — srozumitelně. Výrazy, jako: "mohl bych říci více . . ." "jako kdosi . . ." "jako kdysi kdesi," — jsou jen známkou bázně, zbabělosti — poněvač pisatel rád by něco řekl, ale nemá dosti odvahy, dosti mužnosti, aby řekl to přímo a spokojuje se tím blahým vědomím, že "ten, na koho bylo mířeno, pochopí . . ." Takové psaní připomíná nám pouličního nezbedu, který z daleka hodí po vás kamenem neb blátem a pak dá se na útěk. Kámen na vyhládnutou osobu dopadl — a to mu k jeho radosti stačí. Ale špatně Sokolu přísluší, počíná-li si jako nezvedený uličník.

Podle našeho soudu sjezdy jsou nákladné a u vlastní hodnotě nedostatečné pokusy vykonati za týden MNOHO, což za poměrně menší obnos dalo by se vyřídit cestou lepší a praktičtější, vedle docílení výsledků skutečných. Nejsme snad pro úplné zrušení sjezdů vůbec, ale navrhuje stanovní komisy, to jest aby zrušilo se dosavadní zastoupení na našich drahých sjezdech N. J. S., a zastoupení dělo se podle Žup a členstva těchž a nikoliv jednotlivých jednot, sborů a odborů. V každé Župě jsou mimo to techničtí pracovníci, vedle činovníků nejlepších v celém obvodu, abychom tak děli a ti, když navzájem by se sešli, poradili a rozhovořili o potřebách naší veliké jednoty mohli by poměrně rychleji a s lepšími úspěchy pracovati, jednak proto, že na sjezd a poradu přišli by lépe připraveni zástupci, již náhodou někdy o Sokolství toho mnoho neví, ač v jednotě své třeba hrají "prým", jednak proto, že v ústředí župním prodlením doby a lhůty meziporadní mnohé by již bylo vždy připraveno a opravy prozkoumány i náležitě prostudovány. Tím ovšem by se i na draho-

cenném čase ušetřilo, protože i kdyby trvaly porady, odborně znalých bratří a sester župních trochu déle, vyvážilo by přece jen ohromné nynější vydání zbytečné, neboť zástupců by bylo méně a porady po případě mohly by se odbýt i o sletu. Tři zástupci, dva technicky znalé a jeden věci povšechných mohlo by se vzít jako za základnu zastoupení a jsme si jisti, že by se mnoho i celku prospělo a také na stanovách a p. peněz ušetřilo, jež kdyby se upotřebily pak na činnost osvětovnou a vzdělavací, jaký záhy vykazovati bychom mohli pokřk. Mimo to z ústředí župních vycházela by dojista častěji iniciativa k nějakému tomu podniku sokolskému a také ve Výkonném Výboru bylo by více prostředků finančních na vlastní podniky a postup, který o to by mohl býti účinnějším, čím více opravdové práce by se konati dalo. A opravdová práce záleží i v tom, že čte se úřední orgán! List náš proto zasílej se pouze a jediné těm členům, již při vstoupení do jednoty se oň přihlásí a vůbec jen čtenářům a členům těch kterých jednot našich, již o list dbají vůbec. Tu opět by se mnoho na tisku, papíru a zbytečné práci v expedici ušetřilo. Tisklo by se pouze tolik výtisků, kolik je skutečných čtenářů, Sokolů a Sokolek, dále ony na výměnu a předplacená čísla do Evropy i ciziny a na nečleny a nic více, čili JEDNODUŠE řečeno nevyhazovaly by se peníze za výtisky dnes tu a tam pohozené, nerozbalené a nečtené. Co jest na příklad platno posíláti orgán mladíku, jenž o list zájmu nejeví a po případě ani čísti nedovede, aneb do také rodiny, kde se stránka po stránce dává ob čas pod koláče. Neklamtež se prosím, že není tomu tak všude a neutišujte se, že napravit se dá. Příspěvky by se mohly po případě o něco snížit, ale vydání na list, jeho ještě větší zvelebení a zdokonalení dalo by se zajistiti a jinak by se pracovalo, kdyby u pořadatelského stolku se vědělo, že **orgán dostávají čtenáři**, čili všichni ti, kdož si vyžádali, že nikomu, protože jest náhodou členem není vnučován a posílán "zdarma". Zdarma vlastně není a když není nyní nebylo by ani potom, protože příspěvky za list členu **každému** by se počítati mohly stejné, at' list dostává či nic, podle jeho přání vlastního. Přispíval by na věc celku, jako každého z nás povinností a nemaje přímo užitku z listu, který nečte, lehkomyšlně pohodí atd., nemohl by si nikterak stěžovati. Takto ušetřených peněz jakž řečeno mohli bychom pak použití na zdokonalení listu a jiné potřeby vzdělavatelné a vhodné.

Jest nás přes šest tisíc v Národní Jednotě Sokolské a z těch pouhých deset procent členstva evičického, vezmeme-li za základ zprávy Župy Střední, o nichž v Čechách chybně referovali, jakoby měla pouze jedno jedinké procento evičických. Deset procent! Dejme tomu. Však to nikterak nestačuje a dává nám smutné vysvědčení, že nedovedeme si udržeti dorost, že nedovedeme upoutati k sobě mládež naši na dobu delší, že ve evičárnách našich nenalézá žactvo všeho toho co poskytují jí tělocvičné organizace jiné, škola veřejná, hřiště a ústavy moderně zařízené. Však o tom na místech těchto řekli jsme

si již tolikráte . . . A ještě něco! Kolik z těch mladších členů, kolik cvičících čte na příklad ten list náš? Za celou dobu našeho pořadatelsví snažili jsme se vždy přinášeti v obsahu listu nejen co nové, odborně cenné, ale i jinak užitečné a žel častokrát jsem se přesvědčili, že mnohý z těch cvičenců — přečísti si nedovedl, když dovedl zapomněl, aneb raději chvílenku čtení kdys věnovanou zabil u karet, v "pět'ákovém", aneb na místech ještě horších! A nyní se podívejme na některé naše vedoucí. Zdálo by se, že aspoň ti čtou. Ano, přečtou si všechno co ku chvále jejich napsal místní dopisovatel, bratr ochotný a dobrý přítelíček, jenž za nic na světě by nechtěl vynésti trochu té trpké pravdy, že vlastně jejich vedoucí nečte ani věci odborné, ani jiné v listě našem a jiných, protože "u vědomí své dokonalosti a stále chvály i kadidla převonného" povznesen se býti mívá nad jiné a poučení již nepotřebuje. Jemu také ani v duchu nenapadne, že by mohl z tohoto listu našeho poskytnouti tedy aspoň těm druhým, již třeba sami přečísti si nedovedou a čísti ob čas před šikem . . . Jiní náčelníci a vedoucí jsou tak náramně dochvilní a pilní, že ani nepřečtou si ty stále stesky a upomínky vrchního náčelníka, aby poslali své zprávy, aby vykonali jednu z prvních a důležitých povinností. A což nářky a prosby jednatele Výkonného Výboru, jenž rovněž dožaduje se čtvrtletních zpráv mnohdy po několik měsíců. Uveřejňuje se v listě pravidelně, žadoní a hrozí suspendováním a výsledek? Není právě utěšený, neboť na suspendování jedna jednota skutečně i dojít nechá, kdežto druhé a jejich obzvláště "pilní" činovníci hledají kde jakou výmluvu . . .

Chicagská školní rada v jedné své schůzi usnesla pořádati se žactvem vyšších škol jakési závody v cvičích pořadových a kteří žáci budou vynikati nad jiné pěkným držením těla, škola jejich obdrží odměnu \$50. Jest velice chvalitebno, že školní orgány mají takovou péči o to, aby mládež školní byla učena správně choditi, hlavu vzhůru nositi — ale přes to jen nemůžeme zhostiti se obavy, že tímto způsobem žáducích výsledků nedocílí — nejen to, ale při souzení musí soudcové, chtěj nechtěj, dopustiti se nespravedlnosti. Poukážeme jen na dva možné případy, s jakými jistě při tomto závodění se setkáme: Jeden cvičitel, veden touhou po získání ceny, v čemž jest ještě podporován říditelem, zanechá rázem veškerého cvičení a věnuje čas, tělocviku určený, jen cvičením pořadovým. Že to žákům po několikahodinném namáhání duševním neprospěje, na to bude se málo ohlížeti — neboť slíbenou cenu bude chtít získati stůj co stůj. Jiný cvičitel, svědomitější, který neobětuje prospěch žactva jen touze po odměně, své etíždosti — věnuje cvikům pořadovým jen tolik času, co jindy, dobře věda, že jinými cviky, silněním svalstva, zad a p. žákům více prospěje, nežli pouhým pochodováním — ale za to nebude mítí nejmenší naděje na odměnu. Druhý případ: Do jedné školy chodějí žáci rodičů zámožných — jsou dospělejší, starší, tělesně vyvinutější. Do školy druhé vstupují žáci věku útlého (jmenovitě na západní

straně, kde jsou elementární školy přeplněny a bystřejší žáci vystupují z těchto ve 12. roce), někde jsou žáci vesměs z rodin chudých, těl až hříšně zanedbaných — a tito mají pak v pochodování měřiti se s žactvem školy první! Že žáci z rodin bohatších budou na soudce působiti příznivěji, nežli žactvo chudší, jest na bíledni — a na tyto nesrovnalosti patrně při vypisování té odměny vzpomenuto nebylo. Proto také učitelové tělocviku usnesli se, požádati školní radu, aby žádné odměny neudílela. — Podle našeho náhledu více by prospělo, kdyby při udílení známky z tělocviku hleděno bylo více k tomu, jaký tělesný výsledek jeví se u jednotlivých žáků — nežli k tomu, dovedou-li na nářadí provésti nějaký toč neb dovede-li kůžely prováděti nějaké kombinované cviky. č.

Veliký svobodář a americký učenec prvního řádu prof. Lester F. Ward z Brown university na Rhode Island zemřel dne 18. dubna a to v domě Kensington ve Washingtoně. Byl stár 72 let a v sociologii požíval jména světového, tak jako ve filosofii vynikal nad jiné. Zemřel ve stáří Painově a v práci své a dílem velkolepým podobal se Herbertu Spencerovi. Kde jednalo se o postup svobodomyšlnosti tam Ward byl vždy prvním a jako etitel Painův a jeho památky napsal mnohý článek a mnohou práci, již dokázati se snažil jak zpátečnickou by byla Amerika nebýt takových a podobných strážců upřímných. Monistického sjezdu v Hamburku se účastnil za Seculární Unii a jsa na štábu Národního Musea ve Washingtoně napsal mnohé důkladné studie: "Dynamická sociologie", "Črta o rostlinopisu předvěkém", "Soupis Flory" s ohledem na různé druhy rostlinstva a otisků téhož z dob dávných a jiné a jiné, kdežto s Jamesem Q. Dealyem se připravovali na vydání nové sociologie. Čtenáři naši jistě, že čtli i práce jeho v "Truth Seekeru". Znali jsme jej osobně a několikrát sešli se na sjezdech odborných i svobodomyšlných. Památce jeho budiž čest!

Nezabýváme se rozhodně nikdy naivností cizích a vlastních lidí teprve ne! Však napíše-li vám povědený dopisovatel jednoty prvního řádu, že jste do Čech na slet patrně jeli na posvácení a práci vykonanou zbagatelizovati se snaží jedině z toho důvodu, že jsou ty posudky naše o jistých věcech v Čechách trochu trpkého rázu, za to ale tím pravdivější, pak nutno zvednouti hlasu varovného. Rádi sneseme posudek správný, poctivý a pravdivý, ale lež a překrucování se nám protíví. V Čechách byli jsme pouze a jedině v práci a jen na jednom banketu a tu vytkli jsem našim "ty fráčky a cylindry", ba vytkli jsme i lecos jiného, co bys marně v cizích listech, francouzských a jiných hledal. Drželi jsme se pouhých fakt, napsali jsme o sletu a píšeme v redakčních i vzpomínkách stále ještě a jestli vše to někomu nestačí, jestli práce vykonaná v Praze a práce přípravná doma se mu zdá ničím, lze jen přečísti si o tom právě posudky kruhů odborných a do těchto kruhů dopisovatele jednoty v St. Louisu rozhodně zařaditi nemůžeme. Tak jako směšné jsou ty

jeho povídačky, že někdy "soustruhoval" kůžele v Čechách, že ví to aneb ono ze zkušenosti a p. Ta zkušenost musí být podkladu hodně chatrného, když dovede se takto činovníkům vděčiti za dílo vykonané, když zapomene se, že přece knihu "Těloevik" napsal br. Čermák a podle ní že se po ukázce z páteho sletu teprve v Čechách v ženském těloeviku vyučovati mohlo. Jaké byly ukázky našich na koni na šíř v Brodě, pak s kůžely, se ví a proto článek br. Čermáka každý z nás podepíše oběma rukama, t. j. my co v Čechách byli i nyní a ti, co nebyli, nemohou přece věděti, jak ty "pakůžele" tam dnes vypadají a po případě, jak vypadala ta "paupřímnost" některých českých lidí a jejich pokrokovost u pomníku Palackého a jinde! Pro Francouze bylo připraveno v bytech i na sletišti všechno, všecinko, ale jakých zažily Sokolky naše zkušenosti, jak o ně bylo postaráno, to dalo se vyčísti zatím mezi řádky našich posudků. A mezi řádky jediné z toho důvodu, že neradi bychom poskytovali "Orlíkům" a "Lasalovecům" příležitosti k nové pohaně Sokolstva.

Nejprve se oznamovalo, že vzhledem na poměry na Balkáně se sokolský slet v Lublani odbývati nebude a veškerá snaha Sokolstva českého hlavně soustředí se na krajském sletu v Mor. Ostravě, jakž odbývati se má 6. července t. r. a zatím nyní přichází zprávy podrobné již, že slet v Lublani se odbyde, dne 15. až do 17. srpna. Prostná jsou složitá a pilně se již cvičila a nyní znovu se naši dali do práce, tím úsilovnější, čím skvělejší jsou vítězství bratří slovanských na Balkáně. Jenže těm účast na sletu vládou dovolena není. Vládu rakouskou patrně tlačí svědomí. Po Drinopolu padl Skadar a stateční Černohorci dokázali, že se nebojí ani blokády celé Evropy, ani švábů rakouských a vídeňské diplomacie zvláště. Za takových poměrů, za takového postupu Slovanů na Balkáně a výsledcích jejich práce osvobozovací, vedle těch množství velikých důkazů statečnosti a junáctví opravdového bude slet slovinský jen tím většího významu. Byly to šiky sokolské, jež ideu slovanskou posílily a necht' jsou opět šiky sokolské, jež průkazem práce na cvičišti dokážou co mohlo by být — kdyby rozuměli si Slované již všichni, co mohlo by znamenati . . .

S potěšením konstatujeme, vzhledem na poznamku naši v čísle minulém, že přednášky br. Szalatnaye o šestém sletu, v Clevelandu pořádané u T. J. S. Vlast a T. J. S. Cleveland, se zdařily a jen v Čes. Amer. Síni, že se, žel, nepovedlo. Br. Szalatnay v Daytonu a minule i před Obchodní Komorou v Chicagu a v Athletickém klubu tamtéž, jakož i na koleji Coe v Cedar Rapids dokázal, že jde mu v přední řadě o to, aby seznámil i jiné kruhy s prací sokolskou. U nás a hlavně v Chicagu se povedlo znamenitě a tu neradi bychom, aby se mu v záslužné činnosti této házely klacky pod nohy. Jest naším hostem, propaguje věc sokolskou a nikým není financován. Sám vše koná na svůj vrub, cestovné, tisk a jiné výlohy s přednáškami jeho spojené vyžadují značné obnosy peněžní a nebylo by zrovna moc pěk-

né, kdybychom žádali od něho vše zadarmo a jestli někde přednáška se zrovna finančně nepovede, jestli ta či ona jednota nevydělala, není přece vinou pořadatele. Podle toho mělo by se všude zařídit i a br. Szalatnayovi pomoci, aby ještě ke všemu naposled nemusel strádati. Nám zdá se, že dá se zařídit velice snadno. Všude v českých osadách, kde jsou malá divadélka s "pohyblivými obrazy", dala by se v české čtvrti zvláště pronajmouti za určitý obnos a pak jednoduše sletové obrázky by se mohly promítati, buď s přednáškou br. Szalatnaye, aneb i bez, s pouhým vysvětlením českých nadpisů, vedle druhého pořadu dotyčného večera, jakž dohodnutí by se stalo s majitelem divadla. Spůsobem tím ztrátě by se uvarovalo a br. Szalatnay by měl svůj honorář zajištěný. V kruzích amerických, zejména tam, kde přednáší br. Szalatnay na pozvání, na honorář počítati ovšem nelze a práce takto konaná jest jen záslužná naprosto. Známe br. Szalatnaye, člena pořádacího výboru Č. O. S., s nímž vyjeli jsme našim v ústřety do Podmoklí v dobách sletových, a můžeme jej našim jen vřele a znovu doporučiti. Obrazy jeho jsme viděli a jako nás, uspokojí dojista i každého Sokola, každou Sokolku a hlavně ty, kdož byli s námi v té drahé, zlaté Praze, kdož byli na sletu.

KOUSEK POVÍDKY.

Jest tomu již dlouhá řada let, kdy četl jsem povídku, která na mne působila takovým dojmem, že nezapomenul jsem obsah její po dnes. Nedovedu již říci, od koho ta povídka byla — četl jsem ji v době, kdy se zvláštní zálibou pročítal jsem v pozdních hodinách nočních práce starých spisovatelů — a až zapamatoval jsem si místo děje, ano i jména osob — za žádnou cenu nedovedl bych dnes s dobrým svědomím říci, kdo byl povídky této autorem.

Možná, že deset jiných čtenářů povídku tu by přečetli a odložili ji, jako každou jinou povídku. Nepůsobí jedna a táž věc stejně na každého. Já však podržel událost v povídce líčenou dlouho v mysli — a když stal jsem se časem, jako každý náš veřejný pracovník, předmětem různého posuzování, nespravedlivého odsuzování, kdy nejlepší vůle moje byla chybně vykládána, dobře míněnému činu podkládány motivy nepravé, kdy v nitru mém pálily jako oheň výtky nezasloužené — kdy jediná odpověď na otázku: "proč to neb ono jsi činil?" — mohla vše vysvětliti, ale otázku tu nikdo nekladl — tu vzpomněl jsem si opět na povídku, s jejímž obsahem chei dnes čtenáře seznámiti.

Tak tedy:

Žil dávno kdysi ve Florencii mladistvý kavalír, jménem Frederick Alberighi. A tento kavalír — jako snad každý kavalír — zamiloval se do vynikající krasavice, Madame Giovani. Frederick byl obratným šermířem, odvážným lovecem, dvorným společníkem a nejedna kráska s toužebnými zraky k němu vzhlížela. Leč on viděl jen předmět své touhy, Madame Giovani. — Tato však zahořela láskou k jinému šlechtici a náš Frederick — když byl nákladnými

hostinami, slavnostmi a honbami, jimiž chtěl pozornost krásné Madame k sobě upoutati — sebe přivedl na mizinu, odebral se s hlubokým žalem v srdci na své malé venkovské sídlo, kde vedl samotářský život, nechťeje o světských radovánkách ani slyšeti. Jediné, co mu z celého jmění zbylo, byl krásný sokol, jeho nerozlučný společník na výpravách loveckých, nejkrásnější to exemplář pernatého aristokrata v celé zemi — a tohoto sokola vzal s sebou Frederick na své venkovské sídlo, neboť nebyl by s to s ním se rozloučiti za veškeré poklady světa. Nyní zanecháme Fredericka s jeho žalem a sokolem na venkovské samotě — a vrátíme se k předmětu jeho lásky.

Krásná Madame Giovani provdala se za velmi bohatého kavalíra, a aby štěstí její bylo úplné, dal jim osud syna. Chlapec byl neobyčejně sličný a matka milovala ho přímo vášnivě. Však štěstí její nemělo dlouhého trvání. Manžel se roznemohl a po krátké chorobě se rozloučil se světem. Madame stala se paní velikého jmění a jelikož posud slyňula neobyčejnou krásou, neměla nouze o nové nápadníky. Ona však na nový sňatek — prozatím — nepomýšlela a odjela na své venkovské sídlo, kde doufala z žalu svého poněkud se zotaviti. Sídlo její bylo nedaleko samoty Frederickovy a tak se stalo, že synáček vdovin až k tomuto mladému samotáři na svých potulkách zabloudil a vášnivě zamiloval se do nádherného sokola. V malém srdci jeho uhostila se jen jediná touha — vlastniti toho nádherného ptáka, ale vida, že byl jedinou radostí toho chudého muže, neodvážil se ani jediným slovem své přání projeviti.

Dolehne-li jednou nepříznivý osud na člověka — nedá si pokoje a málokdy zasadí vyhlídnuté oběti ránu jen jedinou. Tak stalo se i zde. Synáček krásné vdovy se těžce roznemohl — a veškerá pomoc lékařská ničeho nespomáhala. Matka byla zoufalá — volala nejvyhlášenější lékaře, ale vše bylo marné — stav chlapcův se nelepšil. „Mama,“ zašeptaly sotva slyšitelně jednoho dne rty chlapcovy, „já vím, co by mne uzdravilo. Kdybych měl toho krásného sokola, co má náš soused, bylo by mi hned lépe.“ Matka na toto projevené přání v první chvíli ani slovem neodpověděla. Byla hotova podniknouti vše, co by milovanému dítěti vrátilo zdraví — ale jak mohla jíti k tomu, jehož láskou byla pohrdla, a jak mohla žádati na něm takovou obět? — jak mohla nyní žádati na něm, aby pro jejího syna, pro ní, rozloučil se s tím, co mu bylo na světě nejdražším, co mu bylo v jeho opuštěnosti jediným potěšením? Leč — co neučiní milující matka pro své dítě? Po delším zdráhání požádala sousedku, aby s ní šla do příbytku Frederickova a shledavši, že již pouhá naděje na spatření sokola vracela dítěti nové síly, vydala se druhý den s chutí na cestu.

Zastihly mladého muže pracujícího v zahradě a on, spatřiv, kdo k němu přichází, vyšel oběma ženám uctivě vstříc. Vdova nechtěla hned v prvním okamžiku prozraditi pravý účel své návštěvy; pravila, že jako stará známá přichází poptati se po jeho zdraví — a že hodlá v jeho společnosti poobědvati. Frederick, omluviv nejdříve svoji chudobu, povolal do bytu ženu zahradníkovu a pravil: „Tato dobrá

žena bude vám společnící, zatím co já pospíším upravit stůl.“

Nikdy ještě nedolehla chudoba na mladého muže takovou tíhou, jako dnes. V domě nebylo sousta potravy — na lov nebylo pomyslení. Tu padly zraky jeho na krásného sokola. Srdce sevřelo se mu bolestí při myšlence, která se ho při pohledu na nádherného opeřence zmocnila — ale láska a úcta k ženě zvítězila. Za chvíli byl sokol zardousen, oškubán — a za dvě hodiny byla hostina upravena. A to vše provedl ubohý Frederick se srdcem krvácejícím.

Po hostině, při níž vzpomínáno bylo zašlých dob, vdova, povzbuzena uctivým chováním Frederickovým, po krátké předmluvě, v níž vylíčila, co vše matka jest s to vykonati pro své dítě, přednesla svoji žádost — seznámila Fredericka s účelem své návštěvy. Mladý muž, slyše to, propukl v usedavý pláč a přiznal se, že nemaje ničeho jiného v chudobném svém domě, obětoval jí zamilovaného ptáka...

S těžkým srdcem vrátila se vdova k loži dítěte, které, buď že sklamání těžkou chorobu jeho zhoršilo neb že vůbec nebylo mu pomoci, za několik dní rozloučilo se se světem...

Frederick byl zle za svůj čin odsuzován, neboť nepřímo zavinil smrt děčka — ale jeho pohnutky byly ty nejčistší — sokola obětoval se srdcem krvácejícím — leč na to se nikdo netázal: sousedé viděli jen čin jeho, jen o tom činu mluvili — jen ten posuzovali — jen ten odsuzovali...

A proč že na mne povídka tato tak mocně působila?

Poněvač nejednou veřejný pracovník u nás byl a jest právě tak nespravedlivě posuzován, jako nešťastný Frederick.

Veřejnost netáže se, jaké pohnutky vedou jednotlivce k jistému kroku — co pohne ho k pronesení slov — k vykonání jistého činu. Učiněný krok — pronesené slovo — vykonaný čin — zbaven pozadí, svádí k osočování, podezřívání, odsuzování. Ale vezmeme-li si tu práci, dříve nežli počneme vynášeti ortel, abychom seznali pohnutky, změníme hned svůj úsudek a nenávisť změni se v úctu. Toho my však nečiníme — my si raději to pozadí, ty pohnutky sami přimyslíme, a byt' ony byly nepravdy — nic nevadí — hodí se nám k pronesení ortele a to stačí. Dotkneme-li se jednotlivce, abychom mohli prospěti celku — vytkneme-li vady, aby vše, ku které jsme celým srdcem přilnuli, byla před veřejností čista — poukážeme-li na věci, které vznešenou ideu přímo znesvěcují — netáže se nikdo na pohnutky, které k pronesení výtek vedou — nikdo nebere v úvahu, že jen vroucí láska k věci vnutila slova výtky na rty neb do péra — my cítíme se nemile dotčeni a dle toho dobrou vůli, dobrou snahu posuzujeme a toho, kdo jen dobro konati chtěl, bez milosti zatracujeme. —

Člověk nabývá vědomí svých práv tím, že pečuje řádně o své zájmy, a tu pak shledá, že veškerá síla a moc despotismu spočívá úplně jen ve strachu, vzepítí se mu, a že, má-li člověk býti svoboděn, stačí, chce-li jím býti.

Tomáš Paine.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Podatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Všechné dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu podatelci za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Cech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděli tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i odevzdání do listu příjímá jednatele Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

IAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatele Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního podatelce do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, a podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

ŠEST HISTORICKÝCH AMERIČANŮ.

(Výtah z anglické přednášky naší ve Veřejné Knihovně, dne 13. m. m. v Cedar Rapids, Ia.)

Úspěchy vědy a různé výsledky vyšetřování a pokusů za posledních třicet let jsou přímo zázračné, rozumování a hledání pravdy ve všemohoucí přírodě poskytla nám veliké vynálezy a objevy úžasné, ba ojedinělé z toho důvodu, že zajímaly jak vědecké i nevědecké mysle všech zemí. Světu vědeckému nové záhady o tvorbě hmoty a z čeho ta pozůstává, jako závažná tajemství elektřiny a radia se naskytují, kdežto lidstvu nové spůsoby rozpoznání a úleva v utrpení i chorobách na poli ranhojičství za pomoci paprsků Roentgenových a jinak v jiných objevech nejnovějších se poskytují. Elektrické světlo vysílá svou záplavu do všech koutů vzdáleného světa; telefon uvádí osoby na sta mil od sebe vzdálené k pohovoru na vzájem; fonograf vyvolává jakoby z prachu a popele, hlasy známých a mluvu jejich, zpěv a řeči zesnulých mužů a žen; bezdrátová telegrafie přemohla větry a bouře, vichřice a pohromy, aby zvěstovala přátelům na tisíce mil vzdáleným neštěstí trosečníků a plavců i námořníků nešťastných a zaznamenala události, jež jinak zůstaly by nenapsány a nepověděny; větroplavec na perutích jitra vznáší se v nedozírné dálavy nadpozemské, přeletuje moře a opět nese se do výší do jakých před tím člověk nikdy se neodvážil.

Jaký to pokrok a jaký rozdíl porovnáme-li se všemi těmi zázraky bible! Jaký vývin myšlenkový

mozku lidského a jaké překrásné výsledky u porovnání s otročením ducha a podmanění téhož novému zákonu čili mistrů a kněží, kteří s karabáčem budoucího zatracení nad hlavami nemyslivých věřících učí je poslušnosti . . .

Zdálo by se tudíž zcela vhodným a věci přiměřeným, aby věk, který poskytl nám tak mnohé divotvorné změny vůči tak zvanému učení vlády pověry konečně učinil přítrž duchovnímu otroctví a příkazy poslušnosti církví, aby byly zlomeny. Otroci stálého strachu musí býti vysvobozeni a prapor svobody jakž poskytnut byl nám otci této republiky a zajištěn skvostným dokumentem, nadepsaným Americké prohlášení neodvislosti a Ústava Spojených Států, měl by vláti nad každou myslí a vzdělání mělo by býti právem každé lidské bytosti od jejího narození. A jestli toto platilo roku 1776, kde jeví se tu nějaký pokrok, jež církev udělaly vůbec?! Tytéž pohádky jako tou dobou a od té doby i na leta a leta před tím vypravují se přítomně v chrámech různých a Ježíš sedí stále na tomže trůnu pověry, kdežto ve světě skutečném civilizace posílá jej stranou. A tak se všemi pohádkami a záhadami náboženskými musí jednoduše ustoupiti z jeviště skutečnosti, pravdy a rozumu a my věru, že jen se tomu těšíme a musíme nás uspokojiti, že v těchto našich úsudcích a náhledech nalezají se po boku našem nejslavnější mužové, již na tolik přispěli ku zbudování a oslavě Spojených Států Amerických. Církev vždy veliké muže za své prohlašuje! Však pravdou jest, že velcí mužové všech národů, aspoň z většiny, vždy křesťanství se odříkali i jeho učení! A z těch "Šest Historických Američanů" — největších to mužů, již žili na této pevnině, jakž Remsburg potvrdil*) beze vší pochyby — ani jeden nebyl křesťanem! Všichni byli nevěřci — všichni byli svobodomyšlníci: Tomáš Paine, Tomáš Jefferson, Jiří Washington, Benjamin Franklin, Abraham Lincoln a Ulysses S. Grant. . .

Pravověrní křesťané věří, že svobodáři na vždy trpěti budou muka pekelná. Jakýkoli odpor kněžstvu a jeho posuzování bude mít tentýž následek konečný pro všechny z nás a kdo by tvrdil, že jsou nemravná a oplzlá slova ve "svaté bibli", kterážto kniha mnohými považována jest za "vnuknuté slovo boží" dostal by se na totéž místo, jestli by se mu totiž nestalo ještě něco horšího již na zemi. Mnozí z těch "dobrých lidiček křesťanských" totiž nikdy nepromeškají příležitosti, aby dali vám jako svobodářům aspoň již napřed ochutnati jak to v pekle asi vypadá i přičiní se v tom ohledu tu i onde. Kněžstvo pak to vždy bylo totéž a vždy jest pohotové, aby tohoto ochutnání pekla na zemi dostali měrou co největší všichni ti, kdož znají ty podvody kněžských řádů a celé té professe (až na některé čestné výminky ovšem), jež vždy se snažila, aby oblíbené a vynikající hrdiny světa dostala na svou stranu a za své je prohlašuje, pak tím spíše v kalných mohla lovití vodách.

*) "Šest historických Američanů", napsal John E. Remsburg. S dovolením spisovatele námi upraveno. Vydal Aug. Geringer, Chicago, Ill.

“Velicí mužové nemohou ničeho získati z náboženství, avšak náboženství může mnoho dosíci jmény velikých mužů”, tak omlouval svou přítomnost a dotěrnost u lůžka umírajícího Granta jeden z těch “černých”.

Pohovoříme si tudíž o náboženských náhledech těchto šesti velikých mužů i porovnáme myšlenky jejich s našimi, abychom tím spíše utvrdili se ve smýšlení svém, jako členové šiků volných, pokrokových a Sokolové.

Painův odpor vůči kněžstvu byl příliš zřetelným a příliš známým tak, aby mohli jej požadovati za přívržence jejich víry a učení a proto usmyslili si, že jeho vliv zničí zničením jeho dobrého jména. Předsudek proti atheismu poskytl jim nejvhodnější příležitost a z toho důvodu jednoduše udělali z něho atheistu. Však díla jeho a zvláště “Věk Rozumu” obsahují slůvka “bůh a stvořitel” a v souboru důvodů svých v první části knihy své praví mezi jiným:

“Mravní povinnost člověka pozůstává v tom nápodobiti v dobrotě mravní a dobročinnosti, boha, jakž zračí se tato ve světě vůči všem stvořením vůbec čili jakž vidíme, denně pozorujeme tu dobrotu boha vůči všem lidem, což nejlepším jest příkladem nám daným a veškerému lidstvu, aby totéž činilo navzájem.”

A takové dílo, taková činnost a práce velikého deisty snesla na oddanou tu hlavu vztek a zlobu téměř veškerého kněžstva křesťanského. Jakž se různí! Práví mužové vědy upustili od svých teorií a svých poznatků milerádi, když poukázalo se jim na chyby jejich i děkovali objeviteli za odkrytí týchž. Tento rozdíl s hlasateli náboženských učení byl vždy zřetelným a zůstává tak ovšem i podnes. Oni vždy hanobili, spílali a každému, kdo opovážil se klam a šalbu jejich odkryti, vymstili se ze všech sil svých a podle moci své.

Paine nebyl křesťanem, prohlásil tak a proto právě všechno to jeho pronásledování:

“Můj vlastní rozum jest mojí církví... Veškeré církevní instituce, at' židovské, křesťanské, aneb turecké, nejsou mi ničím jiným, nežli lidskými vynálezy k tomu pořízenými, aby děsily, strašily a zotročovaly člověčenstvo a zmonopolisovaly moc a zisk.”

Taková a podobná slova jsou nejlepšími důkazy, že Paine vykonal více, nežli kterýkoli jiný muž této země ku zkrácení života Jehovy a za účelem zmírnění teploty v pekle. Nikdy nevěřil ve vnuknutí starého zákona a také nikdy neodvolal a nečinil pokání, jakž by nám křesťánekové rozmilí namluviti chtěli. Pevný byl to charakter a pro nás zdatný vzor! A pak, jakoby Luther byl odvolal, jako by kacír Hus byl, modle se k bohu svému na hranici činil pokání a odvolal. Nikdo z nich neodvolal! Chytráci vymyslili si tyto pohádky a hlupáci měli jim věřiti, však svědkové, již nalezali se u lože umírajícího Paine, a jest jich velmi mnoho, shodují se v tom, že nikdy neodvolal a jejich silné nikoliv by mělo postačiti.

Jefferson byl mužem osobnosti mohutné a nad jiné šlechetným. Byl obě velikým a vynikajícím — velikým v těle a vynikajícím v hlavě i srdci svém. Kdokoli se s ním setkal nemohl si toho nepovšimnouti. Museli se státi buďto přátely aneb nepřátely. Byl více a surově nenáviděn, a zase přímo zbožňován a milován, nežli kterýkoli jiný muž doby kontinentálního kongresu. Byl Paine, jenž první navrhl americkou nezávislost i připravil veřejné mínění na její přijetí, však Jeffersonovi zůstal ten úkol a jemu dostalo se té etí, že napsati mohl politický dokument, jehož přijetím se zrodil národ náš...

Díla jeho mluví příliš jasně a příliš silně sama za sebe a jsou rázu tak radikálního, že lidé církevní nedbají o nich rozmlouvati příliš často. Však dnes musí trochu spolknouti již těch našich důkazů o tom, že s tím jejich pokrokem a dotčených denominací nevypadá příliš skvěle, že zrovna nedotáhli daleko, když ta jejich bible místo, aby ty jejich sekty slučovala, jest jim pouhou kostí o kterou se všechny rvou, nevyjímaje hlavně ani katolíky. Tyto dva oddíly církevní nepoužívají bible stejného znění a každý z nich proklíná a pálí bibli toho druhého. A bible ta způsobila více zápasů mezi věřícími, nežli kterákoliv jiná kniha, jež byla tištěna vůbec a Jefferson toho znal důkladně. V poradě své bratranci a svěřenci svému poznamenal:

“Usad' si pevně Rozum a pak k tomuto tribunálu žeň každé faktum, každý náhled. Ano, přímo a směle vyslov pochybnost o jsoucnosti boha třeba-li; neboť jestli stává nějakého, pak dojistá spíše schválí uznání rozumové, nežli ono slepého strachu... Nedejž se zastrašiti následky takového bádání a rozumování. Pakli skončí vírou, že boha žádného nestává, pak najdeš dosti podnětů a eností v tom poznání a blahu, jež jeví se v konání Tvém a v lásce jiných, jakž se Ti zabezpečiti dá a získati vůbec.”... “Boha starého zákona — boha, kterého křesťané vzývají — prohlašuje, “za bytost strašného charakteru, surovou, pomstychtivou, lehkomyšlnou a nespravedlivou.”

A jaký byl úsudek jeho o bibli?

“Čti bibli, jakobys četl Livia a Tacita. Na příklad v knize Josua se nám povídá, že slunce zůstalo státi na několik hodin. Kdybychom o tom četli Livia aneb Tacita zařadili bychom ku jejich dešti krvavému, mluvě soch, zvířat a podobně. Dobrá, však přesvědč se tak tak trochu, neboť se povídá též, že spisovatel oné knihy měl vnuknutí boží. Jakého, že stává tu svědectví vlastně, že opravdu se dostalo mu nějakého toho vnuknutí? Jest pouhé předstírání a jako takové podléhá dojistá Tvým pochybnostem i vyšetření, zejména uvážíme-li, že tu jest jen něco, čemu miliony jiných bezpodmínečně věří. Na druhé straně Jsi sám ve hvězdářství dosti zkušeným, aby podle zákonů přírody znals toho pravý opak.”

Nikdy nevěřil v boží vnuknutí knihy této aneb, že Ježíš byl synem božím. Považoval jej, jestli kdy žil, za nemanželského rodu, však jako pro muže, jako Rousseau, Paine, Ingersoll a jiní svobodáři měl

jen obdiv pro něho; pro Krista Ježíše theologického měl však jen odpor.

Opravdu, křesťané drazí, vaše věc musí býti již zoufalou, když aby jste ji obhájit mohli musíte se dožadovati podpory takového mocného nepřítele vašeho, jakým bez odporu byl Tomáš Jefferson a takového člena kostelního jako Jiří Washington! Také ten nebyl členem církve a kostela a rovněž ne křesťanem. Jako Paine, Jefferson nevěřil křesťanství a byl svobodářem . . .

Otcové naší republiky byli tedy pěkným hloučkem lidí as takovým, jaký jest onen, jenž připravuje mezinárodní kongres Volné Myšlenky na říjen v Lisaboně, v té nové a malé republice portugálské, čili v samém sousedství katolické země, kde k její hanbě Ferrer byl utracen. Černé Španělsko . . .

A Washington měl ve své knihovně zrovna takové a podobné kacířské knihy jako ten Ferrer o volnou školu usilující. Četl Paina, Priestleye, Voltaira, Bedřicha Velkého a jiné. Jednou byl za celého svého života v katolickém kostele, jednou v jiném a šestkrát průběhem kongresu "na velké" v kostele presbyteriánském a třikrát na bohoslužbách episkopálních, patrně jen, aby poznal jaký "obchod" dělají ti různí kněží a kazatelové.

Obě. Wilson praví:

"Svědomitě jsem prohledl každou řádečku, jakž Washington kdy dal do veřejnosti a tu nenalezám ani jediného výrazu, kterým by se prohlašoval býti věřícím v křesťanství vůbec. Mám za to, že každý kdo učiní tolik jako já učinil, musí přijíti k tomu jedinému a správnému závěrku, že byl deistou a ničeho více."

Nebylo kněze u lože jeho smrtelného. Nebylo tu modliteb. Žádné odříkávání žalmů a čtení bible. Ani slůvka o krvi syna božího, jenž nás vykoupil, aneb o tom, že jest nějaké kde spasitelné moci, nějaké božské milosti!

Ani stěbla tu, jehož by se pravověrní mohli zachytiti a přec budou vyprávěti dětem vašim o Washingtonu, křesťanu, "otci naší vlasti", jenž nikdy neproněs lže, že se kdys nalezaje se se svou armádou v poli nahlas modlil k bohu atd.

A poslední slova jeho jsou význačná. Prál: "Umírám těžce; však nestrachuji se odejít. Od prvé chvíle vytušil jsem, že nárazu tohoto nepřežiji. Dechu mého na dlouho nebude . . . Cítím sám, že odcházím. Děkuji vám za veškeru pozornost, však prosím, aby jste se více neobtěžovali. Necht' odejdu v klidu. Nemůže dlouho trvati." Pak ohmatal si sám tepnu a zesnul bez zápasu jakéhokoli a bez kněze . . .

Když Washington, jako obratný vůdce a velitel po dobu revoluce potřeboval uznání a pomoci cizé mocnosti povolal si na pomoc svého přítele, státníka, přírodovědce a filosofa Benjaminu Franklina. Zabezpečení se stalo skutkem; Francie veliký soupeř Anglie, přišla na pomoc a zápas byl rozhodnut v náš prospěch. Tento úspěch přičísti lze na vrub neochablé práce a přičinění Franklina. Však protože Franklin byl v mládí svým nábožensky vychován, církev vždy se snažila a kostely všech věr, aby ozdo-

biti se mohly jménem tohoto moudrého a dobrého muže. Ale nadarmo; církev sotva může setřítí a zničiti často opakovaná prohlášení jeho a tvrzení, že nevěřil.

"Zjevení, věru, jako takové nemělo nikdy vlivu na mysl mou", praví již v mládí svém. A dospívaje v muže byl méně zdržlivým Washingtona, a méně radikálním Jeffersona a později již nehádal se tak o dogma církevní, jako spíše na svých vynálezech a pokusech pracoval, jež v oboru elektřiny jak známo byly základy postupu nynějšího.

"Když zbožní lidé rvou se o náboženství, aneb hladovíci o potravu, vypadá to, jakoby neměli jednoho ani druhého", píše Franklin sestře své a příteli do Anglie Dr. Priestleyovi vyjadřuje úsudek svůj takto:

"Tolik o tehdejších dopise mém, k němuž nyní mohu ještě dodati, že jsou ve starém zákoně v písmě mnohé věci přímo nemožné, aby z vnuknutí božího pocházeti mohly; tak na příklad schválení hanebného činu a činu Jael, ženy Hebreovky, Kenitů, jakž anděl, posel boží a pána svého činiti měl. A kdyby vše druhé v knize té bylo téhož druhu, pak bych si pomyslel, že takové a podobné vnuknutí pocházelo docela z jiných pramenů a odsoudil bych knihu celou."

A ještě jeden příklad:

"Dnešní dobou sotva byste našli kde nějakého toho malého správce osady a kazatele, jenž by docela určitě nepředpokládal o sobě, že každý člověk v celém jeho okolí neměl by se podrobiti jeho vedení a kdokoliv by tak neučinil, ten že jistě uráží samého boha. Takovým lidičkám přál bych jen trochu více skromnosti a poctivosti."

Věřil v jednoho boha, jako Paine, Voltaire a jiní a byl čistě deistou, pochybuje o božství Ježíšově. Za pobytu svého ve Francii, Franklin se scházel hlavně se svobodomyšlníky prvního řádu a mezi těmi byli Mirabeau, D'Holbach, D'Alembert, Buffon a Condorcet. Pokud se týče jeho náboženského cítění Parton jej zařadí mezi muže jakými byli Goethe, Schiller, Voltaire, Hume a Jefferson.

Od otcův naší republiky můžeme se nyní obrátiti ku záchrancům téže a sice k Lincolnovi a Grantovi! Téměř v zápětí, kdy schladlé tělo Ameriky největšího syna uloženo bylo ve Springfieldu do hrobu, již vyskytl se jeden z jeho životopisců a tvrdil, že vzácný ten muž, mohutný charakter a člověk veliký byl oddaným věřícím a křesťanem. Toto tvrzení bylo ihned vyvráceno přáteli mrtvého státníka, aby za nedlouho opět a opět se vynořilo a znovu muselo být dokazováno, že tvrzení lživé. V době přítomné pravda jest ještě nepopulární tak jako zavrhovati křesťanství, však den ten nastává, kdy přijímati bezpodmínečně dogma jeho považovati se bude za svědectví o slabosti lidské. A Lincoln slabochem nebyl, ba právě naopak, protože předešel dobu svou! Pakli přehledneme si křesťanské svědectví věřících jako Hollanda, Batemana, Reeda, Arnolda, a jiných a jejich povídání musíme jen zavrhnouti oproti svědectví paní Lincolnové a příbuzných i jeho blízkých přátel, společníků a jiných, již byli s ním kdys v Illi-

noisu a později ve Washingtoně. Nebyl pravověrným křesťanem, ale svobodářem, všichni, kdož byli mu nejbližší tak tvrdí a dokazují, že nikdy svého přesvědčení nezměnil, ani když z Illinois odejel. Nevěřil ve zvláštní stvoření světa podle bible, jako spíše uznával teorii o vývinu, jakž tou dobou nauka ta byla se povznášela. Byl proti možnosti zázraků a zavrhoval křesťanskou nauku o hříchu a věčném zatracení, odpuštění hříchů a budoucí odplatě, odměně či trestu. Nevěřil v modlitbu a byl věrným stoupencem Paina, Theodora Parkera a Voltaira a sám napsal knihu proti křesťanství, nevěře nikdy ve zjevení a vnuknutí božské písma aneb v božství Kristovo . . .

Kněžstvo paráduje vždy tím, že uznával Lincoln nejvyšší bytost a tak triumfovati chce nad tvrzením, že byl to svobodář. A přece hned na druhé straně neváhají a nadávají nevěřcům Painovi i Voltairovi, těm kdož vlastně byli oddanými a upřímnými věrci v boha. Nechceme tvrditi, že Lincoln zeela byl prost důvěry v něco nadpřirozeného. Činiti dobré bylo jeho náboženstvím. Žítí poctivý, mužný život — přispívati ku štěstí lidskému, učiniti svět lepším, nežli jakým byl v době jeho — takové byly snahy jeho života a tot' trest' jeho vlastní víry . . . Jestli Lincoln musel někdy ponechat si pro sebe svá přesvědčení, aby ušel útokům a hanobení církví, jest jen na hanbu křesťanství a nikoliv jeho, jako státníka. Lincoln se nepřetvářel, však zadržel mnohdy své neoblíbené tehdy náhledy před náboženskými hrubei, jinak však měl dosti morální síly, aby udeřil ve vhodnou dobu a na vhodném místě. Aby svým vývodům dodali jaksi důrazu někteří křesťané poukazují stále na výroky Lincolnovy polonáboženského a oddaného rázu, jakž prý se nalézají v mnohých jeho řečech i státních listinách. A tu soudce Nelson praví, vzpomínaje jeho tajemníka:

“Jednou jsem se dotazoval presidenta, jak to přijde, že v jeho poselství na důkázání jest tolik nadšení, jež nevěrci sotva sluší, a on odpověděl: “Ach to jest několik Sewardových nesmyslů, jež hloupým se líbí.”

Není-li zrovna podivné, že ten pán bůh takové a podobné věci a poměry strpí. Již to, že takový svobodomyšlník mohl existovati vůbec — a jest jich dnes již na sta tisíc, někteří z těch obrátili se snad, jiní přešli do druhého tábora — ale to právě nejlépe svědčí o falešných přípovědích a slibech boha. Jestli si totiž dobře vyložíme povídání o tom, že bůh se stará i o ty vrabce ve vzduchu a o každého člověka zvláště, pak znamenati by muselo, že křesťané směle mohou spolehati na boha, aby uchránil je před poklesem, před zabíjením a vražděním navzájem, před tím, aby sami moc nerozumovali a vynalezali napotom věci, kteréž druhdy patřily více méně do jeho oboru, tedy bohu samému. Ale není tomu tak, svět jinak se točí a Lincoln toho dobře věděl a proto směle mohl tvrditi:

“Dřívější mé náhledy o nesprávnosti křesťanského učení o spasení a lidském původu písma staly se ještě jasnějšími a silnějšími postupem let a neznám věru příčiny proč bych jich měnil vůbec.”

Tvrzení Dr. Newmana a jiných o náboženství Grantově byla příliš silná, aby je i methodistický list strávití mohl. Tak “The Nashville Christian Advocate” praví:

“Někteří kazatelové zdají se míti nevyhovitelný svrab, tvrdíce o každém muži, jenž vynikl v životě veřejném, že byl křesťanem. Pan Lincoln byl skoro za svatého prohlášen a generál Grant byl vyličován, jakoby oplýval všemi cnostmi věřícího, ačkoli ani jeden z nich nepřidal se nikdy ke kostelu a také nikdy veřejně nedoznali, že věřili v Ježíše . . .”

Grant byl jediným presidentem, který v úřední své moci prohlásil se pro zdanění církevního majetku a sice v poselství svém roku 1875, pravě:

“Upozornil bych rád též na důležitost toho, aby se opravilo zlo, jež jestli se nadále dovolí, může vésti ku velikému neštěstí v zemi naší a to již na konci devatenáctého století! Jest nahromadění ohromných obnosů majetku církevního . . .”

V témže poselství vyslovuje se pro úplnou volnost a sekularisaci našich veřejných škol a v řeči své k armádě z Tennessee v Des Moines, roku 1875 pravil mezi jiným: “Volná škola veřejná jest povzbuzovatelem té intelligence, jež zachová nás jako národ . . . Tož pracujme všichni, abychom přičinili všechny potřebné záruky k úplnějšímu zajištění volné myšlenky, volného slova a svobody tisku, čistých mravů, různých náboženských smýšlení a rovných práv a výsad všem lidem, bez ohledu na národnost, plet' a náboženství. Podporujte volné školy a ustanovte, aby ani jeden dollar peněz se nepovoloval na podporu sektářských škol! Usněte, aby ani stát, ani národ, aneb oba dohromady, nesměly podporovati ústavy vzdělavací, nežli jen ty, jež by stačily k tomu, aby každé dítě v zemi této se vyvinující mělo příležitost dobrého, obecného vzdělání neporušeného sektářskými, pohanskými a nevěreckými vlivy. Ponechte věc náboženskou oltáři rodinnému, církvi a soukromým školám, výhradně podporovaným z prostředků čistě soukromých. Udržte církev a stát na vždy v rozluce.”

A co činíme my? Nic méně a nic více, nežli že jdeme po stopách těchto velikých mužů—šesti historických Američanů . . .

Marie Česká:

JEN DÁL . . .

JEN dál — jen v před —
ni o píd' zpět!
Tot' heslem budiž nám,
a Sokola pak mocný vzlet
podmaní sobě celý svět,
až k hvězdnatým vyšinám!

Jen dál — jen v před —
ni o píd' zpět!
Vzkaz Tyrše — Fuegnera,
a volným bud' vždy Ty jen sám,
a nikým v ničem nespoután,
odvěký strážce národa!

HRDINA ŠTOKHOLMSKÝ.

James Thorpe, slavný vítěz olympických her, pořádaných loňského roku ve Štokholmu, pýcha Ameriky, nejdokonaleji vyvinutý athlet, jakým jen kdy Amerika pochlubit se mohla — byl dle rozhodnutí výboru nucen vrátiti všechny ceny dobyté při loňských Olympiádách — poněvač usvědčen byl z profesionalismu.

Thorpe jest plnokrevný Indian a byl studentem ve vládním ústavu pro Idiany v Carlisle, Pa. Již jako chlapec projevoval neobyčejnou spůsobilost pro cviky atletické, byl výtečným plavcem a vytrvalým běhounem, a ve škole pak schopnosti své pod dozorem zkušených trenerů dovedl náležitě uplatniti. Thorpe byl zvláštní výjimkou mezi universitními athlety v Americe: neb věnuje-li se zde student jistému druhu atletiky, nepěstuje nic jiného a toto specializování také vysvětluje, proč američtí atleti v jednotlivých závodech tak nad jiné vynikají. Thorpe však byl jedním z nejlepších hráčů foot-ballu, base-ballu, tenisu, byl výtečným běžcem, neobyčejným skokanem — vůbec vynikal nad jiné jak v těžké, tak i v lehké atletice. Aby čtenář mohl si učiniti pojem o jeho všestranných schopnostech, podáváme zde, jakých výsledků docílil v desítiboji při závodech štokholmských:

Běh 100 yardů, 10 3—5 vteřin.

Vrh 16liberní koule, 44 stopy 3½ palce.

Skok vysoký, 6 stop 1½ palce.

Chůze (půl míle), 4 minuty 47 vteřin.

Vrh kladiva, 122 stopy 10 palců.

Skok o tyči, 9 stop 6 palců.

Běh s překážkami (vysokými), 16 2/5 vteřin.

Vrh 56liberní váhy, 26 stop 2 palce.

Skok daleký, 23 stopy 3 palce.

Běh, jedna míle, 5 minut 26 vteřin.

Ačkoliv výkon jeho v každém cvičení není přímo neobyčejný — přece jen celkem docílil nejskvělejšího úspěchu, jakého nikdy před tím žádný athlet nedocílil, neboť ti, kdož dovedou vrhati koule, kladiva, váhy, nebývají skokany ani běžci — a naopak, kdož pěstují běhy a skoky, nevěnují se těžší atletice. A ke všemu tomu jest Thorpe uznáván za nejdokonaleji vyvinutého athleta v celé zemi.

A veškeré trofeje, které si tento rudý athlet z Evropy přivezl, musil vrátit, poněvač mu dokázáno bylo, že v době prázdnin za hru míče přijal peníze, čímž octl se v řadě profesionálů.

Nám zdá se, tak dalece, jak my poměry atletiky americké známe, že největším přestupkem Thorpeovým jest, že se k profesionalismu přiznal — neboť pochybujeme, že jest on jediným profesionálem, který kdy při olympických hrách barvy americké hájil. Vidíme-li, jak v minulosti se stalo, že bývalý vynikající athlet universitní pojednou jede k závodům světovým jako zástupce bohatého atletického klubu, k němuž dříve nenáležel — tu přirozeně musí vzniknouti domněnka, že ten vynikající athlet stal se zástupcem klubu za okolností, které by jeho amatérství při bližším vyšetřování stavěly do podivného světla.

METABOLISM ČILI VÝMĚNA LÁTEK VE SVALU.

Výměna látek v těle lidském děje se ovšem ve tkáni a ústrojích ztrávením pokrmů a vyměšováním látek nepotřebných. A tyto pochody dějí se hlavně ve svalu a žlázách a jestli činnost svalů a žláz jest zvýšená, jako v tělocviku soustavném očekávati lze, pak důležitost předmětu pro nás jistě tu jen na snadě. Považme, že svaly vlastně skoro celou polovinu váží celého těla a jako ve hmotě živočišné neustále, že děje se v nich rozklad i proměna.

Tímto rozkladem uvolňuje se síla v látkách živočišné tělo skládajících skrytá; tuto pak sílu, rozkladem vlastní tělesné hmoty vybavenou, projevuje živočich a tedy ovšem i člověk hlavně jako pohyb a teplo. Mareš pak zdůrazňuje, poukazuje na to, že veškeré tvary síly, jež živočich projevovati dovede, mají pramen ve jmenovaném lučebném rozkladu živočišné hmoty. Poněvač život jest souborem projevů síly, jejíž pramen jest rozklad živočišné hmoty, jest jasno, že musí rozložená hmota znovu sestrojována býti, nemá-li život přestati. Rozumíme výměnou látek tedy neustálý rozklad a opětné sestrojování živočišné hmoty! Látky, jež se v živočišném těle rozkládají, jsou bílkoviny, tuk a uhlovody (škrob, cukr a podobné). Trosky rozkladem látek těchto povstálé vyvrhuje živočich; i můžeme dle nich souditi, jaké látky a v jakém množství v určité době v živočichu se rozložily. Tak dospělý člověk vylučuje průměrem asi 280 g uhlíku, nejvíce v podobě kyseliny uhličitě; pak 10—20 g dusíku. Vyloučený uhlík pochází většinou z rozloženého tuku, dusík pak jest troskou rozložených látek bílkovitých, jakž v potravě naší se byly nacházely. Má-li tělo se v rovnováze udržeti, musí rozložené a vyloučené látky potravou nahrazeny býti. V klidu, kdy méně síly se projevuje, jest ovšem rozklad živočišné hmoty obmezen. V práci, zvláště svalové, rozklad zřetelně se sesiluje a činnost taková jen prospěšnou se jeví, zvláště tam kde utužení na zřeteli majíce pilně a soustavně cvičíme. (Kirke.)

A zajímavé, že dle nedávných pokusů a různých nových objevů, pokud výměny látek v těle lidském se týče jeví se nápadná příbuznost člověka s opicí, tak že Darwinovcům dostává se nové posily a nám nových důkazů o vlastním vývoji hmoty veškeré ve vesmíru vůbec. S pokrokem jistých moderních postupů ve studii krve a záhadách immunity a konanými pokusy se zjistilo příbuzenství člověka s opicí a jiných živočichů opět s jinými druhy. Pokusy s transfusí krve, převedení téže z těla jednoho živočicha do těla druhého a hlavně z člověka na opici, šimpanze, orangutana i gorillu, ukázalo se, že stejné precipitiny jako v syrovatině krevní lidské objeví se pak u jmenovaných druhů opic, kdežto u druhů nižších již se reakce nedostavuje. V prvním případě po stránce zoologické není žádných následků, kdežto v druhém výměna látek ihned pokulhává, aneb u jiných zvířat konečně i smrt nastává. Šimpanz podle pokusů Wiechowskiho mimo to má v moči kyselinu močovou a jako u člověka tak zvaný allantoin schá-

zí zcela. Příbuznost tu naprosto jasná a metabolism tkáně stejný . . .

Látka hlavní, kterou lze ze svalů získati a vytlačiti po smrti*) jest tak zvaný myosin náležející do druhu bílkovin a týž zdá se i za živa převládati, jako fibrin nalézáme v krvi, když se tato srazí. Sval se rovněž srazí čili koagulace po smrti nastává. Jestli však učiníme pokus a čerstvý sval zvířete po zabití ihned vyšetřujeme můžeme získati ještě tekutinu nesraženou, bělavou, trochu alkalickou tak zvanou svalovou plasmu, syrovatčinu. Jestli ji vydáme na pospas vzduchu a jeho teplotě srazí se, jako syrovatčina krevní, v které jinak tělíska krevní plovou jakž známo. Syrovatčina svalová průběhem sražení se dělí se na vlastní sraženinu svalovou a svalové serum. Sraženinu tvoří onen myosin, jenž liší se od fibrinu, že snadno se dá rozřediti v dvou procentovém roztoku kyseliny chlorovodíkové. Nedá se však rozpustiti v destilované vodě. Koagulaci svalové nelze předejiti chladem pouze, ale i tehdy jsou-li tu v jistém poměru i neutrální soli. Totéž platí však i o krevní syrovatčině.

Jinak syrovatčina svalová jest v reakci kyselou a skoro bezbarvou. Jsou tu tři druhy proteidů čili látek bílkových: myoglobulin, myoalbumin a konečně myoalbumosa. Ve výtažku svalovém kaseinu a peptonu není za to ale barvivo myo-haematin a kvasivo spolu s jinými ještě kyselinami a krystalky dusičnanů jako: kreatin, kreatinin, xantin, hypoxanthin čili karnin, taurin, kyselina močová, urea a inosinická kyselina vedle mnohých solí. Věci všechny tyto jsme znovu uvedli aspoň poněkud, aby tím spíše se pochopil lučební pochod, jenž ve svalů se děje, at' již týž v klidu se nalézá, aneb v činnosti vůbec. Nebude snad na škodu, že jsme si zopakovali, neboť znalost tohoto předmětu jest pro evičitele naše zvláště důležitá.

A nyní povšimněme si svalů, když smrt nastala — rigor mortis—. Když byly svaly mrtvého těla ztratily svou schopnost elektrického podráždění, čili nemohou již odpovídati na žádný pokyn nervový, ani pohánění stimulem jakéhokoli druhu, přejdou pojednou do stavu smrštění podobnému onoho za živa. Toto smrštění však stihne všechny svaly v těle: a není-li vnějších vlivů a okolností končetiny jeví se v přirozené poloze čili v poloze naprostého klidu. Následkem tohoto smrštění veškerého svalstva nastává ztrnulost těla, již zoveme rigor mortis, čili posmrtnou ztrnulostí, ztuhlostí mrtvolnou.

Když tento stav nastal, sval jest reakce kyselé — protože se v něm utvořila kyselina sarcolactická — vydává kyselinu uhličitou ve značném množství, částečně v objemu svém poklesá, stává se kratším a tkáň vlastní jest tuhá. Čím tepleji tím rychlejší jest toto ztrnutí, jež následuje ovšem pak rozklad úplný.

Příčinou této ztrnulosti jest lučební pochod ve svalů, čili sražení se svalové plasmy. Můžeme říci, že jsou tu tři stupně: Poznenáhlé sražení, kontrakce sraženiny svalové (myosinu) a vytlačení svalové syrovatčiny konečně rozklad vlastní, hniloba. V

prvém stupni někdy jest oživení možné v oběhu krevním cév tepenních, ba i v druhém stupni lze sraženinu svalovou povzbuditi a vzkřísiti roztokem soli a tím, že tepenní krev vženeme do cév ochabnuvších. Ve třetím stupni pomoci již není.

Hnilobou rozumíme rychlé, rozkladné změny dusíkatých, hlavně bílkovitých ústrojných látek. Pochody tyto podmíněny jsou bakteriemi zvanými hnilobnými, jak Pasteur byl objevil a dokázal. Obdobný rozklad organických látek bezdusíkatých jest kvašení. Nastává-li proces onen za obmezeného přístupu vzduchu pak vytváří se při rozkladu hojně zapáchajících plynů a tento pochod jest hnilobou v užším slova smyslu.

Pochod hniloby mrtvol odpovídá celkem hnilobě dusíkatých látek vůbec, jakž výše označeno. Krátce po smrti mění se reakce ústrojí mrtvol za živa alkalická v kyselou (v plících, játrech, svalech a j.). Jest to kvašení kyselé, jemuž následuje kvašení ammoniakální, provázené zápachem a vzbuzené mikroby (bacillus albus cadaveris a bacillus citreus cadaveris). Dusíkaté sloučeniny pozvolna se rozpadávají až v čpavek a síru jejich přechází v prehavé sloučeniny, až konečně v sirovodík a sírník ammoniatý. Při zvýšené a prudké hnilobě a bez přístupu vzduchu i sírany se redukují v sirovodík. Jím zbarví se železnaté rozkladné látky krve černozeleň. Tvorba zasaditých látek dusíkatých, zvaných ptomainů děje se záhy a pokračuje-li hniloba, rozkládají se v další produkty.

Ztrnutí svalů jest postupné. Krční svaly a dolenní čelisti přijdou na řadu první, pak horní končetiny a shora dolů a konečně končetiny dolní. V některých případech ztrnou dolní končetiny dříve a také krčení jich nastává. Rozklad těla lidského jest ovšem také jen pozvolný a proto spalování mrtvol a pohřbívání tímto způsobem jen doporučiti lze. Avšak z těchto důvodů jsme v pojednání tomto o lučebním postupu a výměně látek se nerozhovořili, jako spíše proto, abychom si učinili pojem, jak ti naši staří měli mnohdy pravdu, tvrdíce, že ten či onen "břichopásek hnije za živa", že v nečinnosti žije a krev jeho i svalstvo veškeré jen otravnými látkami přeplněno býti musí. Jak jinak jest v živém, čilém a soustavně tuženém svalů, na kolik ten spíše vydrží nárazů! Vždyť tu rozšiřují se krevní cévy; nastává v něm živější přítok a odtok krve, živější výměna látek. Činný sval vylučuje mnohem více kyslíčnicku uhličitou a spotřebuje více kyslíku. Kyslíčnicku uhličitý, v činném svalů povstálý, přijímá se krví a vylučuje se plícemi; kyslík, jež má sval přijmouti, odnímá se nosičům kyslíku v krvi, červeným krvinkám. Při svalové práci třeba plícím vyloučiti více kyslíčnicku uhličitou a přijmouti více kyslíku; dále srdci třeba rychleji hnáti krev, aby pracujícími svaly procházelo více červených krvinek, více nosičů kyslíku, co zatím i nervy větší činností na schopnosti své získávají.

Větší část samovolných svalů těla působí jako zřídla síly ku pohybu pák — poslednější pozůstávajíce z různých kostí, k nimž svaly se upínají. Smršťování svalstva děje se, jak již na místech těchto

*) Viz pojednání naše o: "Svalů", č. 9. Roč. 32. atd.

mnohokrát jsme zdůraznili pod vlivem naší vůle (sídlo mozku) a sprostředkuje se nervovými vlákny, které od ústředního nervstva ke svalům probíhají a do jednotlivých vláken vedle cévstva větvičky své vysílají. (Ploc.) Na svaly mimovolné nemá, jak již rovněž jsme byli několikrát napsali, vůle naše vlivu; dráždilem jest jen buď obsah dutin, které samy tvoří, aneb přenášení podráždění s nervu citlivého na nerv hýbavý (reflex). V nervech samotných pak máme elektrické proudy, jež při tělocvičném pohybu ovšem běrou hlavní účast s vlastní činností vůle. Síla činnosti vůle však nám nikterak nestačí, neboť nám záležitosti musí i na spůsobu její a schopnosti ovládati snadno složité pochody pohyb předeházející. (Schmidt.) A tu ovšem i nelze zapomenouti rozdílu, je-li k takovým složitým výkonům dána delší doba k přemýšlení aneb je-li vůle vycvičena na docela náhlé požadavky pohybu odpověděti ve lhůtě nejkratší. Účelem cvičení není pouze síla a jemnost inervace, nýbrž i její hbitost.

OLYMPICKÉ HRY.

Pominula doba závodů marathonských — a oetli jsme se v době olympických her. O závodech marathonských zmínili jsme se svého času na tomto místě. Bylo až směšno, jak bylo slova "Marathon", v této zemi zneužíváno. Kam jsi se obrátil, všude samý Marathon, div člověku z toho všeho hlava nezmarathonovatěla. Čekali jsme toužebně dobu, kdy tato marathonská třešnivka pomine — ale sotva že nastalo poněkud uklidnění, vypukla s celou silou náhaza "olympická". Chicago jest po celé Americe známo, řekne-li své "I will", že provede vše "ve velkém" a proto také neúnavná naše západní metropole pořídila si hned "Olympiady" dvojje.

A jest zajímavé, ač ne příjemné, slyšeti, co dalo těmto "Olympiádám" vznik. Stačí jenom nasloucheati některým členům pořadatelstva projektovaných "Olympiád", aby člověk hned přišel k truchlivému závěrku, že ani krásná myšlenka tělesné výchovy není ušetřena před nešetrným dotekem vše ovládající ziskuchtivosti.

Jedny "Olympiady" mají býti pořádány v Lake Front Parku, druhé v jednom známém parku zábavním. A tu s jedné strany doletly nám k sluchu hlasy, že obchodníkům v okolí Lake Frontu zželelo se toho velice, že letos nebude v Chicagu žádných závodů s aeroplany. Závody tyto přivábily k parku davy diváků z blízka i okolí a tu když prý ne závody aeroplanů, tak něco jiného — a jelikož oetli jsme se v období "olympických her" — bylo tedy rozhodnuto, aby uspořádány byly "Olympiady".

Druhé tak zvané "Olympiady" budou uspořádány v známém zábavním parku. O těchto pronešeny byly hlasy, že za nimi stojí opět správa parku. Co je na pověstech těchto pravdy, nemůžeme s určitostí říci, jelikož nejsme do pozadí prvních ani druhých "Olympiád" zasvěceni.

Pokud ale se nás týče, nechceme Sokoly naše od účasti při těch neb oněch "Olympiádách" zrazovati, naopak doufáme, že se účastní. Věříme, že

se setkají se zdarem — neboť zvláště pro "olympiady" na Lake Front Parku, čili v tak zvaném "Grant Parku", získán byl veřejný tisk — a kde je tisk a hodně peněz, tam jest zdar zajištěn již předem. Při tom slíbeno bude hojnost cen, což opět přivábí veliký počet závodníků — ano počínají se o ně zajímati i kruhy odborné, a tu k zdaru "Olympiád" nebude nic více scházeti, nežli příznivé počasí. Pro "Olympiady" v dotyčném zábavním parku získány byly již některé organisace tělocvičné — i zde jest pro jednotlivce uchystáno hojnost cen — proto lze i tady očekávati zdar — a tak naše město bude moci letos pochlubit se dvěma Olympiádami. Němečtí turnéři dle všeho účastní se jen "Olympiád" v zábavním parku, poněvač v dnech, kdy odbývány budou "Olympiady" na Lake Frontu, mají oni svůj Turnfest v Denveru.

Řekli jsme, že nechceme Sokoly od účasti při těch neb oněch "Olympiádách" zrazovati, naopak doufáme, že účastní se v počtu hojném. Žijeme v praktické Americe a tu nutno přehlédnouti mnohé, co nesrovnává se s ideálními názory o myšlence tělesné výchovy, která má povznesena býti nad veškeré prospěchářství. — Není to ponejprv, kdy nuceni jsme veškeré ideály potlačit — a obáváme se, že to není také naposled. Súčastní-li se Sokolstvo naše jedněch neb obou "Olympiád", bude nás těšit, když česká síla a obratnost i za poměrů panujících dobude úspěchu, neboť spojení českého jména s úspěchem sebe nepatrnějším, musí každého upřímného Čecha jen potěšiti. A že zmínili jsme se krátce o tom, jak tu a tam o vzniku těchto dvou "Olympiád" se hovořilo — to učinili jsme jen proto, aby někomu nenapadlo nám vytýkati, že jako odborný list nedali jsme se unést nadšením nad tím, že město naše bude mít v jednom měsíci dvojje "Olympiady", kdy celému tělocvičnému světu dá to několik let práce, nežli se zmůže na Olympiady jedny.

PŘED ROKEM...

Dnes tomu právě rok, kdy vydali jsme se na cestu do staré vlasti, abychom jako předvoj našich, již jeli na šestý slet do zlaté, slovanské Prahy, učinili vše, co třeba a uspořádali výstavku N. J. S. Pokud se nám povedlo, pokud družstva naše boreů a Sokolek obstála a my povinností svým učinili za dost, nebudeme rozhodovati. . . O tom rozhodli již činitelé povolání Č. O. S., jakož i jiní znalci odborní a lid český zvláště. Byli jsme hosty jeho a okamžiky sletové náleží dnes k nejsvětlejším bodům vzpomínky života našeho. Nechceme opakovati, jakého dostalo se nám uvítání, jako netřeba připomínati té lásky ku věci sokolské, jakž v dobrovolné kázni jeví se tam doma u bratří českých a sester. . . Vzpomínáme těch velkolepých, nádherných a mohutných obrazů na Letné a myslí naší jde to heslo zlaté, jež lesklo se nad tribunou hlavní velikého cvičiště:

"Byli jsme a budeme. . ."

Poprvé heslo to v kruzích sokolských četli jsme v červnu 1887 ve skvostném díle "Za praporem sokolským" a sice na znamenitém obraze bratra Raš-

ka, kde vítězný Husita, podpíraje se o štít s nápisem: "Tužme se!", kosu svou sklonil nad tělem ubitého Němčeka, vetřelce, jenž patrně dále k Domažlicům se odvažil. V pozadí spatřujete hořící visky české a všude známky boje krutého. Čech byl však na stráži a nepřítel i hordy jeho zavčas na postupu zastaveny. Jest výjev z dob zlých 1431...

Tehdy na stráži byl Čech a nyní české má být Sokolstvo! Vždyť právě ve štít svůj si vepsalo: "Tužme se!", třeba nepřítel spousty ještě pod mohutnou jeho paží a rozmachem uvědomění a uvolení mysle potření nebyli, nemohli být za nynějších poměrů, útisků a pronásledování...

Veliké byly dny sletové, veliké jejich výsledky! Cizina i kruhy odborné po celé Evropě měly jen chválu pro sokolské šiky zkázněné a co Praha jásala, jásalo veškeré Slovanstvo, jež jedině prací sokolskou se spojilo. Tehdy, když stáli jsme Američané vedle Bulharů, Srbů, Slovinců a Chorvatů, bratří Slováků z Ameriky a bratří ruských na Staroměstském náměstí, nikdo z nás neměl ani ponětí, co dnové příští přinesou...

Památný "Orloj" připomněl nám doby největšího úpadku našeho národa a v té chvíli, jakoby každý z nás hostů si šeptal: "Jak bude?"

Jak bude s národem, jenž dnes slavil vítězství své práce výchovné? Jak bude s těmi jeho šiky, jež tak rád sám si zove "vojskem národním"?

Záhy padly první rány na Balkáně. Slovanská idea vedla ku spolku balkánskému a tu již šli bratři od jednoho vítězství k druhému proti odvěkému utlačovateli svému a bratři svých v Trácii, Macedonii i Starém Srbsku. Tisíce jich padlo, tisíce jest raněných a mnoho vdov a sirot ubohých a vše to dělo se za osvobození bratra z tureckého jáma. Těž zájem mělo i Řecko a tak Evropa užaslá se přesvědčila, co vykonati lze za silné vůle a silnou paží, když uskutěčniti se chtějí národní ideály a aby se uhájily státní, národní a plemenné zájmy... Junáci bulharští i srbští konali divy u Drinopole, bili se jako lvové po celou dobu války a stanuli u Čataldže, za Monastirem Srbové a Černohorci dobyvše Skaderu na vzdor celé Evropě, ukázali, co dovedou, ba přelstili i tak zvanou diplomacii rakouskou, šmoky vídeňské a Němce, nepřátele veškerého Slovanstva. Sjednocenost spojenců na Jihu slovanském rovnala se rozhodně té, kterou vyzorovati bylo lze o všeslovanském sletu v Praze v řadách sokolských... nikoliv však v řadách české politiky, v řadách, jež první čeliti mají nepříteli úskočnému...

A v tom právě vězí vše! A za té rozháranosti politické, kde při nejmenším jest asi dvacet stran, kde každá si jde svou cestou, kde není žádné úmluvy vzájemné na ochranu zájmů vlasti, kde potírání se a pronásledování Čech Čecha na denním jest pořádku, co zatím Němce se směje do hrstě, kdežto živly zpátečnické vládě pomáhají, jaké jsou a jaké mohou býti vyhlídky pro tu "armádu národní" — pro ty šiky Sokolstva českého?

Jaké případnou jim úkoly v dobách příštích? Pouhé cvičení, pouhé ukázky síly, pochybujeme, že stačí, třeba tyto průkazy nadšené práce byly roz-

měru ještě větších. Takový slet a takových rozměrů, jako onen poslední, musí nevyhnutelně imponovati, avšak tu ihned napadne vás, jestli by zrovna to Sokolstvo nemohlo jíti trochu hloub, jestli by v Čechách nemohlo zavést pořádek — trochu jiný pořádek?

Jako vzor kázně dobrovolné, kázně bezpodmínečné, jestli docíliti může vrcholných úspěchů na sletišti, což nemohlo by i zasáhnouti do veřejného života českého měrou co největší? Namítne se, že nejsou poměry takové, jakých k počínu tak významnému jest třeba; není-li jich, tož se musí udělat a po příkladu junáků jiho-slovanských spojenými silami se docílí tak mnoho...

Podle toho poznáte a v hlavách vůdčích jestit' známo, že cílů sokolských ani v Čechách slety a podobnými manifestacemi ještě daleko není dosaženo. Ale jde se ku předu v každém ohledu, piluje se a burcuje, tak aby "svědomí národa" nazaspalo.

"Svědomí národa" — ano, tot' nejlepším názvem pro to české Sokolstvo, jehož čeká sice obrovská ještě práce, ale právě tím, že bude svědomím národa, že bude mu stále stavěti na oči, co se dá vykonati postupem jednotným, šiků uvědomělých, volných a zkázněných. O manifestacích jsou Sokolové miláčky toho národa, hned ale potom ta láska ochladne a jde se zase tím hamiždným životem plným kalu a sklamání, plným bojů vlastních lidí a v životě občanském pak i mnohý činovník sokolský odnese. S tím nutno počítat ovšem, jakž dobře vystihují naši doma i slibují si nápravu prací trpělivou, houževnatou, za to ale tím krásší, čím krásší jest meta, čím zářivější bod její nejvyšší: svoboda českého národa...

Poznali jsme doma, poznali v těch drahých Čechách a jestli si dnes po roce připomínáme, děje se tak jedině proto, že junáci slovanští, že ti Sokolové stateční, pevných povah, silné vůle, neohebných páteří, na vzdor rozdílnému smýšlení politickému a jinému dovedli jíti za jediným ideálem, dovedli a nám doma i zde v této nové vlasti naší na dlouho a dlouho budou vzory...

Nad letenskou plání slunéčko vysvitlo a paprsky svými ozlatilo ta místa památná, místa a důkazy bývalé statečnosti lidu českého v té veliké a krásné Praze a Sokolové znovu jdou a znovu v před...

Josef Štíbr:

NÁVŠTĚVA.

Strávili jsme u nás v Clevelandu několik okamžiků ve společnosti našeho Jaroslava Kociána, jenž po koncertu v Olympii a po návštěvě "Veselé vdovy", dávané pěveckým sborem Hlahol a řízené přítelem Ed. Krejsou, navštívil Sokola Čech, pořádatel toho večera svoji populární "Besedu". Tu v kruhu přátelském zůstal s námi, nežli vlak jej unesl dále do chicagské metropole. Těch několik chvil jej zapsáno bude jistě na vždy v srdcích všech přítomných.

Měli jsme příležitost býti ve společnosti Kociána po celou cestu na loď, vezoucí účastníky na pátý sokolský slet a poznali jsme tu jeho dobrou českou duši, a protože jsme byli s ním jako doma. Avšak některým, kteří neměli před tím příležitosti se s ním sejití a jej poznati, byl jaksi hádankou, a jak by také ne? Jsme na koncertě, s napnutím čekáme vystoupení našeho krále houslí, čekáme, že při vy-

hrnutí opony uhlídáme zlatý trůn, vykládaný diamanty, obklopený kolkolem poddanými hudebního světa, a hle, vystoupí člověk prostřední postavy, se světlými vlasy, přivítá vás lehkou poklonou, zahledí se na vás svým milým okem a veškerá illuse o králi a trůnu jest ztroskotána a před vámi stojí váš Kocián. Lehee, tak jako by si chtěl doma něco přehrát, naladí si housličky, urovná límeček na kabátu a položí tvář na svého světem průvodce. První tón rozlehne se místností, vy maně přivřete oči, zmizí vám postava člověka a zdá se vám, že se nalezáte v říši bájí. Vidíte pouze jako ve snu housle, na nichž poskakuje hejno nebeského ptactva, rozeznáváte od majestátního hvizdotu kosa až do nejjemnějších melancholických zvuků slavíka, jste vůbec přenešeni ze všedního denního života do neznáma a srdce vaše samo, jakoby přestalo bít, aby snad svým tlukotem nevyrušovalo onen tlukot slavičí. Zvuk dozněl, vy se jaksi ze sna probouzíte a vaše zraky utkví na místě, odkud tolik bohatství vám bylo podáno, a hle, tu stojí ten náš umělec, jenž vám děkuje za to, co vám dal. Teď se teprve seberete: "To's byl ty, vždyť jsi náš!" a bouří teprve dáte na jevo, že jste přítomni koncertu vašeho Kociána. Sedíme však v měkkých sedadlech, v osvětleném divadle, které svojí nádherou by mohlo býti více jakousi svatyní umění. A ticho kol, že jak se řekne, padnutí špendlíku bylo by slyšeti. Byli jsme však přítomni koncertu, jež na lodi ve prospěch fondu vdov a sirotek po námořnících byl pořádán, kde na místo pevného podla byla rozhoupaná loď. Na programu též náš Kocián byl volným příspěvkem několika čísly. Předstoupí s jeho houslemi, venku strašný hukot již druhý den rozbouřeného oceánu, který s naší lodí jako s hračkou si pohrává a ní sem tam zmitá, tak že dva útrpní lidé, aby to našeho krále nepovalilo, v celé velikosti se položí na zem a uchopí jej za nohy, tyto vši silou drží při podlaze. Náš Kocián hraje a okamžitě se vehraje do srdcí všech přítomných. Snad nikdy si náš Jaroslav tak nezahrál, žádný kritik kol kolem, než vděčné posluchačstvo, žádný impresario, který by nahlížel v pokladnu, mnoho-li dollarů to vynese, avšak vyneslo to na 800 franků, jež byly dobrovolnou sbírkou sebrány a Kocián byl úplně spokojen, že svým bohatstvím přispěl zmírniti bídu vdovy neb sirotka, jehož otec byl mu odejmut tak těžkým a zodpovědným postavením, jako má námořník. Za zmínku též stojí, že při tomto koncertu též účinkoval americký zpěvák, jenž svoje studie jel dokončit do Francie a s kterým jeden náš krajan, neznaje ovšem, co jest, nechtěl obývati stejnou kabinu, a jemuž se též naše něžné pohlaví vyhýbalo, jelikož byl mulat. Po koncertě se však ovšem změnilo a jeho společnost každý vyhledával.

Vrat'me se však k našemu kroužku do Sokolovny. Náš vzácný host právě pozdvihuje pohár našeho českého červeného výrobku a s našim: "Na zdar, přátelé!" připijeme sejití se s našim milým hostem. Náš host nám jaksi vesele vypráví, že i umělec nemá vždy na různých ustláno a obznamuje nás s historkou, která se mu přihodila kdys téhož dne (jest totiž den Jaroslava, patrona to našeho Kociána), o čemž bylo v časopisech hodně napsáno.

Bylo při konečtě našeho umělce v Inšpruku. Náš Kocián, přibyv do tohoto místa, žádal v hotelu, v němž byl ubytován, zda-li mají české noviny, ovšem to byla v této německé baště hrozná opovážlivost, brzy se rozneslo, dostaly noviny a jak sám náš host povídá, ty "rosláply" šikovně. Večer koncert a náš král vystoupí, naladí a spustí a obecenstvo také. "Co to? To jsem se tak rázem zalíbil, že tolik tleskají, přestanu a kloním se vpravo i vlevo a chci pokračovati, však neuvěřitelně, táž bouře, i to jsou hodní lidé, a novými poklonami se děkuji a jen do toho housle počnou zvučeti, však dále nebyl již pouze potlesk, počal již sykot a na podium lítalo něco, co se nezdálo býti ani věnci, kyticemi aneb vavříny. Z ulice již první kanonáda do oken a já musel ustati, policii a vojsku trvalo dvě hodiny, nežli

utíšili ty moje zbožňovatele, že jsem mohl program dohrát. Taková příhoda ovšem mnoho financí nepřinese, avšak já měl švandu, že jsem drobet ty buršáky podráždil pro nevinné české noviny!"

Čas při vypravování zajímavém rychle utíká a náš host se s námi loučí, děkuje, že si mohl upřímně pohovořiti a v průvodu br. Trunečka ubírá se na další svou uměleckou dráhu s přáním všeho dobra všech přítomných, která, jak pravil, není vždy příjemná, když se musí někdy se svým impresariem, který ovšem vždy hledí na sebe aneb s konduktérem aneb s některým jiným všemohoucím tvorem v uniformě hádati."

Jest zajímavé, že dle zdělení Kociána, za ten krátký čas, co mešká na nynějším americkém tourné, vykonal již přes 20.000 mil cesty. Nuže, jen dál, ty náš čacký Sokole, roznášej ty svoje dary dále po horách a nivách zeměkoule, každý upřímný Čech ti bude díky zavázán, že roznášíš české jméno po všech národech a tvoji povahou zapíšeš se všude zlatým písmem v srdce českého člověka!

SOKOLSKÝ SLET — AMERIČANÉ A — MY.

V minulých číslech Sok. Am. bylo oznámeno, že br. R. Szalatnay z Prahy zamýšlí uspořádati mezi námi řadu přednášek o VI. sletu, ale že hlavním cílem jeho cesty jest všude, kdekoliv se k tomu příležitost naskytne, seznámiti Američany s nádhernými výjevy, jichž dějištěm byla pláň letenská loňského roku. Měli jsme za to, že Sokolstvo česko-americké vyjde br. Szalatnaymu nadšeně vstříc, že bude se snažiti krásnou, ale s velikými obtížemi spojenou snahu jeho mu usnadniti — ale s nemalým politováním jsme nuceni zaznamenati, že až posud čekalo na br. Szalatnayho mezi námi jen trpké zklamání. V některých městech vymlouvali se na pokročilou dobu, na slabý zájem (truchlivé to doznání) a tak br. Szalatnaymu nezbyvalo, nežli aby sám, bez naší pomoci, na své útraty předsevzatou práci záslužnou provedl.

Že vytýkáno mu bylo též prospěchářství, to nemusíme ani zvlášť uváděti. To u nás náleží už k věci — bez toho se u nás nic neodbyde a tak musil i br. Szalatnay zakusiti, čeho se u nás veřejný pracovník dočkati musí, byt' snaha jeho byla ta nejčistší. My dovolíme si položit jen tuto otázku: má-li člověk v úmyslu seznámiti cizinu s takovým triumfálním úspěchem české věci, musí-li za tím účelem konati daleké cesty z jednoho většího města do druhého a neočekává od nás nic jiného, nežli abychom mu úkol ten usnadnili, aby nemusil veškery oběti sám přinášeti, stává zde nějakých příčin k vytýkám o prospěchářství? Ale na to my se patrně netázeme — zdá se, že takové výtky pronášíme při každé příležitosti už jen ze zvyku. Ale vytýkáme-li prospěchářství, zda-li pak vezmeme si trochu práce, abychom též seznali, jaké oběti obviněný musí přinést tomu nepatrnému prospěchu, na který s takovou zálibou poukazujeme? Mohli bychom z vlastní zkušenosti říci, že nikoliv!

Ale kde kruhy sokolské zůstaly vůči snaze br. Szalatnaye vlašny, tam kruhy americké uvítaly ho přímo s nadšením a přes to, že sezona jest již značně pokročilou, přece jen když uvědoměny byly, oč se jedná, s ochotou nevšední propůjčily českému Sokolu své místnosti, které při každé přednášce sletové byly v pravém slova smyslu přeplněny. První přednášku pro Američany uspořádal br. Szalatnay v Dayton, O., kde měly přednášky jeho neobyčejný úspěch tak že musel třikráte opakovat — a kdyby jmenované město nebyla stihla živelní pohroma, byl by býval nucen vyhověti dalším výzvám a do Daytonu ještě se vrátiti. Z Daytonu jel br. Szalatnay do Clevelandu, kde, jak nám zdělil, nebyl s to v českých kruzích vyvolati pro podnik svůj dostatečný zájem, kdežto v "Cleveland Athletic Club" se přijalo s nadšením, načež odejel s velikými nadějemi do Chicaga.

V Chicagu narazil nejdříve na městský zákon, zapovídající ukazování pohyblivých obrazů v místnostech, nemajících pro takové produkce zvláštní povolení, což uspořádání přednášky poněkud protáhlo. Konečně získána byla místnost Plz. Sokola — ale účast se strany české byla slabá — až truchlivo o tom psáti. „A já už to viděl —“ takové výmluvy byly pronášeny. Takový zájem jest o sokolskou věc, že rázem pomine, jakmile jest naše zvědavost ukojena!

Za to ale i v Chicagu Američané vynahradili mu zklamání, jakého se br. Szalatnay dočkal mezi námi. Obchodní komora uspořádala sletovou přednášku pro své členy a pozvané hosty, o níž „Svornost“ mezi jiným píše následující:

„Úspěch tohoto předvedení sletových obrazů byl nade všechno očekávání skvělý. Diváci a posluchači, jimž byl br. Szalatnay představen předsedou asociace, neočekávali ničeho podobného. Domnívali se patrně, že jim pro pouhou zábavu bylo připraveno představení s pohyblivými obrazy z ně-

jedinou vůlí, když konečně z úst řečníka slyšeli užaslí diváci, že takto evičilo jedenáct tisíc statných mužů, spjatých dobrovolnou disciplínou a že celkem dvacet tisíc boreů bylo ke cvičením připraveno, že jim všem obrovská ta pláň nestačila, tu neznaly projevy obdivu nad tímto divem mezi a síní otřásala se potleskem tak dlouho, jak cvičení trvalo. Stejně nadšení a ještě větší úžas vyvolalo ovšem cvičení šesti tisíc Sokolek. Po skončené přednášce byl br. Szalatnay obklopen posluchači a zahrnut dotazy ohledně Čech, Prahy a Sokolstva a mnozí z těch, kteří se ho dotazovali, projevíli úmysl při své letošní evropské cestě zajet do Prahy a vyžádali si doporučení a informace.“

Orgán obchodní komory chicagské „Chicago Commerce“ přinesl dlouhou a nadšenou zprávu o přednášce se šesti zdařilými ilustracemi, a tak dílo bra. Szalatnay-ho se daří — žel však, že bez našeho přičinění, bez naší pomoci!

Z Chicaga odejel br. Szalatnay do Cedar Rapids, odkud pojedě do St. Louis, Omahy, Wilber, pak do Denver, Colo., kam pozván byl též k přednášce pro Američany a jak nám sdělil, zamýšlí jeti až do San Franciska. Doufáme pevně, že na jeho další cestě na západ nenalezne tolik příležitosti k stížnostem, jakou mu daly střední veliké české osady, kterou projevuje v dopise zaslaném bru. Wiesenbergerovi v Clevelandu následujícími trpkými slovy:

„A tu mihla se mi hlavou mimoděk myšlenka, jež ztrpčila mi tuto chvíli tak slavnostní. — Jaký to rozdíl ohromný, mohutný — ano křiklavý — když Američané jsou přítomni sokolské mé přednášce při porovnání s česko-americkým obecenstvím. Je pravda, že nesešli se tito činitelé amerického chicagského obchodu a průmyslu jen k vůli mé přednášce, byly zde ještě jiné zajímavé body programu, však na tisknutém oznámení, zaslaném všem členům komory (přes 4000) byla na pořadu co zvláštní novinka moje přednáška a přišel z členů kdo mohl, sál byl naplněn do posledního místa, ovšem že každý člen si musel koupiti u dveří ticketu na lunch (75c). Ale byl tu zájem, zájem nadšení, který se stupňoval v obrovskou manifestaci uznání české to práce a snah Sokolstva. A toto uznání, toto nadšení — i tento zájem, bohužel, musím to doznat, mnohým našim americkým krajanům chybí. Američané — eizinci — musí a jak rádi nadšeně vzdávají hold českým Sokolům.“

Br. Szalatnayho provází na jeho další pouť naše nejvřelejší přání. Víme, že jedinou odměnou jeho bude vědomí vykonání poctivé, záslužné práce — ale tou odměnou musí zde spokojiti se každý!

č.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ.

Bratři a sestry!

Župa Severovýchodní pořádá mimořádné závody 2. a 3. srpna t. r. v Detroit, Mich.; žádám všechny v Župě sdružené jednoty, aby přiložily ruku k dílu a hleděly by tyto závody se vydařily všestranně a pro dobro celé N. J. Sokolské. Bude to náš sokolský den, kde bratři a sestry se poznají, osvěží, a změří síly své na závoděšti, a proto bratři a sestry necht' nastane ruch v každé tělocvičně, a sice co nejdříve, nenechme nic na poslední chvíli, neboť tím bychom utrpěli a náš den by ztrácel na úspěchu. Máme některé jednoty o kterých župní výbor málo zvidá, byť i byl co nejvíce nápomocen, neboť jednoty, které župní výbor žádaly o pomoc, nemohou si stěžovat, bylo vždy vyhověno dle možnosti a schopnosti. Za minulý rok br. náčelníci některých jednot byli velmi skromnými v zasílání náčelníckých zpráv a tak jsem nemohl ani svému úkolu sám dostáti, neboť poloviční zprávu uveřejnit nemám chuti, protož bratři tímto rokem buďme všichni čilejšími, nenechme naší Župu pozadu, ukažme že chceme pracovat a že budem pracovat.

Přiloženě vypisují prostná členstva, sestavená ze čtyř oddílů, bratřím, kterým jsem již zaslal dříve cvičení někte-

Br. Raf. de Szalatnay.

jaké slavnosti kdesi v zapadlé části Evropy. Ale brzy po té, když na bílém plátně ožily výjevy přenesené epochálním vynálezem Edisonovým z letenské pláně na hlučnou ulici Madisonskou, když se tu objevily nekonečné řady sedadel amfiteatrálně obkličujících obrovské evičiště, naplněné takovým a tak pestrým davem lidu, že jde hlava kolem při pouhém pomyslení na jeho počet, začalo se ze shluků diváků zdvihati nepotlačované „áh“ a „oh“, a když se zjevilo první sletové cvičení, zabouřil síní nadšený potlesk. A pak to již šlo scénou za scénou a někdy sotva jeden potlesk ustal, nový již započínal. Jednotlivá i skupinová cvičení boreů, závodění, skoky a zvláště cvičení a tance dívek vyvolávaly nadšené projevy obdivu. Když ale došlo na prostná cvičení, když bylo viděti, jak se mohutné proudy statných mužů valí do prostory, až ji úplně zaplňují, když se proudy ty rozstoupily v rovné řady a započaly své nádherné cvičení, když se to nedohledné moře v tu chvíli měnilo pohyby tisíců těl ovládaných zázračnou nějakou mocí

rých oddílů, žádám aby se řídili přesně dle **cvičení vypsanych** v "Sokolu Americkém", kde jsou vypsány od 1 do 16, avšak počítáme 1—2—3—4, ruch mírný. Cvičí se každý oddíl 4krát v levo, 4krát v pravo. Polohy rukou uvádím kam **palec** směřuje, aby žádný se nemýlil, ku příkladu upažit, poloha **palcová, palec vzhůru**, upažit, poloha **hřbetní, palec v před** atd., zapažit poloha **palcová palec v před**. Kdokoliv není jistý o některém pohybu, necht' se obrátí na mně, milerád obratem pošty vyhovím.

ODDÍL I.

1. Vzpažit upažmo, ruce otevřené a k sobě (palec v zad).
2. Předklon, (výdrž u vzpažení).
3. Upažit (palec v před).
4. Výdrž.
5. Vzprím zanožit pr. paže skrčit, upažmo, ruce v pěst, (palec zevnitř).
6. Výpad pr. v před, pr. trčít vzhůru (palec v l.) levou zapažit (palec v před).
- 7.—8. Výdrž.
9. Půl obrat v l., úhyb v l., pr. upaží vodorovně (palec v před), levá zapaží dovnitř, rovnoběžně pr. nohou (palec v zad), ruce otevřené.
10. Úhyb v pr., upažit pr. dolním čelním kruhem, levá nejkratší cestou (ruce otevřené palec v před).
- 11.—12. Výdrž.
13. Stoj skřížný pr. v před, vzpažit, oblouky dolů, ruce v pěst (palec v zad).
14. Celý obrat v l. na špičkách, připažit upažmo.
- 15.—16. Výdrž.

ODDÍL II.

1. Předpažit, ruce otevřené (palec dovnitř).
2. Výpad pr. v zad, pr. dolním obloukem napřáh na vrh (palec dovnitř).
3. Náponem l., výpad pr. v před, předhyb, pr. předpažit v před vzhůru horním obloukem, l. zapažit dolním obloukem (palec na l.).
4. Výdrž.
5. Celý obrat v l. na patách, záklon, vzpažit, pr. dolním obloukem, l. předpažmo (palec dovnitř).
6. Stoj spatný přísunem pr., předklon, předpažit předpažmo ruce v pěst (palec v před).
7. Dřep (výdrž v předpažení).
8. Výdrž.
9. Podpor ležmo za rukama (ruce otevřené).
10. Klik zanožit pr. (co nejvýš).
11. Podpor ležmo za rukama.
12. Výdrž.
13. Vztyk, pr. vzpažit předpažením (palec v levo) levou zapažit dovnitř na kříž (palec vzhůru, l. ruka v pěst).
14. Půl obrat v l., vzpažit oblouky, pr. začíná na pravo l. se připojí (palec v zad, ruce v pěst).
15. Připažit předpažmo.
16. Výdrž.

ODDÍL III.

1. Upažit (palec vzhůru).
2. Vzpažit, čelními kruhy nahoru (palec v zad).
3. Dřep (předpažit (palec vzhůru).
4. Vztyk (výdrž v předpažení).
5. Půl obrat v l., výpad v pr. stranou, paže skrčit zapažmo ihned trčít do upažení (palec vzhůru).
6. Půl obrat v l., zanožit pr., předpažit, pr. bočným spodním obloukem (palec vzhůru).
7. Předkrokem pr. klek levou, paže skrčit upažmo (palec v zad).
8. Výdrž.
9. Podpor klečmo, úklon v levo, unožit pr. vodorovně, upažit pr. kolmo, ruka otevřená palec v před, pohled na pr. ruku (l. ruka při podporu jest též kolmo a rovná).

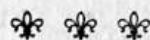
10. Výdrž.
11. Podpor dřepmo, únožmo levou.
12. Výdrž.
13. Vztyk stoj zánožný l., mírný záklon, upažit (ruce otevřené (palec v zad).
14. Půl obrat v l. přinožit l., upažit čelními kruhy nahoru (palec v před).
15. Připažit, základní postavení.
16. Výdrž.

ODDÍL IV.

1. Stoj výkročný l. v před, upažit (palec vzhůru).
2. Stoj výkročný pr. v před, upažit dol. čel. kruhy, (palec vzhůru).
3. Podřep l. paže skrčit upažmo (ruce spojit za hlavu).
4. Výdrž.
5. Půl obrat v l. do stoje rozkročného, trčít do upažení (palec vzhůru).
6. Úhyb v l., úklon v l.
- 7.—8. Výdrž.
9. Půl obrat v l., podřep v pr., předpažit, pr. bočným dolním obloukem (palec vzhůru).
10. Kop do přednosu pr., zapažit (palec v před).
11. Podpor dřepmo zánožmo pr., vzpažit levou předpažmo, ruka otevřená (palec v pravo).
12. Výdrž.
13. Výpad pr. v před, předhyb, vzpažit pr. (palec vzhůru), zapažit l., (palec v před) ruce v pěst.
14. Celý obrat v l. na l. noze, výpad pr. v před, předhyb, pr. bočným obloukem dolů vzpažit (palec jako 13).
15. Půl obrat v l. na l. noze, přinožit pr., připažit upažmo s potleskem o stehna.
16. Výdrž.

Na zdar!

E. Šlapák, náčelník,
8711 Capitol ave., S. E., Cleveland, O.

DOPISY.

Z VLASTI STARÉ.

V Praze, 20. dubna 1913.

Poměry jsou dosud neutěšené, nesrovnalé a v některých případech zrovna zoufalé. Úpadek následuje úpadek a krach zeje Rakousku přímo v tvář, proto však "bojovní" šmokové vídeňští neustávají a píšou proti Jihoslovánům a nenáviděným Čechům, jimž marně se snaží vnutiti "neblahé smířovačky." Smír přáli by si, což je o to, ale takový, aby Němec v Čechách byl pánem a toho zase pokrokové strany české líbiti si nenechají a proto se proti nim števe a vyšetřování zavádí z "vlastizrády" a p. Po pádu Drinopolu lid český jásal a zejména v Kolíně došlo k mohutným projevům a nyní již se vyšetřuje úřady, kde kdo co řekl a jak projevil své sympatie se statečnými junáky černožskými, již patrně Rakouska se nebojí a toho jeho "bluffu" blokádního i s jinými mocnostmi. Na Rusi lid rovněž demonstrovuje a vláda radí Nikolovi k ústupu, ale ten chuti k tomu nikterak nejví a bojuje se dále silně a statečně. Za takovýchto poměrů není divu, když Č. O. S. promluvila k sokolským jednotám. Uvádím doslovně, aby jste mohli čísti po případě mezi řádky:

"Sokolským jednotám. Předsednictvo České Obce Sokolské, přihledajíc k dnešním vzrušeným politickým událostem, důtklivě jednoty varuje, aby jako sokolské jednoty nesúčastnily se projevů politických, at' pořádáním průvodů, propůjčováním tělocvičen, schůzemi a pod. Toto doporučuje tím spíše, že každému členu, jako občanu, jest volno na svou vlastní zodpovědnost dáti průchod svému politickému přesvědčení způsobem, jaký za vhodný uzná. —

Ve Slovanské Praze, v dubnu 1913. Předsednictvo České Obce Sokolské."

Navštívily jsme s deeruškou, jež tu a tam koncertovala vedením učitele svého prof. Sregy již několik jednot a byly jsme mimoděk účastny vzdělávací práce sokolské na akademiích a p. V tom ohledu u nás ještě mnoho schází, protože patrně není postupu soustavného. Jindy opět vypadá, jakoby ani v jednotách největších nebylo pochopení pro umění a poučení teprve, ba co ani pro průkaz práce tělocvičné boreů na slet poslední vysílaných. Jinak zde i v menších místech přednášky těší se hojně návštěvě a pořady akademií teprve. Na vzdor tomu navrhuje se zreorganizování práce vzdělávací v Č. O. S. a sice tak, aby všechny jednoty měly vzdělávací odbory. Činovníci v čele jsou pak činnými v okrsku a odtud v Župě, předsedové župních odborů zasedají v odboru vzdělávacím Č. O. S. Odbor zajišťuje síly co nejlepší na přednášky a ku všemu co třeba a celá práce vzdělávací bude usoustavněna, prohloubena a mezi jednotlivými organizačními tělesy bude náležitý styk vzájemný, aniž by se tu i jinde překáželo, když celkem jde se k jednomu cíli.

o prospěchu takové organizace mládeže a na práci sokolskou po leta konanou v tom směru se docela zapomíná. U nás v Americe skautů se chytily ponejvíce organizace náboženské a zde opět "ohledy kastovní." A tyto ohledy, jako různé politické směry mají mnohdy i ty nejlepší snahy Sokolstva, které sice utužením svým a kázní dobrovolnou vyniká nad nás tam u nás doma, však v jednom a tolik říci lze přímo a otevřeně — v otázce svobodomyšlnosti, pokrokovosti a co hlavního upřímnosti v projevu smýšlení a tedy zásad, ještě hodně vynikáme. Denně se stáváme svědky toho, jako zabolí, když jedete vlakem řekneme z Turnova do Prahy a slyšíte jen hovor německý, francouzský a po případě i jiný, jen nikoliv v Čechách český. Dotazujete se a ku svému úžasu shledáte, že celá ta společnost "různých národů" do Prahy jedoucí jsou vesměs intelligentní našinci, kteří dokud byli ve voze "Reichenberg", jakoby byli zapomněli, že je také česká máti kojila. Takových a podobných "vyšších" tříd, čili tak zvané intelligence v Sokole byste marně hledali a hovor jejich, když myslí si, že snad se jim nerozumí, dokazoval, že pro šiky mužů celých by se ten "škrab ani nehodil." Jin-

Hry mládeže o sletu v Praze.

"Náš úkol, směr a cíl" vyšel minule v překladu francouzském prof. Hantieha, čili ve Francii stalo se skutkem tolik, jako u nás v řeči anglické pro americké kruhy před několika již lety. Tehdy bylo u příležitosti zápolu v Londýně, nemýlím-li se, kde i naše "modrá knížečka" působila a zde se radujeme, že stalo se u příležitosti "mezinárodního kongresu pro tělesnou výchovu", jakž konal se v Paříži, od 17. do 20. března. Účastníků bylo přes 2,000 všech národností, krom Němců. Fakulta pařížské Sorbony vedla i rozpravy o vědeckém podkladu tělocviku a bylo mnoho přednášek věci příznivých, kdežto Č. O. S. byla jen vhodně zastoupena. Výstavku uspořádal Jos. Klenka a A. Svojsík, v delegacích byli však i Dr. Scheiner a br. A. Očenašek. Nevím, jestli na výstavku vzali též něco ze "skautů" — dalo by se tak snadno usouditi, ale jisto jest, že bude třeba i vůči tomuto hnutí promluvit zde asi tak jako se stalo proti "Orlíkům" a Lasaloveům v jedné a téže knížečce s černou a rudou obálkou. Tehdy bylo hodně rámusu v jistých kruzích a nyní by se mohlo třeba vzíti v úvahu, že v řadách skautů ty "lepší rodiny" pro své děti nalézají něco "extra", jakož i hlavně to, že stále se mluví

de opět vypořádáte, že Sokolci doma v košili občanské jsou jiní, nežli v sokolské a jakž písmáci sokolští dovozují jest jich v těch 150.000 organizovaných ještě mnoho. Mile však musí působiti uvážíme-li, že z těch šiků utužených konečně musí vyjít jiní lidé, zcela jiná rača, lepší pokolení. To co tělem bude silnější, co dovede se jiných lépe ovládati, to i myslí konečně vynikne, zdravím, silou, dobrem a krásou. A v tom pro budoucnost ten materiál ještě dnes nikoliv cele spracovaný mnoho znamená a veřejnost za nedlouho bude muset chápati. Protože známe, protože v těch kruzích téměř stále se pohybujeme, nedivte se, že i tolik od nich si slibujeme.

Vřelý pozdrav všem!

Louisa Rudišova-Jičínská.

Astoria, N. Y., 31. března.

Astoria! Nové jméno, br. pořadateli, že ano?

Kde pak to asi je? bude se tázati mnohý bratr, který nebydlí zrovna v našem okolí. Nebudu vás dlouho trápit hledáním na mapě, raději vám povím. Astoria jest předměstí Velko-New Yorku, od ostrova Manhattan (to jest původní New York) leží přímo na východ na jihozápadním cípu

Long Island. Spojení s Manhattan jest dobré, v používání nyní jest 92. ulice, ferry a Queensborough most, ve stavbě jsou most do čtvrti Bronx a zvýšená dráha přes Queensborough most do Manhattan 59. ulice. U mostu sedneme na Steinway káru, kterou jedeme až na Voelsey ave., po které jdeme na západ až k druhé Ave. a tam již uhlídáte "Český Dům" a jste doma, u nás.

New yorská česká osada zrovna tak jako české osady v městech jiných se rozdrobila a rozdělila v osady menší. Tak zde jsou Morrisania, Dutchkills, Brooklyn, Astoria, Corona a Winfield, kde jest český živel dosti slušně zastoupen. Hlavní tepnou ale dosud jest Manhattan. Na jak dlouho, těžko předvídat. Že český živel se velmi rychle z New Yorku stěhuje, jest zde na předměstí nejlépe pozorovat. Nejhlavnější příčiny pro stěhování ono jsou podle náhledu mého tyto: zaměstnání, obchod a podnikavost zvláště v obchodu s pozemky.

Čeští osadníci se začali v Astoria osazovati asi tak roku 1888. Možná jest, že zde byl některý jednotlivec dříve, mně však není známo. Astoria jest velmi rozlehlá. Queensborough, do kterého tato osada patří, jest největší čtvrtí Velko-New Yorku. Osadníků přibývalo a s nimi také Sokolové; ti musí být všude, to víš. Bylo nás zde trochu a začali jsme se scházet, no a každý bratr zná, o čem as my Sokolové rozprávíme: O Sokolství, o čem jiném! Od rozhovorů jsme přešli k činům, myšlenky se tříbily. Založit jednotu novou? My všichni byli členy T. J. S. New York a někteří z nás již starší členové, tak jsme to zařídili takto: Svolali jsme poradní schůzi členů T. J. S. New York bydlících v Astoria, které se také účastnil táta Vokál, v této po výměně různých náhledů přijmout můj návrh, který byl: aby N. Y. jednotu byla požádána o zařízení tělocvičny pro nás členy zde v Astoria. Se žádostí tou jsme přišli do schůze sboru kde po poradě a vysvětlení žádosti naší vyhověno. Cvičárna zařízena jak se nejlépe dalo na začátek. Začali jsme cvičit u V. Potůčka, tenkrátě člena jednoty Fugner. Cvičilo nás 2 družstva členů a větších čekanců a 35 žáků. Sokolky a žákyně začaly později. Cvičitelů nám nescházelo, byli zde bratři St. Sýkora, Jos. Laně, Fr. Kabela a starý zákopník Em. Kopejzka, který činně cvičení účastniti se nemohl jsa městským hasičem, ale radou a známostí svou nám všude vypomáhal. Sokolové Sýkora a Laně cvičili členy, Kabela čekance a já žáčky. Všichni bývalí členové cvičitelského sboru a závodníci. Ale zaměstnání naše a jiné okolnosti nedovolovaly nám cvičení plně se věnovati. S radostí jsme přivítali br. Ant. Jahodu, kterému zrovna docházelo náčelnictví v New Yorku, když se mezi námi usadil. Nabídlí jsme mu cvičitelství zde, což on k našemu úplnému uspokojení přijal a místo ono velmi úspěšně až do dnes zastává. Členů cvičí 10, čekanců 17, žáků 60, Sokolek 15, žákyň 45. Cvičíme v Českém domě, budově moderní, postavené Čes. občanským spolkem v Astoria, který zde vydržuje i svobodomyslnou školu. Musím se také zmínit o tom, že tentýž spolek vydržoval pro dívky školu onu navštěvující cvičitele, tak se pamatuji, že bratři Pavlík, Hroch a Kopejzka zde dívky cvičili. Některé nářadí zakoupil Občanský spolek a něco darováno T. J. S. New York. Ale z různých příčin nejzávažnější z těchto byla tehdejší doprava, zvláště v zimě, když řeka East River zaprána byla ledem, cvičení dítek přestalo následkem nedostatku cvičitelů. Nemohli se dostavit.

Cvičárna, v které cvičíme jest 65 při 50 stopách, výška 20 st. Vzduchu a světla dost po dvou dlouhých stranách i na střeše jsou okna. Parní vytápění, šatny a sprchy i vany jsou k volnému použití. Dále, zrovna vedle máme cvičárnu letní, zde máme dráhu na běh, 14 $\frac{1}{2}$ krát kolem jest 1 míle, dále místo pro prostrná a nářadová 70 při 70 st., dráha i místo on drobně rozemletým pískem vyštěrkováno, místo ostatní stromy vysázeno a štěrkem vyloženo.

I dramaticky jsme zde činní a to společně s Občanským spolkem. Z našich členů nejménějším ve směru tom jest dlouholetý ochotník sokolský br. Fr. Hodík, dále Sok. K. Zajíc a ze sester M. Braunová a bývalá sestra E. Linhartová.

V naději, že bratři a sestry v začatém díle neochabnou, končím.
Vác. Krížek.

Edwardsville, Ill., 11. dubna.

V naší poslední schůzi jsme jednali o příštím sjezdu N. J. S. i probírali též trochu stanovy. Přáli bychom si, aby v Hlavě II. odstavec 2. byl celý škrtnut. Jest to as všude, že žádný starší člen nechce a nebude cvičit. Tudíž jest zbytečné! Co se nás zde týče, naše jednotu jest tuze slabá. Není zde pro vše pochopení. Jest prý národní a tím "zpátečnické". Jsou i někteří "uvědomělí" kteří se nestydí veřejně Sokoly hanit. Tím ovšem se mnozí sráží a nepřistoupí, ba i některý následkem toho štvání odstoupí. Máme zde u nás čtyry mužské a dva ženské spolky. Naše jednotu neostává za nimi. Platí dle svých sil příspěvky na Čes. svob. nedělní školu i na společnou knihovnu i na veřejné přednášky. Ted' chceme začít cvičit školní dítky a doufáme, že snad naši bratři nechají své dítky cvičení navštěvovati. Též i na nás bratři záleží, navštěvujeme všichni schůze, jakož i cvičení, aby se nikdy neznanedbalo. Jistotně, když se budem sami dobře držet, tak si úctu jiných vynutit musíme a pak naše snahy za dobré se již uznají.

Karel Slavík, taj.

Kirkville, Mo., 21. dubna.

Na zdar, bratři a sestry Sokola Oak Park!—Po dlouhém odkladu jsem se konečně rozhodl napsat pár řádek do našeho listu. Příčinu mně k tomu dodala moje návštěva a tu jsem nebyl valně potěšen, když jsem slyšel a viděl ty nesváry, které v naší jednotě vládou. Též jsem se dozvěděl od některých bratří a pak z dopisu br. Šumy, že naše horlivé Sokolice nás obdarují krásným praporem, čímž jsem byl velice překvapen. Milí bratři a sestry, přeji vám mnoho zdaru při slavnosti odhalení, dne 25. května a ne jenom na ten den, nýbrž i na déle, aby naše jednotu zdárně a svorně ve stínu svého praporu pokračovala.

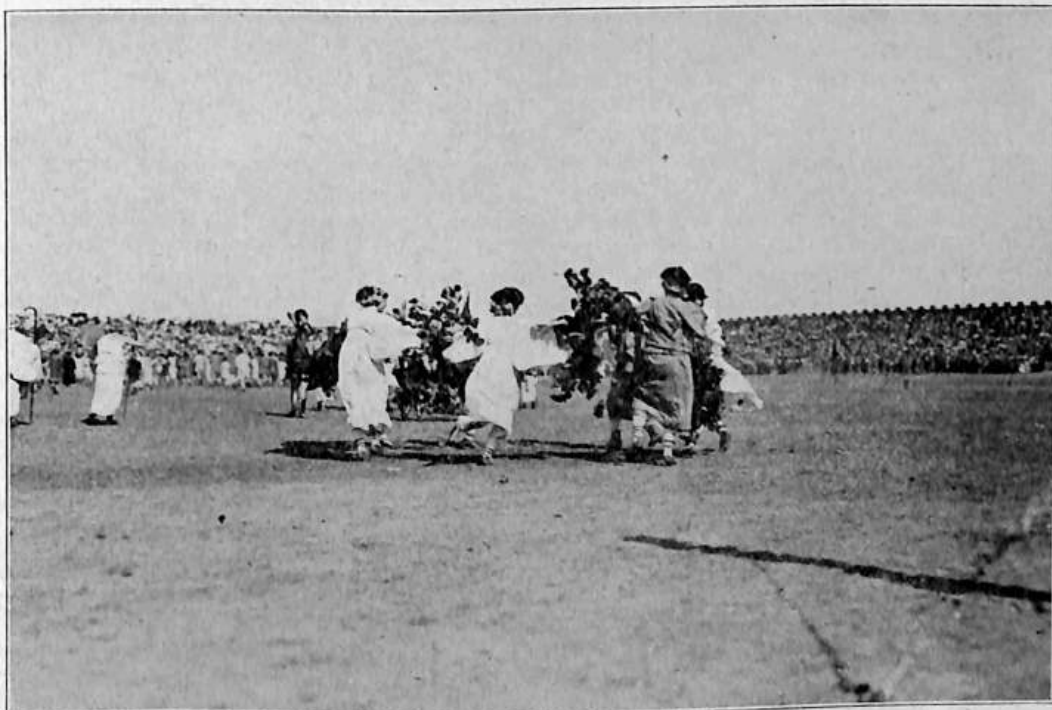
Že mnozí naši bratři nejsou v sokolské myšlence uvědoměni, bylo znáti o posledních volbách starosty. Naší jednotě jest třeba mít za starostu muže, jakého právě má, muže chladnokrevného, který se nenechá zlákat nijakou bájkou a který neztratí důvěry a zachová duchapřítomnost v každém ohledu. Jsem přesvědčen, že nynější náš dopisovatel bude trochu čilejší a napíše aspoň jeden dopis za půl roku, aby překonal svého předchůdce, který byl v úřadě tom po celý rok a ani jediného dopisu nenapsal (úkol ne právě těžký), ačkoliv látky měl dost.

Člen, který dlí mimo jednotu, kterému není popráno být doma a který má na vše sokolskou myšlenku, s jakou netrpělivostí čeká na ten orgán, aby se dozvěděl něco o svých, jak se jim vede a jak si stojí, ale kdepak, nikde nic! Podle všeho se mně zdá, jako by v tom roce 1913 všechny jednoty byly trochu více vzpruženy, neboť těch zpropadených stesků ubylo. Ale to se nestalo u T. J. S. Oak Park; nevím, jaké máme činovníky, u nás se pracuje, když je, aby nebylo, a to si čítají někteří bratři též za činnost, ovšem ale jakou! Máme také dobré členy, jako všude jinde, ale ti za svoji práci a námahu neskládají ničeho jiného, nežli potupu a urážku. Pak se řekne: "Ti si dělají, co chtějí." Ano, a kdyby oni se jednoty neujali, tak by muselo vše jednoduše padnout, neboť některým pohodlným pramaloučko na věci záleží. Čím to jest? Hádanka ta se nechá lehko rozluštit. Poněvať u nás dostane každý příležitost státi se členem a nehledí se na to, zda-li bude naší organizací prospěšný a jakého ovoce členství jeho může přinést. Skutečně v naší jednotě máme bratry, kteří jsou Sokoly, do-

kud jsou v našem středu, ale jakmile se octnou mezi jinými, tak se za svůj původ stydí, ba ještě nás a sami sebe potupí takovým slovem, že by cizonárodovec, který má jenom trochu vzdělání, nikdy neřekl. Jiní jsou zase obrázení více k Římu, nežli pod prapor svobody a tak to vypadá u nás! Kde pak jest myšlenka našeho Fügnera a Tyrše?! Potom k vůli takovým členům ztrácíme dobré pracovníky, neboť ztratí mnohý chut' ku společnému dílu. Bylo by záhodno, aby nový člen při uvádění byl otázan, čím jest mu národnost a čím jest mu svobodomyšlnost, — zda-li jsou tázání jinde, nevím, u nás aspoň ne!

Na některém členu jest břímě dost velké a ještě stále jest obtěžkáván všelikými výbory, které by mohl zastat ten, co nemá žádný úřad, ale na to se též nehledí. Takový člen koná zprvu horlivě svoji povinnost, a když již jest tak znaven a chtěl by trochu oddechu, aby nabyl jiných sil k další práci a při tom vidí, jak jiný si hová, co on zatím dvojnásobně pracoval, ozve se v nitru jeho hlas: "Proč já a proč ty ne?", pak aby se všeho zbavil, požádá jednoduše

mi slouží dvě židle (tot' se rozumí, že se veletoce na židlích naučit nemohu). Přál bych takovým nevěřícím v účinky tělocviku aneb těm, co nemají tělocvik za nic jiného než komedii aneb lámání těla, aby viděli zdejší školu tak zvaných osteopathů. Přijde sem mnoho mrzáků, stížených reumatismem a jinými chorobami, na léčení. Z počátku jsem byl zvědav, jaké to léčení vlastně je, ale brzy jsem se přesvědčil, že není nic jiného, nežli hnětení svalů, napravování kostí, natahování žil a provádění lehkých prostných cvičení, jenže rozdíl je v tom, že cvičenec necvičí sám, ale za pohybů způsobených a konaných vlivem a prací druhého, či osteopatha. Poznal jsem některé osobně, co měli reumatismus v rozdílných částech těla a jaké pak odporučení dostali ti napravovatelé pro urychlení zdraví? Zda-li byl stížen bolestí v zádech, bylo mu nařizeno, aby ráno a večer udělal několik předklonů a kroužení těla. Jestli pak by byl ten člověk spokojen, kdyby to odporučení dostal od některého učitele tělocviku aneb poradatele našeho listu, lékaře pravidelného? Myslím, že ne aneb by neprováděl s takovou

Tanečnice vítající vítěze z Marathonu.

o odstupní listinu, a není divu, že za příčinu odstoupení uvede všelikou jen vytáčku.

Doufám, že přednáška Dr. Vojana na naše bratry učiní dobrý dojem a jeho slova si vezmou k srdci, abychom nezůstali těmi nejposlednějšími ze všech jednot. To jest, zda-li budou mít tolik času jeho slov vyslechnout. Doufejme.

To též platí o cvičení členstva, které jest tak čilé, že ani jedna četa se nemůže udržet, neboť bratři někteří, když cvičí, myslí, že obšťastní někoho jiného, nikoliv sami sebe, poněvač cvik pokládají za velkou námahu. Jest silně družstvo pro chloubu jednoty, pravda, ale zdraví všech. Mohu podat o cviku dosti dobrý důkaz a jeho výhodách, neboť se mně po něm stýská. Ačkoliv Kirksville jest dosti velké město (as 9000 obyvatel), nemáme zde žádného tělocvičného spolku, ale za to jest zde deset velkých kostelů a ty jsou plné celý den. Baptisti jdou do kostela ráno, odpoledne a večer, a katolíci, aby je překonali, tak mají pobožnost večer, odpoledne a ráno. Ostatně doufám, že se zase brzy vrátím a cvičební hodiny budu pilně navštěvovat, jak jsem činil dříve. Nyní jsem obmezen jen na prostná a za náraď

zbožností, jako když mu to poručí tak zvaný osteopath a notně musí za to zaplatit, aneb zda-li by se byl něčeho podobného dočkal, kdyby byl před tím jen jednu hodinu týdně věnoval tělocviku? Rozhodně ne. Ale zde nezbývá nic jiného, nežli jako zvolal Komenský, odcházaje sklaman ve svých nadějích: "Co platno rozsvěcovat lucerny, když lid oči otevřít nechce." Na nás zbyl úkol, lidu oči otevřít a to nepůjde jiným způsobem, nežli cvikem a dobrovolnou kázní a heslem, že v "zdravém těle zdravý duch." Na zdar!

V. Říha.

Long Island City, N. Y., 24. dubna.

Jest tomu již dva měsíce, co jsem do "Sokola" nepsal, tak se musím zase trochu vzechopit a něco zdělit. Rád bych psal o našem pokroku něco veselého z naší jednoty, ale není možná. Byl jsem zavolán do výborové schůze do naší místnosti, právě na pátek, kdy je den cvičení a tak jsem pospíchal, abych tam byl v čas a se aspoň potěšil pohledem na naše tužící se bratry. Ano, oni tam přicházeli, ale místo do cvičení šli do sklepa, kde se hrajou kuželky. Jelikož byl

špatný čas, přece jen jich byla četa, ale v evičírně tma! Za to se dole lépe koulelo. Náčelník náš se dostavil, ale jaksi ho nechť poslouchat. Když jsem se jej tázal, zdali je dnes evičení odloženo, pravil, že nikoliv, ale že hoši patrně raději koulejí a myslí, že je to též evičení sokolské. Bratři, již evičíte, vlastně evičiti máte, bude mne velice těšit, když mně dáte odpověď v našem listě sokolském a vysvětlíte, co jest toho příčinou, že té vzácné příležitosti, abyste byli vychováni jako dobří činovníci jednoty naší a Národní Jednoty Sokolské, nepoužíváte a jen jménem Sokola se kryjete?! Doufám, že z vás každý čte "Sokola" a že si můj dopis přečtete, neboť již jsem byl tázan, jestli jsem se vzdal psaní do listu našeho a to mne jaksi zase přinutilo. Ano, bratři, jest dosti smutné, že musím se zastat našeho dobrého náčelníka a jeho obětavosti a ztráty času, který pak mine se úctě. Nezapomeňte, bratři, že tím zanedbáváním tělocviku oslabujete celou jednotu i Národní Jednotu Sokolskou. Vezměte si příklad zde z našich sester; je jich malá hrstka pracují lépe ve evičení, nežli vy. Že vždy pro ně je práce doma a ony přece nelení, svou práci udělají a hledí, aby byly ve evičení v čas. To musí i ty rodiče potěšit. Proč vy, bratři, nemůžete konat vaši povinnost, když nemáte večer ničeho na starosti, nežli utužení vašeho mladého těla? Proč vás důtklivě žádám, abyste mně dali odpověď v příštím čísle, a udali vaši příčinu tělocviku zanedbání, ale jsem si již napřed jist, že neřeknete nic a bude zase — nic. Dále by neškodilo, kdyby otec Sokol se též přišel podívat do evičení a přesvědčil se, jak se tam pokračuje; nemusí se bát, že snad jeho stárí mu vadí, že by musel s nimi evičet, jen když vyhoví se stanovám a povzbudí druhé, ale tu se nekouří a při výkonu nesprávně provedeném se nesmát, jen slušně pohlížet na evičení a poradit, pak by i jeho jistě pohnulo, aby se ještě "veteránská četa" zřídila. Nu, však mi rozumíte.

Na zdar!

Jos. Koutník.

Allegheny City, Pa., 24. dubna.

Dávno jest tomu, co z našich bratří žádný nenapsal ani pár řádků do našeho orgánu "Sokola Amerického". Proto jsem se uvolil napsat sám o činnosti naší jednoty. Jak vám známo z posledního čísla, požádali jsme Župu Severo-východní, ku které náležíme, aby nám vypravila evičitele na několik dní. Návštěva tato měla za účel, aby zde jak theoreticky, tak prakticky působil a aby nám lepší kuráže ke evičení dodal. A Župa skutečně naši prosbu vyslyšela. Poslala nám dobrého evičitele a to v osobě br. Václava Přecha. Obětavý ten bratr přijel v sobotu, 22. března a evičil s námi každodenně až do pozdních hodin nočních. Nechci znovu opisovat článek br. Přecha, který vše dopodrobna líčí ve svém dopise v "Sokolu Americkém" o své návštěvě Sokola Říp v Allegheny City. Evičilo se každodenně a to od 6—7 žaček, od 7—8 žáci a od 8—10 Sokolové. Ačkoli jsme měli špatné počasí a přšelo po celý týden, přece naše drobtina přicházela každý den v hojném počtu. Co se týče žaček, evičil br. Přech všechny hlavní základní cviky a zároveň prvky ženského tělocviku. Žáci pak probírali prostná, pořadová, pochody, evičení na nářadí a hry. My pak nacvičili 3 oddíly prostných, pak volné eviky na nářadí, přípravy k závodům. Bratr Přech nám vše náležitě vysvětlil a ve všem řádně poučil. V sobotu, dne 29. jsme náš týdenní kurs ukončili a žáci v přítomnosti br. Přecha nechali se fotografovat. My rovněž, účastníci kursu, na památku chtěli se nechat zvěčnit. Žel tomu, že se obrazy naše nezdařily.

Jest mi velice divno, proč ostatní bratři do evičení nechodí. Přece je u nás dosti mladých sil, jež by mohly evičet. Zapsaných evičenců je 14 se 4 čekanci. Tedy celkem 18. Nemohu pochopit některého bratra, který raději lenoší doma, než by si zašel zacvičit. A těch výmluv je plno. Je-

den se vymlouvá, že je ženat; druhý, že nemohl, že musel stěhovat; třetí, že je učený, a tak to jde mezi bratry. Ale proč by ten ženatý nemohl přijít aspoň jednou v týden, snad za ten jeden večer na něj žena nezanevře, když si zavěsí hodinu. A co ten bratr, který stěhoval, stěhuje každý týden? Ostatně, co se týká těch "přesčasů", neříkám nic, neb práci nesmí zanedbat, aby se nevymlouval, že byl propuštěn následkem evičení. Bratři, hleďme si evičení, navštěvujeme je pilně, abychom mohli závodů v Detroit se účastnit. Podívejte se, jak dlouho Sokol Říp zde v Allegheny stává! A vůbec nic takového ještě se zde nedocílilo. Bratři! Vzpružte se, navštěvujte pilně evičení a ukažme těm našim zdejšími nepřátelům, že Sokol zde stával, stojí a stát bude! — Musím se také zmínit, jak br. Přech dodal chuti ke evičení. Ze zapsaných 30 žáků navštěvuje evičení správně 28 žaček. Ale jak chlapci se činí, to by snad žádný neuvěřil. Ze zapsaných 47 žáků evičí pilně 40—45 žáků každé evičení. Jen, aby naši členové navštěvovali pilně evičení a vzali si příklad z těch malíčků. Jen ty Sokolky! Proč ty zdejší ženy v Alleghenách nemají toho pochopení sokolské myšlenky? Víím, že kdyby všichni bratři všemožně pracovali a hleděli ženský odbor k životu znovu probudit a založit, že by šlo. Ano, i evičenek bylo by dosti. Před 3 roky evičilo na 25 Sokolek. Proč by dnes nemohly? Ano, půjde to, jenom, bratři, pokusit se a jsem si jist, že i ty staré bývalé pracovnice budou nám nápomocny. Myslím, že jsem již toho dosti napsal, a co se týče ostatní práce zdejší jednoty, zdělí náš nový bratr dopisovatel. A abych nezapomněl, jménem celé jednoty děkuji Župě Severo-východní, že prosbu naši vyslyšela, o co jsme žádali, a prosíme, aby i nadále nám nápomocna byla a nás častěji ve evičení, kdy toho je třeba, podporovala. Zvláště tobě, br. Přechu, že jsi se nás zde ujal, nedbaje námahy a práce, po celý týden s námi evičil. Přijmi ještě jednou od nás všech evičících sokolský dík. Ó, kéž bys jednou nás všechny viděl mezi prvními! Pak bys mohl směle říci, že práce tvá nebyla zde nadarmo a že jsme uposlechli tvé rady a sokolského hesla: "Jen ku předu, zpátky ni krok!" Budeme co nejvíce dbáti toho, abychom se závodů účastnili a jako první borci Sokola Říp řádně obstáli.

Na zdar!

Jan Nábělek.

Dallas, Tex., 25. dubna.

Naposledy jsem psal asi před rokem, ale dnes činím tak z povinnosti, ne své vlastní, ale místo toho, který by rád psal, ale pro nával jiné práce nemůže; nu, nevádí. Mám za to, že asi jedno, kdo píše, jen když někdo podá zvěsti. Byl bych psal dříve, ale jelikož mně "Sokol Amer." po párkrátě nedošel, tak jsem nemohl, totiž ztratil jsem direktivu mého konceptu, vlastně čekal jsem, až jestli někdo z našich bude psát, a protože pořádku nic, tak píšu sám. Chci dnes podati zprávu o postupu naší jednoty Žižka. Za tu dobu, co žijeme, vykonali jsme dosti (to, prosím, uznáte sami, když ti druzí nechť uznat), bradla budou již zaplácena, na členech jednota vzrostla z 13 na 35 a co hlavního je, že máme již založenou jednotu Sokolek a je členky 11. Krásný dojista vzrůst za tak krátký čas. Jak jsem doslechl, má být sesterský sbor uveden 25. května, tuším, že v síni Gruetl Hall, jenže tentokrát omezi se pouze na vlastní slavnost s přednáškou, neboť evičení v oné síni není možné. Za jedno je nízká a malá, ale z nouze ovšem dobrá. My to tady máme po čertech špatné, síně nemůžeme nikde dostat, totiž abychom mohli na vlastní pěst prodávat ten malvaz, neboť vše je samý kostelíček a prohibičák, a kde mohlo pivo být, tak by rádi ho ti majitelé nalávali sami a na tom se nechá něco vydělat, zkrátka vytlouct. Zábavy jsme pořádali doposud tři a jednu pořádaly sestry. Jak vidět, že si na dupandy nepotrpíme, čili jsme trochu liknaví i ohledně zábav. Takhle kdyby bylo do roka 5 maškarních plesů,

to ještě, ale jiné, o ty nestojíme. Cvičení jde také dosti dobře, skoro až na to, co nedovédeme. V poslední schůzi jednota naše učinila zase veliký krok ku předu, totiž odhlasovala, že bychom se měli ohlednout také po nějakém tom našem vlastním hnízdě a šmahem bylo upsáno asi \$300, o ostatním postupu až později. Dosud jsme cvičili u dvou bratří, kteří nám z ochoty a dobré vůle zapůjčili místa na venku u jich bytů, jakž jsi seznal sám, br. pořadateli, vrať se k kursu, ale když po pár neděl přší, tak nemůžeme cvičit. Jak nastanou horka, tak každý se pak vymlouvá, že horko, a tak nezbývá, než starat se o své a být pod střechou. Že náš samostatný sbor Sokolek se činí, netřeba podotýkat; jen tak dále, sestry, pilně a vytrvale pracujte na prospěch Sokolstva našeho a české věci. Za to ale bratři někteří zaslouhují důtku; nekonají správně sokolské povinnosti, jak v ohledu cvičení, tak nechodí i ani do schůze; to platí i pro přispívající bratry. Bratři, na stránce 9. Hlava II. ve stanovách N. J. S. jest článek 1. a 2. o povinnostech členů: "Schůze jednoty pravidelně navštěvovati, veškeré mu uložené povinnosti správně a svědomitě vykonávati a pravidelně přispěvky i jiné poplatky dle usnesení jednoty platiti; dále každý člen má do 30. roku věku svého pravidelně cvičiti. Člen po 30. roce svého věku do jednoty přijatý, jest povinen po dobu jednoho roku cvičení pravidelně navštěvovati. Veškerí členové bez rozdílu nuceni jsou veškerá pořadová cvičení pravidelně navštěvovati." Tak, bratři, vidíte, jaké máte povinnosti k jednotě; myslím, že na příště budete se držet podle znění stanov a že vás přivábí tyto povinnosti do Sokola!

Jak, bratři, sami víte, že letos bude konán sjezd v měsíci srpnu v Baltimore, Md., a tu i naše jednota chce být zastoupena na tomto sjezdu a tu je důležité, aby náš zástupce dobře dovedl vystihnout a objasnit stanovisko sjezdové, aby věděl a byl zpraven o postupu práce na sjezdě a aby dovedl propagovati myšlenku nám všem společnou a tlumočit posílání svojí jednoty, co ona si přeje a jakou změnu stanov by ráda. K tomu třeba vše náležitě probrati a mimořádnou schůzi svolati, abychom se dohodli o všem potřebném, jak v ohledu tělocviku a pokynů, jak a co má být probráno na sjezdě, tak i po stránce povšechné. Nám jedná se hlavně o to, aby tento sjezd byl obelán bratry, kteří mají porozumění pro věc dobrou, kteří když je vyšíme, že dovedou pak, až se vrátí ze sjezdu, uplatnit svoje zkušenosti v jednotě a že sami nabudou toho pravého sokolského smýšlení, tak jak se na řádného Sokola patří. Nám nejedná se o plané Sokolování, o chloubu aneb přednost, nám záleží na věci sokolské všechno, neboť my takřka žijeme jen pro myšlenku sokolskou, nám je vše jedno, co si ti druzí o nás povídají, naše přesvědčení nic nezvyklá a v práci naší již nás nic nezastaví!

Na zdar!

Fr. Robich.

New York, 25. dubna.

Již po celou řadu let pořádá jednota naše obvyklý roční výlet na "den zdobení hrobů", americký to svátek, dne 30. května, kdy celé to hnízdo našeho Sokola si vyletí a na to naše káňata nejvíce se těší. Již od ranních hodin děti sokolské školy naší obléhají Sokolovnu a toužebně čekají, až bude dán povel k nástupu, ihned v řad nekonečný se staví, pak čtyř v 8stup se srazí a nedočkavě, ba netrpělivě čekají, až hudba zazní vesele a průvod českou čtvrtí nastane. My Sokolové, kteří několika četami (obyčejně 8 neb 9) uzavíráme průvod, buď zvýšenou neb pozemní drahou jedeme s nimi do parku, kde výlet se odbývá. Tam pak veškeré dívky pohostěny jsou kávou, zákuskem a zmrzlinou, provádějí se některé hry neb závody a celá ta sokolská rodina s káňaty, rodiči i jich známými a podporovateli Sokolstva se sejde ve velikém počtu, aby na čerstvém vzduchu pookřála a radovala se s námi. Tak bylo a bude i ten-

to rok! Jest to jediný den v roce, kde čekáme nějaký příjem pro naši tělocvičnou školu, která na 600 dítek čítá. Za celý rok přijmeme od dítek školu navštěvujících asi \$250, vydání máme na \$900. Na uhrazení tak velkého schodku počítá se obyčejně na větší příjem z tohoto výletu, jediného to pramene v letní době. A i toho příjmu má se jednota naše zféknout a na den ten příští rok výlet nepořádat. Do naší schůze, dne 14. dubna, dostavil se totiž výbor od zástupců České Svob. Školy a žádal, by na příští rok 1914 jsme upustili od výletu a den ten ponechali Sboru zástupců Čes. Svob. Školy, neboť chtějí uspořádati "Český den" ve prospěch školy. Na první pohled jest chvalitebný návrh, ale přihlédneme-li blíže, tu seznáme, že opět ti "naši přítelíčkové" hledí co možná nás hmotně i morálně oslabiti, chtějí jednoduše náš den převzít sice jen na rok 1914 a kdyby počasí se vydařilo, že by každý následující rok si jej přivlastnili, třeba i přes protest náš. My pak nuceni bychom byli jiný národní svátek si vyvoliti. A tu "přítelíčkové" ve sboru zástupců počítají asi takto: Výlet jednou za rok T. J. Sokol s průvodem žáků pořádati asi bude a tu bude nucena T. J. Sokol zadat buď 4. červenec aneb "dělnický svátek", první pondělí v září. Oba dva dny však Děln. Am. Sokol pořádá jednou výlet a podruhé závody a tak když den ten některý T. J. Sokol výlet pořádati bude, nastane nesvár mezi tělesy nyní téměř zbratřenými a T. J. Sokol znovu odsouzena bude, ovšem zase "našimi přáteli", jako původcové a škůdcové D. A. Sokola. A tomu my za každou cenu se vyhneme. Stačí jen upozornit, že má-li se pořádati "Český Den", kde všechny české spolky účast brátí mají, hodil by se nejlépe den upálení mistra Jana Husa aneb některou sobotu před aneb po tom datu, tak aby i cizonárodovci viděli, že celý český New York protestuje proti kléru, který nejlepšího muže tak podle zradil a zničil. Po řeči o mučedníku Husovi mohly by následovat zpěvy vážné pěveckými sbory pronešené, nějaké hry v krojích národních mohly by se ukázati, dívky školy české by zapěti mohly, školy tělocvičné cvičiti by mohly prostná a tak ve 4 hodinách vystřídal by se pěkný program, který by byl ku etí "Českému dnu". Průvodem, tancem a pitím neoslavíme "Český den", ba spíše bychom si uškodili. Dupandy a pití nechme výletům, kterých je každý týden několik. A ještě něco. Jak vypadal by "Český den" bez naší jednoty a žáků, kteří velkou většinou českou školu navštěvují? Což musí být tak obrovské vydání, řekneme na 3 neb 4 kapely hudebníků, když "Český den" s jistým velkým příjmem zajištěn by byl všemi svobodomyšlnými spolky a který by se mohl pořádati v neděli, kde veliké vydání na hudbu ušetřeno by bylo? Vždyť Velkořád Č. S. P. S. státu New York každým rokem pořádá slavnou trýznu Husovu při 10centovém vstupném bez průvodu a přece velký výtěžek škole odevádá. Což nemohli by se spojit Velkořád se Sbohem zástupců a za pomoci všech spolků slavnost letní uspořádat? Ani "Hippodrome" by nám na takovou slavnost nestačil. Z těchto důvodů a pak, že nám ani jediný zdejší spolek ani jednoho centu na naši těl. školu dosud neposkytl, musela naše T. J. Sokol přání Sboru zástupců nevyhověti, za to však uvolujeme se v kterýkoliv jiný den pro "Český Den" nejen v plném počtu se účastniti a co nejvíce pro školu českou pracovati. —

Plodná sezona Dramatického a pěveckého sboru jest u konce s úspěchem velikým. Oba dva odbory zasluhují úplné uznání za celoroční velkou námahu. Kéž povždy panuje taková vzorná harmonie u obou odborů. Chutě, bratři, k přípravné práci pro nastávající sezonu. Cvičící členové v mnohem větším počtu zaplňují cvičení a radost jest podívat se na hochy statných plecí, veselých a šťastných v hodině cvičební. A stále nových cvičenců zvolna, však přece přibývá. Myslím, že máme nejvíce cvičících členů u Nár. Jed. Sokolské. Asi 80.

Dne 20. dubna pořádala jednota naše společně s Těl. Sbořem Dívek a Paní veřejné žactva s velice pěkným a vybraným programem. Návštěva byla velká a úspěch nad očekávání. Pořad zahájel shromážděním celé školy v síni tělocvičné a bratr starosta J. Modr promluvil před celým šikem k dítkám i k četně shromážděnému obecenstvu slovy nehledanými, tak lidově znějícími, že pronikla jistě v každé upřímné srdce české. Ukázal na pokrok a význam školy naší, kde od mládí dítě zvyká si kázní dobrovolné, ukázal rodičům, jak dítky všestranným cvičením tuží ta mladá těla i mysl svou, poukázal též i na naši českou pěveckou školu, jak pod svědomitým vedením našeho milého sbormistra tato pěkně pokračuje, pravil dále, že máme sice v tělocvičně přes 600 dítek, ale to že nijak neodpovídá naší české kolonii, která více než třikrát tolik dítek svěřit by nám měla. Bratr starosta zná k našemu lidu promluvit. Každé slovo má své místo, každé slovo jeho i ta mládež pochopí a když významnou a přec tak lidovou řeč skončil, tleskaly nejen dítky, ale i ti rodičové i ti ostatní, kteří chtěli viděti práci mládeže sokolské. A našim evičitelům, kteří tolik lásky a práce věnují našim dítkám, srdečně poděkoval. Mnohému oko radostí zajiskřilo při cvičení i zpěvu českých káňat našich, mnohý snad nám i záviděl tak veliký úspěch... O veřejném podrobně dojistá podá zprávu techn. dopisovatel Al. Vokál. — Na zdar!

Michael Kafka.

Los Angeles, Cal., 27. dubna.

Již máme po bouři a ticho rozkládá se mezi Čechy losangelskými. O sloučení není slyšeti již ani zbla. Havlíček zůstane, tak stálé boje, nesváry budou snad napořád, neboť jinak to zde ani patrně nejde. Jistě některým krajanům dělá toto vše pouze zábavu a tu si také udrží. Dne 30. března odbyla se valná hromada ohledně sloučení se Besedy se Sokolem. Sokolovna byla takřka nabita, celý průběh valné hromady byl s napjetím sledován až do konce, kdy oposice zvítězila. Vřav jakou sympatií byla odměněna všech přítomných, je vidno z hlasování, neboť obdržela celých 16 hlasů a Sokol 43, ale potřebných hlasů ku změně spolku bylo třeba $\frac{3}{4}$, tak pouhých 6 hlasů rozhodovalo. Jak jednali členové oposice při valné hromadě, je vidno z toho, že některé paní samy vystoupily a napomenuly je, aby jednali jako mezi lidmi, začez byly v zápětí odměněny tím, že je jistý občan jednoduše urážel, čímž ovšem opět dobyt valný neprávě záviděnlivý pro sociální seki. Vřav nechme toho, patří minulosti, jak výše uvedeno. Nyní vyšlehl plamen sloučení z těch, kteří proti bojovali a sice se strany občana Matějčka, který dal návrh k uvážení všem místním českým spolkům, to jest: Aby učiněny byly kroky k založení Českého Patronátu, v kterém byly by zastoupeny všechny spolky, aby zbudována býti mohla místnost, na kteréž by měli všichni stejná práva! Jaká to cesta ku sloučení a tak jednoduchá, ale dojde-li k uskutečnění, tot' ještě záhadou. Vřav žádoucí je, aby v brzkou stáli jsme v jednom šiku a ta hrstka místních Čechů snášela se tak jako praví bratři. Doufejme, že vše časem se změní k dobru všech.

Nyní k vám, milí bratři, mám malé přání. Jak všichni víte, že mnoho bratří rozjelo se tento čas do okolních, ale vzdálených míst, jsouce stále hnáni dobýváním si těžce toho dolaru i nemohou se pravidelně dostavovati do cvičení a vás je zde hrstka, kteří byste mohli častěji přijíti mezi nás. Poslední dobou je nás pouze jedno družstvo. Již br. Vacek v lednovém čísle a sám jsem v obou dopisech dovo-lával se vás, abyste více navštěvovali cvičení, vřav přišli jste dvakrát a dost. Letního času je sice všude menší návštěva, ale nyní vidíte, že třeba cvičiti na veřejné i doufám, že přijдете všichni.

13. dubna byla vycházka společná na farmu občana Nekudy, kdež byli účastníci pohostěni pravým českým obědem, začez děkuji milé paní Nekudové.

Zástěrkový večírek pořádán 19. dubna Sokolkami. Vydařil se sice, ale účast' měla býti větší, aby byly nám milé sestry odměněny za jejich pili. Dávám všem liknavým bratřím za příklad sestry, jak činí se ve cvičení, tak i v agita-ci pro vše sokolskou.

Čtvrtletní schůze odbyla se za hojné účasti bratří, dne 12. dubna. Přečteny byly zápisky za poslední dva měsíce a přijaty. Zpráva pokladníková byla s radostí přijata; pří-jem za poslední rok byl šestkrát větší, nežli roku prvního. Dále br. Vacek podal návrh, jenž po delší debatě opraven a zaslán k odhlasování všem jednotám, týkající se příštího sjezdu N. J. S. Tím schůze skončena.

Dne 18. května pořádá Beseda Havlíček spolu se Sokolem divadlo ve prospěch knihovny. Velká účast' jest žádoucí. Na zdar!

Ant. Mařík.

Minneapolis, Minn., 27. dubna.

Není vyhnutí, musím psáti. Milý Vojtěchu, zmínil jsi se, že v každém čísle "Sokola Amerického" hledáš dopis z Minneapolis. Proto musíme dáti o sobě vědět a trochu tu sokolskou práci od začátku roku 1913 u nás oznámit. Vřav jest skoro k pláči jak netečně si naše členstvo počíná a jak hrozně malý zájem bere na sokolském hnutí v našem městě. Jakou radost jsem měl na začátku cvičeb-ních hodin v měsíci říjnu roku 1912, když nás evičilo 20 až 25 a i staří veteráni se vyskytovali v našich řadách! Ale nastal žel ohromný převrat a to v krátkém čase, tak že v posledním cvičení byli jen čtyři a to ještě byli dva ze St. Paul. Co se týče našich měsíčních schůzí jest totéž. Schůze se odbyde zkrátka a bez všelikého zájmu na jednání a jde se zase domů. Je smutné Sokolici, když v našich schůzích stěžuje bratr účetní, že ten aneb onen neplatí pří-spěvky. Jak se bratr účetní zmínil v poslední naší schůzi, že některým Sokolům již dvakrát poslal upomínku a žádný z nich se ani nezmínil, zdali platit chce, aneb zdali si přeje vystoupit. Protož vám Sokolici kladu na srdce, že není Sokol ten, který hledá nějaký výdělek u Sokola aneb ten, který jest tuze etizádostiv! A takových případů máme zde mnoho. Nerad zviřím v té aneb oné společnosti o tom slůvku: "Já sem a já tam" a tohle by se mělo dělat, a vidíte téměř denně, že ten já! kde by měl ruku k dílu přiložit má ruce v kapsách a lhostejně k dílu přihlíží. Též se musím zmínit o přednášce Dr. Velemínské, která zde byla odbývána, 23. dubna a byla navštívena velmi silně našimi lidmi.

O závodech pořádaných na státní universitě, které pořádala "Northwestern Gymnastic Association" byly zastoupeny též naši bratři ze St. Paul a několik z nich si odneslo i diplomy. Při rozdávání cen a diplomů v "Hope Chapel" za týden po závodech byly též na programu české tance: beseda a mazurka a tančily Sokolky a Sokolové jak následuje: L. Meškánova, Berta Šelfova a sestry Vávrový, Karel Kolářík, Oldřich Meiner, Karel Chmelík a Vác. Chot. Tanec byl odměněn hlučným potleskem.

Připravujem se též na naše veřejné, které bude odbyváno 11. května v Sokolovně. Náš odbor Sokolek se připravuje a čekáme od nich jen mnoho práce na onen den. Při té příležitosti nám též vypomohou bratři ze St. Paul a sestry jakož i žáci a žákyně ze St. Paul. Jen s kurází omladino, tužme se! Jednu zprávu nesmím opomenouti a to jest naše knihovna. V tom směru přece jen našinci se ukázali býti národovci jak Sokol tak i Z. Č. B. J. čís. 10, neboť přispěli na knihovnu stejným dílem. Hoší něco takového přece jen jest okrasou v síni a zároveň jest dobrá příležitost pro našince si tu aneb onu knihu přečísti. Měli bychom míti více věcí, které do síně patří, aby nebyla stále tak prázdná. Pro-

tož hoši přiložte ruku k dílu a pracujte jak se na Sokoly patří a sluší. Tím uzavírám dopis a tobě Vojto slibuji, že zase brzy budu psát. Na zdar!

Voj. Fencl.

Chicago, Ill., 27. dubna.

Opětne píši, abych zabral trochu místa v Sokole Amer. a doufám, že žádný z čtenářů mi nebude za zlé mít. Když jsem byl evič. sborem zvolen dopisovatelem, sám jsem si nedůvěřoval, ale po uvážení jsem si pomyslel: "Padni oko nebo zub!" a s chutí do toho. Ačkoli není učené, přece jen doslechne a koho že má za sebou? Zvláštní — zde rozený Sokol dle toho nesmí umět psát, aniž složit těch pár řádek, které se týkají výhradně tělocvičny a kteréžto práci snad také trochu rozumí. Však k věci. V neděli, 20. dubna dopoledne byly pořádány Slovanskou Sokolskou Gymn. Unif závody večerních žáků, na kterých se podílela také Plz. Sokola dvě družstva a proto mne nutí, abych výsledek zdedil. Závody začaly v 9 hodin ráno a to cvičením na hrazdě, bradlech a skoku vysokém. Celkem bylo as 65 závodníků, vesměs to pěkných urostlých hochů. Zastoupené jednoty byly: Plz. Sokol, Slovanská Lípa, Sokol Praha, Sokol Chicago, Sokol Tábor, Sokol Slávský a Sokol Havlíček-Tyrš. Závody se odbyly velice hladce, tak že za 1½ hodiny bylo vše hotovo, ačkoli na hrazdě byly 2 výkony a na bradlech 3 výkony a skok šel do neomezené výše. Za zmínku stojí, že hoši skákali až 4.11, což na večerní žáky, doufám, pěkný skok. Výsledek ohlášen nebyl hned a sice z důvodů těch, že týden na to pořádala Unie přednášku a aby též žáci donuceni byli přednášky se účastnit, byl ohlášen výsledek po přednášce a ceny, to jest pěkně volené diplomy, rozdány. Výsledek byl následující a pro Plz. Sokol památný: Dosažitelný počet bodů 40 pro jednotlivce, docílila družstva: 1. Plzeňský Sokol, 214.4 bodů; 2. Sokol Chicago, 199 bodů; 3. Plzeňský Sokol, 176 bodů. Jednotlivci, F. Baumruk od Sok. Chicago, první přeborník; Gust. Randa a F. Kubricht od Plzeňského Sokola, druhý a třetí přeborník. Výsledek jistě pěkný. Závody řídil náš evičitel br. Stýblo, předseda S. S. G. U, a tu netřeba podotýkat, jak dopadly a to proto, že již jsme zvyklí takovému pořádku a doufám, že je spokojen a hodně odměněn za jeho práci právě tímto výsledkem. Ku konci však echi se ještě zmínit, jak dobře by bylo pořádat častěji takové závody S. S. G. U. Nepamatuji vůbec, že by čeští večerní žáci měli mezi závody, až tyto. Pravdou je, že se naši hoši účastňovali a účastňují závodů s. Turnéry, ale jak jsem poznal, jsou ti hoši docela jiné nálady, s větší chutí závodí mezi našimi. Zda-li tak již v povaze aneb co jiného, sám si nedovedu vysvětlit. Však proč by měli mít častěji závody? Je v nich jiný život, hned po závodech slibovali, co vše dělat budou a proto myslím, že jedině takovým způsobem můžeme mezi těmi hochy působit, aby si zvolili tělocvičnu Sokola za svůj domov. Na zdar!

Franta Paul.

St. Louis, Mo., 27. dubna

Dne 20. dubna pořádala naše jednotka první veřejné. Ačkoliv naše veřejnost se chová vždy uznale ku všemu našemu konání, byli jsme o tomto cvičení počtení návštěvou neobyčejně četnou a každý projevoval uspokojení nad výsledky práce naší, dobrým vedením našeho evičitele br. Paskovského, jenž úkol naň vložený zastává k největší spokojenosti celé naší jednoty. On jest theoretik, jakých zde máme málo, cvičence výtečný a při tom Sokol dobrého zrna. Cvičení bylo velice vhodně voleno pro všechny odbory, bylo pěknou ukázkou pro veřejnost a zároveň i postupu našeho v tělocvičně. Novinkou bylo cvičení evičitelského sboru Sokolek na koni na dél; pěkné ukázky tělocviku na nářadí pro ženy, cvičeno bylo ladně a líbilo se. Poprvé evičily zde Sokolky na nářadí na veřejném. Druhé družstvo členů evičilo na vysokých bradlech, taktéž novinka, i prostná s kla-

dinami, jakž cvičili členové, bylo zde poprvé. Mimo to evičily malé žačky švihadly, větší žačky s kroužky a ozdobné kroky; malí žáci průskok s pružného můstku, větší žáci skupiny, dorostenci cvičení dvojí s tyčemi, pak ve 2 družstvech na koni; Sokolky ozdobné kroky s japonskými věji; členové 1. družstva kůň na šíř a 3. družstvo koza na dél, zakončoval evičitelský sbor členů vrcholnými výkony na bradlech. Jsme jistě s veřejným vystoupením spokojeni, činnost v tělocvičně stoupá a půjde-li to tak dále, budeme, možno, v brzkou první v N. J. S.

Zajisté, že v celé naší sokolské rodině zpráva o ztrátách, jež stihly bratrské naše jednoty v Ennis a Crete, způsobila hluboký dojem. Jest na nás všech, bychom podali ruky pomocné postiženým bratrům a dokázali, že sokolská láska není prázdný slova zvuk. Naše jednotka svou povinnost jistě vykoná.

Co jsme se natěšili před 6. všesokolským sletem, s jakým nadšením se nám naši bratři vrátí, nový ruch mezi námi probudí, myslím totiž bratry vůdce, neboť se cvičení jsme spokojeni, aspoň náš br. Buršík jest pilný. Mimo článků zaslanych neb překladů kritik cizojazyčných odborníků (jež vesměs zněly pochvalně, i německé), od bratrů redaktorů čteme povětšinou poznámky natrpklé příchutí. Bratři, vy jste šli do vlasti, kdy v Čechách byla pro všechny naše lidi pouze práce a nic jiného! Když bylo závodní družstvo Č. O. S. v Turině, připravovali vůdci a reprezentanti závodníkům nářadí a podobných prací, o kterých se ani nemluví, jest zajisté mnohem, ba mnohem více. V posledním čísle píše br. Čermák o kuželích, jež viděl v Čechách a nazývá je pakužely. Mohl by to býti dobrý vtíp, kdyby to nebylo tak nekritické. Buď náhodou bystrý zrak br. Čermáka padl jenom na ty pakužele, což vyvolalo v něm spravedlivou nevoli, že z prakuželů, jež před lety do vlasti zanesl, vyvedlo se něco zruďného. Jsí na omylu, br. Čermáku, snad nevědomky, sám jsem v Čechách soustruhoval kužele právě takové, jako máme zde, ovšem že i jiné vzory se vyrábí. I pokud se cvičení týče, nejsou zanedbávány ani Sokoly; škoda, že jsí se nepodíval někde na rozvrh evičební. Zde dosud neviděl jsem žádného nářadí lepšího, nežli se v Čechách vyrábí. Rovněž nerozumím, jaká podstatná změna r. 1887 byla ukázána na koni, vždyt' to, co až dosud na koni evičíme, jest již vše uvedeno v Tyršových "Základech tělocviku", vydáno více jak 10 roků dříve. Co br. Čermák zapoměl, jest hrazda, totiž způsob upevňování a stavení na rovině, jež zavedeno byl dle vzoru amerického, po první návštěvě amerických Sokolů a do dnes se používá ná-
zvu americká hrazda. Také zapoměl br. Čermák, že již v 5. sletu evičily new-yorské Sokolky, vedením br. Fryše, vskutku krásné americké ozdobné kroky, cvičení sestavoval a naevičil br. F. Martyny a vliv jich byl znáti na evičení Sokolek českých o 6. sletu. (Vím z vlastní zkušenosti.) Poznámka br. Čermáka o závodech jest neuvěřitelná. Zuám z vlastní zkušenosti, jak v Čechách hledí na provedení, vždyt' i při skocích se soudí příchod, přeskok a odchod, t. j. držení těla, sotva by tedy někdo získal nějaký bod převahou přes nářadí. Věřím v poctivost soudců na závodisti, že soudili všem stejně a že bratry z ciziny na nejméně řečeno, nezkracovali. Vždyt' naše družstvo zcela dobře obstálo, kdo více očekával, ten nemá pravý stav Sokolstva, ani zde, ani v Čechách.

Co se týče jednotných odznaků, podporuji názor br. Čermáka, ale myslím, že nám netřeba zvláštních, ale že možno používatí týchž, co mají v Čechách. Což nepatříme k téže sokolské rodině? Možná, že v nedlouhé době budeme užívati v celém Slovanstvu jeden odznak, tak jako monogram, jenž se všude ujal. Dnes se v Čechách užívá za odznak sletového odznaku, jenž platí od sletu do sletu, což začalo o 5. sletu.

V našem letošním sjezdu bude zajisté práce dosti a každá jednota by prospěla celku, kdyby za zástupce zvolila pravé Sokoly, bez ohledu na to, jsou-li v životě prominentní. Více prospěje dobrý Sokol, jenž jede do sjezdu pracovat, nežli prominentní občan, jenž pro myšlenku naši neměl času ku drobné práci doma a sjezd by mu byl pouze výletem. Kdo nepracuje doma, ten na sjezdu nemůže, poněvadž jest mu mnohdy sokolská myšlenka neznámou pevninou a každý by měl mít sám tolik uznání, aby si uvědomil, zda ve sjezdu pracovat může a chce.

Dnešní náš způsob výběru boreů pro výpravy N. J. S. neuznávám správným. My jsme celek a vybíráno má býti z celku, at' jsou pak třeba všichni z jedné Župy aneb dokonce jednoty, jen když jsou to ti nejlepší; nejdou za svou jednotu, ale za celou N. J. S. Zvátí do zkoušky nejlepší závodníky z posledních župních závodů, nemůže býti vždy správné měřítko, neboť někdy jest celý rok mezera, a za rok jest možná velká změna ve výcviku. Taktéž určovati, kolik má která Župa neb jednota vysílati cvičenců ku zkoušce, není správné. Možná, že některá jednota má více dobrých cvičenců, nežli několik jiných jednot dohromady. Pročež navrhuji: Súčastníci se zkoušky pro výběr družstva má právo každý člen N. J. S., jenž by byl přípustným ku závodům obmyšleným (nebyl akrobat z povolání a pod.), avšak výlohy se zkouškou spojené nehradí účastníkům N. J. S.

N. J. S. hradí pouze členům družstva ztráty a výlohy, jež jim vzniknou až súčastněním se příprav dle nařízení technického odboru N. J. S. a súčastněním se sletu samotného.

Pro nás zde by velice prospělo, kdyby naše ústřední činnost, t. j. Výkonný Výbor, Technický Odbor čili cvičitelský sbor N. J. S. (potřebujeme nevyhnutelně) a jiné odbory a po případě i redakce "Sokola" byly soustředěny do jednoho místa, pak by snad naše činnost mohla býti právě tak silná, jako v Čechách. Dnes to máme rozstrkané po celých Spojených Státech a dle toho jsou pak i výsledky. Čas volá Slovanstvo k životu a Sokolstvo jest Vseslovanstva složkou veledůležitou. Vždyť bylo vlastně Sokolstvo, jež začalo prováděti myšlenku vseslovanskou z theorie ve skutečnost, v níž její první hlasatelé jenom doufali. I zde v Americe čeká Slovanstvo tentýž úkol, spojit se ku práci osvětové, doba nad jiné vhodná, i zde by to mohlo býti Sokolstvo, jež přede všemi jest k úkolu tomu povoláno. Bratři, spojme především české Sokolstvo, to bude první úspěšný krok ku ušlechtilému úkolu. Volání mé platí ku všemu Sokolstvu, spojme se tak, jak povinnost a láska k velkým ideálům káže a odměnou nám bude po celý život blahé vědomí, že splnili jsme úkol nám přidělený, ku blahu národa — Slovanstva i lidstva.

Svaz Slovanstvého Sokolstva v St. Louis a okolí jest již ustaven a patří k němu české jednoty: St. Louis, East St. Louis, Edwardsville; polská, St. Louis; chorvatská, St. Louis, dalmatinská, St. Louis a East St. Louis; srbská, St. Louis. Starostou jest br. F. Holman, náměstek br. J. Bazdarič, náčelník br. Paskovský, tajemník br. V. Zavadil, pokladník br. J. Jizerský. U všech jednot doznal Svaz porozumění a zvolení zástupci jsou nejlepší pracovníci ve svých jednotách, jest tudíž jistá naděje na úspěšnou práci. Jako první společné vystoupení budeme pořádati veřejné, dne 22. června. Na zdar!

Michal Vimer.

Cleveland, O., 28. dubna.

Někdy se říká, nežli špatného dopisovatele, raději žádného, což nejlépe se osvědčilo u nás. Špatný nepsal a dobrého nebylo, zkrátka, již po dva roky se vůbec nevolil. A tu nejsem dopisovatelem voleným, ale píšu proto, poněvadž okolnosti toho vyžadují a v poslední schůzi byl jsem pově-

řen psáti, což milerád činím a doufám, že dopis bude povšimnut, zvláště br. Sokola Nová Vlast'.

Mimo práce v tělocvičně se u nás jiného mnoho nevykoná, protož začínám s tímto. V neděli odpoledne 5. ledna t. r. uspořádáno veřejné, které setkal se s velice dobrým výsledkem. Vstup byl, jako vždycky, volný, čehož použilo obecnstvo na naší západní straně v plné míře a prostorná místnost České Síně Sokol byla zrovna nabitá. Cvičení započato nástupem všech cvičenců a uvádějící řeč ku přítomným pronesl náš starý horecovník br. Sakryd. Po ukončení řeči br. Sakryda odcházejí cvičenci a v zápětí cvičeno následovně dle programu, který rozdělen na čtyři díly.

I. Prostná.—1.) Žáci, 3 oddíly prostných (cvičilo 20 žáků); 2.) Žačky, 3 oddíly s praporky (cvičilo 15 žaček); 3.) Dorost (čekanci), 4 oddíly s tyčemi (6 čekanců); 4.) Sokolky, 3 oddíly se švihadly (19 Sokolek); 5.) Sokolové, 4 oddíly prostná (24 Sokolů).

II. Hry a nářadí.—1.) Hry žactva; 2.) Dorost, koně na dél (bez madel); 3.) Sokolové, nářadí, první družstvo; bradla, pokos, druhé družstvo; bradla, pobok, třetí družstvo; koně na šíř s madly.

III. Vzorné Sokolek.—Mazurkové cvičení s bar-bells, 3 oddíly.

IV.—Cvičitel'ský sbor hrazdu.

Pak společný nástup a rozdány dárky maličkým a zakončeno proslovem župního starosty br. Vsetečky, který na požádání naše rád vyhověl. V jeho řeči obsáhlé se rozhořil o sokolské věci, s jakými obětmi a sebezapíráním a nezištně vše konáme, o působení Sokola Nová Vlast' a o tak zdařilém cvičení, kterého byl svědkem. Řeč jeho byla bouřlivým potleskem odměněna a tím cvičení ukončeno.

O průběhu cvičení se nebudu rozepisovati, poněvadž jsem byl vedoucím celého cvičení, ale nejlepší doklad jest, že po veřejném řady naše silily, což dovršilo druhé veřejné vystoupení při "národních radovánkách", které uspořádal Patronát České Síně Sokol, 9. března. Při této příležitosti cvičilo se na jevišti v tomto pořadu: 1.) Žačky, prostná s praporky; 2.) Žáci, pětidobé skupiny; 3.) Sokolky, prostná se švihadly; 4.) Sokolové, prostná a hrazdu. Celkové vystoupení bylo vzorně provedeno při doprovodu hudebním br. Starého. Dopraveno cvičením na hrazdě, kde cvičilo 12členné družstvo, vesměs vyspělí cvičenci prvního družstva. Cvičilo se se zvláštním zápalem, kde první snažil se překonati druhého, a tak zhostili jsme se dvou povinných výkonů, značně těžkých, bez nejmenší chybičky. Při volných kombinacích zvláště každý napnul síly a odměnou byl vždy bouřlivý potlesk přítomných, který neochaboval, až poslední borec ukončil. Tento den mi na dlouho utkví v paměti, neboť jako vedoucí jsem dosud tak vyspělé družstvo nevedl a u Sokola Nová Vlast' nevedl nikdo přede mnou.

Jaký rozmach přivedla nám naše vystoupení, dovoluji si udati číslce nynějších cvičenců, necht' laskavý čtenář porovná se shora uvedenými. Žaček 39; žáků 50; Sokolek 27; Sokolů 40. Tedy naše řady jsme zdvojnásobili a naděje je při naší vzorné práci na stálý příliv v naše řady.

Že se u nás cvičí a dbá, o tom vědí i ostatní clevelandské sokolské jednoty, a že budeme nebezpečnými soupeři při závodech v Detroit odbývaných, uznávají taktéž; pročež, bratři, držte se, neboť ve spojení síla, kterou jen silnější zmagá. Též Sokolky budou při závodech zastoupeny družstvem, neboť v poslední župní schůzi usneseno bylo, by v prostných závodily; cvičí přímo vzorně.

Dále uspořádány dvě poučné přednášky, obě o VI. vseslovanském sokolském sletu. První 2. ledna t. r. se světelnými obrazy br. Dr. Fischera z Chicaga. Ku přednášce stanoveno vstupné 10c osoba, dívky vstup volný. Návštěva byla obstojná, neboť přítomno bylo na 300 osob i s dětmi. Nepříznivé počasí mnohého odpudilo, ale ti, kteří kráčí s duchem času, přišli všichni. Schodek na této přednášce činil

asi 3 doll., neboť mimo tisku a jiné menší vydeje, za vypůjčení obrazů br. Fischerovi \$10, za vypůjčení stroje a řidiče téhož Sokolu Cleveland \$10. A na všechno toto příjem \$22.20 nedostačoval, tak muselo se sáhnout do pokladny.

Druhá přednáška s pohyblivými obrazy VI. sletu pořádána 13. března t. r. a též vstupné 10c osoba a dítka 5c, které ale tentokrát, žel, zůstaly doma. Přednášel br. Szalatnay, který dopisem nabídl naší jednotě s polovičním výtežkem přednášku uspořádati. S tím jednota souhlasila a zábavní výbor s br. Szalatnayem se na přednášku usnesli, když tento osobně nás ve cvičení navštívil. Přednáška se celkem vydařila, ale ne tak, jak bylo očekáváno. Výtežek byl něco přes \$7. Obnos tento výbor nabídl br. Szalatnaymu celý, což tento se zdráhal přijmouti, že to málo a konečně jej nepřijal, požaduje více, což zase výbor o své vůli nechtěl učiniti, a tak se s přednášejícím neshodli.

Na to v dubnové schůzi čten byl dopis br. Szalatnayho, v kterémž žádá \$20 za svou přednášku. Dopis přijat a usneseno, aby zaslána byla polovička výtežku, jak bylo ujednáno a zda-li br. Szalatnay nepřijme, nedá se mu ničeho, a mně uloženo o této situaci dopsat do "Sokola Amerického". Částka \$20 nebude se mnohému zdáti tak velikou sumou, ale maličká naše jednota, čítající asi 75 členů, upotřebí každý cent a dvacítek nazbyt nemá, leda na dluhu bratří.

V dubnovém "Sokolu Amer." čtu pochvalný článek o přednáškách br. Szalatnayho a též v redakčních úvahách o netečnosti některých Sokolů clevelandských vůči těmto, avšak doznati musím, že přednášky pořádané sokolskými jednotami Cleveland a Nová Vlast' se úplně vydařily a Sokolové uvedených jednot se přičinili, aby s úspěchem se setkaly. Že třetí přednáška, pořádaná br. Szalatnayem, se nevydařila, není naší vinou, spíše bratří jednot v silné české čtvrti se nalezajících.

Na zdar!

Vác. Přech.

Cedar Rapids, Iowa, 28. dubna.

Byl jsem pověřen úkolem technického dopisovatele a budu pracovati jen k dobru naší jednoty a cvičícího žactva a členstva zvláště, i prosím bratry, aby snad nikdo necítil se uražen, když některé slovo pravdy zde padne a bude ve spojení s některým bratrem naším; nechci mít nepřátele, sestry a bratří, ale chci jíti rovně a za úkolem na mne vloženým. Naše tělocvična jest naším domovem; máme tam nářadí, rozličné sprehy, studené i teplé, plovárnu atd. Vše bylo znovu upraveno a čerstvě, co třeba, natřeno, ale když se podívám na ty stěny a na ty žíněnky, pomyslí si, co my tak cvičenci a dítka toho prachu spolykáme! Proč se nebéře ohled na nás, obzvláště dítka v tělocvičně cvičící, aby stěny, žíněnky a nářadí pravidelně se čistily? Musíme zase v příští schůzi o to žádati! Bratři, ruku na srdce, v tom musí býti změna učiněna. My chceme tělocvičnu hygienickou, a jak lehce ji mít můžeme, jen když pravidelně se bude o to dbáti.

Pilně se cvičí na všech stranách, neboť přichází velký den 40letého trvání naší jednoty, dne 8. června. Budeme mít lidové veřejné, t. j. každý bude mít příležitost viděti naši mravenčí práci, vstup bude totiž v Riverside parku úplně volným, tak že tam několik tisíc občanů se jistě dostaví. A tu žádný nechce zůstat pozadu; obzvláště Sokolky chtějí nám vzít primát. Jelikož sestra Lillie Engelthalerova, svázána pouty manželskými, se cvičitelství musela vzdáti, zvolily si sestry br. Fr. Jirásky cvičitelem a řekly si, chceme cvičiti cvičení s raketami z 6. všesokolského sletu, co cvičily Sokolky chicagské. A teď cvičí dvakrát týdně a dřou! Bratři, pozor, dřít též prostná, nemáme-li býti v louži. S chutí do toho a pilně každý chodí do cvičení, obzvláště první družstvo. Čeká na nás vystoupení na vysoké škole v Iowa City a též zde má býti cvičeno na vysoké škole, neb jsme pozváni řiditelem ústavu toho, jak oznámil

br. náčelník Fr. Filip cvičitelskému sboru. Veřejné a závody župní mimořádné v Chicagu a co ještě přijde dále, tak na zahálku není času.

Jelikož pro nedostatek času br. Fr. Filip co náčelník a br. F. Jirásek co podnáčelník museli se vzdáti jejich hodností, nemohouce býti přítomni každé hodině cvičební, zvolení br. Bol. Hašek náčelníkem a br. Kocourek podnáčelníkem. Br. Bol. Haška známe, jest starý borec a dříc a Kocourka poznáváme též a doznáváme mu v příštích závodech N. J. S. 1. cenu, neboť elegance mu při cvičení neschází, a mladý ještě hoch.

Co týče se návštěvy žactva, není právě uspokojivá a doufáme, že bude lepší, jen když sami členové posílají budou dítka do cvičení. Proč toho nečiní? Nevím, co toho příčinou, ale takový bratr necítí se býti dosti Sokolem a tím okrádá dítka své o posilu a zdraví. Vezměte si k srdci a pošlete dítka vaše do cvičení, a který bratr nemůže snad příspěvky za dítka zapraviti, dejte hochovi neb děvčeti lístek, ten at' odevzdá cvičiteli a my vám vaše dítka cvičiti budeme zdarma. Co chcete ještě více? Nechceme od vás nic jiného, jen dítka vaše, abyste posílali utužovati jejich tílka do naší tělocvičny. Nemějte strach o ně, zkušený cvičitelé mají je na starosti a jsou pod dohledem, že ani vy lepší pozor na ně dáti nemůžete.

A ten náš dorost — nevím, nevím, kolik hochů z nich zachováme pro náš sokolský život; polovic ano, ale za druhou polovičku neručím. Jak vidím, o cvičení oni mnoho nedbají, jen když mají v zimě "basket ball" a v létě "indoor base bal". Když bych jim některý večer nebyl dal "basket ball", tak řekli mi hned: hm, když nebudeme hrát, my nebudeme chodit, a také jsem to zkusil, že jsem jim nedal "basket ball", tak přestali chodit do cvičení. Či toho vina? Jen rodičů, že nemají nad nimi dosti síly; hoši si dělají, co chtějí. Bratři, přijďte v hodinách cvičebních přesvědčiti se, jaká práce jest s nimi. Proč nepřijde žádný bratr nebo rodiče, aby viděli jejich hochy, jak prospívá? Za celého mého cvičení dorostu, neviděl jsem ještě nikoho při cvičení, takový zájem jest o naše příští členstvo; smutný to úkaz. Kdyby vždy někdo se tam ukázal, jak by bylo jinak, hoši by jinou chut' ke cvičení měli. Budu příště tam někoho viděti? Jsem zvědav, mohu-li příště podati zprávu příznivější. Vzhůru, pestrý Sokole!

Na zdar!

Jan Jirásek.

Baltimore, Md., 29. dubna.

Kvapem blíží se nám léto a s ním zahájení sjezdu sokolského v našem městě. A tu mi tak maně napadá, že by i sestry Sokolky, jež své zástupkyně do sjezdu vyšlou, měly pilně pracovati ve sborech svých na opravách stanov a co nejdříve tyto V. V. k uveřejnění zaslati, tak abychom do sjezdu plně připraveny byly. Jest v našich stanovách N. J. S. tak málo věnováno sborům Sokolek, že bude třeba hojně nápravy, chceme-li nových sborů N. J. S. získati. Náš sbor své opravy již vypracovány má, a v nejbližších dnech budou V. V. zaslány. Jednou z oprav námi navržených, o které se zde chci zmíniti (a prosím sestry, by po přečtení podaly zde svá dobrozčání), jest zavedení vycházkového kroje pro Sokolky. Příčinu k usnesení tomu zavdaly nám stesky, které jsme s mnohých stran již slyšely, od Sokolek, jež přítomny byly loňskému sletu v Praze. Sestry tyto, ač členkyněmi N. J. S., byly v Praze o tom velkém svátku sokolském úplně ignorovány a v ústraní, a nikdo nevěděl, že Sokolkami jsou. N. J. S. vyslala družstvo Sokolů ku sletu a sestry jejich, ač též členy té naší velké rodiny, byly leckde v ústraní jako popelky. Podobná věc by se státi nemohla, kdyby Sokolky jako Sokolové kraj svůj měly, neb pak braly by stejný díl na všech manifestacích sokolských, jak jim právem přináležejí. Družstvo chicagských Sokolek bylo v Čechách vítáno jako Sokolky N. J. S., ač členkyněmi

téže nejsou, a o našich sestřích se tam hrubě nevědělo. Pozorujete, sestry, tu neshodu? Proto doporučujeme stejnozkroj pro Sokolky, a když věc zrale uvážíte, musíte uznat, že jest správným náhled náš.

Nemile dotknul se mne a tuším, že každého upřímně smýšlejícího bratra i sestry, posudek "Sokola" pražského o naší milé N. J. S. Čím to je, že naši v Čechách, ať již z řad sokolských či jiných, vidí pouze naše nedostatky, ale úsilovně oči zamužují ku všemu tomu, co jsme zde vlastní pílí a přičiněním vybudovali? A opakuji ještě jednou, že vlastní pílí a přičiněním, bez pomoci jakékoliv, a věru, že ti naši tam doma nikdy nepochopí, kolik obětí přinesl lid český, zde v Americe usazený, na oltář Sokolstva a pokroku vůbec. A vyčítati Sokolu americkému, že se vyhýbá výchovné práci osvětové u členstva svého, jest na nejvyšší nespravedlivé. Bratři naši v Čechách, žijící v poměrech tak úzkých, kde s jedné strany vláda a s druhé církve římsko-katolická, potlačují každou volnější snahu hned v zárodku, nedovedou pochopiti, že člověk, pojednou z tísnivého toho ovzduší přesazen v jiný svět, kde může volně myslit, volně mluvit, aniž by mu stále nad hlavou visel Damoklův meč vlády a církve, začíná sám přemýšlet, pozoruje nové své okolí, porovnává poměry zde s těmi ve staré vlasti, a vývoj myšlenkový takového člověka zde není tak pomalý, jako tam doma, kde nesměl ani samostatně myslit. Nár. Jed. Sok. nemusí vylučovat členy své pro náboženské přesvědčení, neb členové její, pakli dosud nějaké náboženské přesvědčení měli, když k jednotě přistupovali, dávno již je ztratili a nahradili lepším, rozumovým přesvědčením svobodomyšlným. N. J. S. neláká členy sliby snášenlivosti, každému ponechána jest úplná svoboda u volbě sdružení, ku kterému přistoupiti chce, a stále vzrůstající se členstvo N. J. S. jest nejlepším dokladem, že svobodomyšlnost naše není na závadu těm, již naučili se znáti poctivě snahy Sokolstva amerického. Na zdar!

Marie Česká.

Philadelphia, Pa., 29. dubna 1913.

Kdykoliv dostanu "Sokol Americký", tu vždy hned po přečtení úvah redakčních s dychtivostí přehlížím oddíl dopisovatelský, avšak marně hledám tu nějakou zprávičku o jednotě naší. Br. dopisovatel prý má již tři měsíce rozepsaný dopis, však není s to jej dokončit; a jiný z bratří též se nemá k tomu, aby několika řádky podal zprávu o činnosti naší, která není sice valná, avšak přece jednou za čas stojí za zmínku.

Měli jsme zde na příklad minulý měsíc veřejné vystoupení žactva (činnost naše záleží nyní hlavně jen ve cvičení žactva) řízením br. Příbramského a Jaroše. Cvičili prostná a s tyčemi. Cvičení nebylo celkem špatné avšak mohlo být mnohem zdařilejší, kdyby chlapci byli tak pozorní v hodinách cvičebních jako byli při veřejném. Tohoto večera účastnili se také bratři Slováci vedením br. Youngra; cvičili prostná a na bradlech. Cvičení jejich bylo celkem zdařilé a některé výkony jejich budily přímo obdiv nejen u pouhého pozorovatele, nýbrž i v oku znalce. Jediné čemu se divím jest, že bratři Slováci, kteří mají ve středu svém tolik mladých a schopných sil, nejsou s to v tělocvičně sestaviti více než jednu čet. Účastnil jsem se jejich plesu spojeného s veřejným a tu jsem pozoroval, že by se mohli lehce cvičení toho účastniti tři ba i čtyři družstva, tolik jich ku cvičení přihlíželo.

Na plesu tomto přihodilo se zároveň něco, co činilo na mne velice podivný dojem, o kterém chei se několika slovy zmíniti. Pro večer ten byly připraveny dvě ceny a sice pro sbory, které budou v největším počtu zastoupeny. Prvá cena byly obrazy sokolských zakladatelů Fuegoera a Tyrše, druhá pak dvojitá vlajka, americká na jedné a slovanská na druhé straně. A tu myslím, že činilo na mno-

hého as podivný dojem, když prvá cena byla za bouřlivého potlesku podávána "Sokolu katolickému."

Když se něčemu podobnému nedalo předejít, doufám aspoň, že "Sokolové katoličtí" dobře rozuměli slovům br. Pavely, když jim kladl na srdce, aby se neodvážili nějakým způsobem zachovati se vůči památce velikánů, etčých vškerým Sokolstvem svobodomyšlným...

Našeho veřejného účastnili se bratři Slováci jaksi na rozloučenou. Cvičili dříve v naší místnosti, nyní však když se spojili se sborem druhým, budou cvičiti v místnosti společné. Toto spojení byl ten nejlepší krok, který mohli učiniti, neboť spojení v jeden šik, mohou dokázati mnohem více, než bude-li jeden ničiti práci druhého. Jenom aby strana protichůdná nepokusila se dílo toto podlomiti. My zcela dobře víme, že práce kleru mezi lidem slováckým nese mnohem více výsledků všelikých, nežli práce lidí pokrokových. Proto však našim bratřím slovenským voláme: "Mnoho zdaru!"

Nedávno jsem již myslil, že ta bývalá činnost u nás zase se probudí. Byl jsem přítomen schůzi cvičitelského sboru, ve které byli takřka všichni starí činovníci a tu s takovou radostí naslouchal jsem tomu nadšení, s jakým chtěli se chopiti zase činnosti v tělocvičně i mimo. Žel však, že zůstalo jen při tom nadšení.

Na zdar!

J. Sýkora.

Chicago, 30. dubna.

Dne 27. dubna t. r. pořádala T. J. S. Tábor velké veřejné cvičení ve své síni. Znamení program proveden byl, jak následuje: 1. Cvičení prostná, menší denní žáci. — 2. Cvičení prostná s ozdobnými kroky, menší denní žákyně. — 3. Cvičení s činkami, větší denní žáci. — 4. Cvičení prostná ze VI. sletu (šotýšový tanec), větší denní žákyně. — 5. Cvičení s tyčemi, večerní žáci. — 6. Cvičení kužely, večerní žákyně. — 7. Hry a zápasy. — 8. Cvičení prostná, Sokolové. — 9. Tělocvičný valčík od br. Jos. Čermáka, provedly večerní žákyně. — 10. Cvičení ozdobných kroků, Sokolky. — 11. Cvičení na nářadí, Sokolové a dorost. — 12. Národní tanec "Beseda", Sokolky. — Hudbu řídil br. Tom. Andrlé.

Návštěva byla tak velká, že zbylo málo místa pro cvičence. Při vystoupení tříd byly provedeny různé a pěkné pochody. Musela bych psáti mnoho o každém čísle, neb celé cvičení bylo velmi dobře provedeno, až na cvičení s tyčemi, a tu bylo těžko říci, zda-li to vina cvičenců aneb hudebníků. Musím se zmíniti o několika číslech. Jedním z nejlepších bylo cvičení s kužely, jakž provedlo 23 žákyň. Cvičení ta ukazovala těžké výkony a výbornou práci cvičitele br. Josefa Pokorného. Snad každý pohyb možný, jenž se dal vykonat s kužely, byl v tomto cvičení ukázán. Též znamenité číslo a velkým potleskem odměněné, byl národní tanec, naše "Beseda". Tančilo se v pěti kolonách.

Tento rok naši bratři řízením velice schopného cvičitele br. Jana Holana též vystoupili. Potlesk, který nedostali minulého roku, byl tento rok jim nahrazen. Na nářadí velice znamenité výkony provedl sám cvičitel br. Jan Holan a bratři J. Peroutka, H. Kulíček, J. Čapek a L. Kulíček. Z mladších Sokolů se vyznamenal Josef Sulner, který za krátkého rozběhu přeskočil motouz ve výšce 6 střeveců a 2 palce. Při cvičení účinkovalo celkem sto čtyřicet sedm cvičenců a spočítáme-li ty, kteří vystoupili ve více nežli jednom čísle, vystoupilo jich úhrnem dvě stě třicet pět. Výbornou věc, týkající se pořadu, nutno uvést, t. j., že začátek byl určitě v 8 hodin, jak oznámeno, a že jedno číslo následovalo druhé bez přestávky. Celý program ukázal výbornou práci cvičitele br. Josefa Pokorného a že Sokolky a žákyně uznaly jeho námahu a práci, bylo mu projevem darováním stříbrného poháru (loving cup) na památku tohoto dne. Jest to velice těžké učiti třídu, když se málokdy stane, že všichni jsou přítomni. Tento rok zdálo se tak více nežli kdykoliv.

Ale přece za všech těch překážek cvičení se velice zdařile provedlo a to jen přičiněním dobrých bratří a dobrých cvičitelů. Na zdar!

Millie Šustrová.

Ennis, Texas, 30. dubna.

V domácnosti je jako v přírodě, někdy jasno — někdy bouře, nu a bouře čistí vzduch. Tak je i v naší domácnosti — jednotě. Bratři, víte již, nebo dočetli jste se zajisté jaké neštěstí nás zde na slunném Jihu potkalo. Naše Sokolovna, náš stánek, naše chloubka lehla popelem, byvší zlomyslnou rukou podpálena. Mnozí z vás z vlastní zkušenosti víte, jak těžko je jednotlivci vybudovat si útulnou domácnost, co námahy, ústrků a pod. zažije, nežli si svojí mravenčí plí a energií zařídí to, co by mohl nazývat svým.

Tak jest tomu i u naší jednoty. My se skrovnými počátky jsme začali svorně budovat a vystavěli si Sokolovnu, která dle rčení našeho předáka a buditele sokolského, bratra Dr. Rudiše-Jičínského vyhovovala všem požadavkům i zdravotním předpisům a také 19. října 1912 byla tato budova svému účelu slavnostně odevzdána. Naše radost a chloubka trvala plných 5 měsíců. Toto nenadálé neštěstí nás v prvé chvíli ohromilo, ale vzhopili jsme se znova a znova začali jsme budovat. — Stavíme!!! — Dnes budova po necelých 14. dnech zase stojí, ovšem ne ještě hotová, ale snad začátkem měsíce června bude opět odevzdána svému účelu. Díky svornosti našich bratří — stavba pokračuje očividně pod dohledem bratra Jos. Zázvorky a K. Moučky, kteří této práce se náležitě ujali. I druzí bratři, každý horlivě přiložil ruky k dílu — vzdor tomu, že jest nejpilnější práce v polích s bavlou — a za zpěvu a veselé nálady budujeme . . .

Nyní musím se vrátiti k úvodní větě. Bouře čistí vzduch. Po bouři jasno. V neděli, 23. března byla svolána mimořádná valná hromada, na které byla bývalému starostovi pro jeho intriky vyslovena nedůvěra a na jeho místo zvolen jednohlasně br. Fr. Moučka. — 30. března bylo pokračování ve schůzi, která měla velice bouřlivý průběh a z níž během jednání vystoupilo několik členů. Zbylo nás něco ke třiceti, ale věřte bratři čtenáři, že zůstali tu ti **praví Sokolové, tělem i myslí ku blahu věci sokolské pracující.** Po odchodu nesokolů bylo ihned přikročeno k volbě nových činovníků a zvoleni byli: náměstek Fr. Peter st., tajemník Jos. Zázvorka, účetník Lojza Doležálek, pokladník Jos. Herzán, důvěrníci L. O. Hošek a J. Houdek, náhradníci K. Moučka a F. Lažnovský, dopisovatel moje maličkost, dom. správce Jos. Rada. Na to pokračováno svorně ve schůzi. Bratři, zvolili jste si většinu nových činovníků a proto hled'te jim jejich práci všemožně usnadnit. Podporujte je nejen radou ale i skutkem, zvláště vy dřívější činovníci bud'te jim nápomocni, at' zdejšímu lidu zpátečnickému dokážeme, že dovedem svorně a nezištně pracovat.

Naše první průkopnice, sestry Mařka Hertlova a Mařka Houdkova vybíraly minule po městě u obchodníků příspěvky na postavení nové Sokolovny. Vybrały asi na sto dolarů. Srdečný sokolský dík vám drahé sestry za vaši nezištnou a obětavou práci. Kéž by i jiná uvědomělá děvčata jednala tak, jak vy jednáte.

Bratr Fr. Noska a sl. Suchanova uvalili na sebe pouta manželská a přejeme jim k jejich důležitému kroku mnoho zdaru.

U nás cvičení po vyhoření přestalo úplně, nemáme na čem cvičit, ale doufám, že jinak bude co nejdříve. Bratr náčelník mohl by jednou ztratit nějaké to dobré slovo u bratrů co dříve cvičivali, myslím, že by zase všichni navštěvovali pilně cvičení a dávali tím příklad našim mladším členům. Musím se ještě zmínit, že zbytek bratří opět dokázal jaké pochopení má pro naši společnou věc tím, že odevzdali hotově, neb se upsali do jisté doby odevzdati na stavbu tělocvičny asi \$230. Tím radostnější a chvályhodnější čin od nich, neboť jest mezi námi většina nemajetných.

Doposud na příspěvcích zaslali:: Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., \$10; br. Jos. Buñata, Caldwell, Tex., \$5; Dr. J. Rudiš-Jičínský, Cedar Rapids, Ia., \$5. Nuže bratři, vzhopili jsme se znova, odstraňme všechna nedorozumění a sváry a krácejme ruku v ruce se záplem pro naši svatou věc sokolskou v před. Na zdar!

Tonda Bubník.

New York, 1. května.

Když mne tak k tomu ustanovili jako technického dopisovatele (ač proti mému protestu, že takovou věc nerad dělám), jsem povinen podat zprávu z veřejného cvičení žactva T. J. Sokol a Sboru Dívek a Paní v New Yorku, odbyvaného dne 20. dubna. Žáci a žačky (6—14 roků) v počtu 350. Předně návštěva byla hojná. Bylo pozorovat, že širší veřejnost má o takové veřejné zájem. Program byl zahájen orchestrem, řízením br. Turka. Při tom veškeré žactvo seřadoválo se v sále. Po seřazení vystoupil na jeviště br. starosta Jos. Modr, jenž v důrazné řeči poukázal na důležitost soustavného tělocviku pro mládež. Proto uvádím zde jeho řeč do slova:

“Vážené shromáždění! — Tak jako každého roku vyhrazen bývá jeden den pro různé tělocvičné ukázky naší mládeže, tak i dnes předstoupí bratři a učitelové dětského tělocviku před vás, by ukázali širší veřejnosti, jakým směrem mládež v tělocvičně naší vychovávána jest, aby pochlubili se, jakých pokroků se dodělali se svěřenci svými za uplynulý rok. — Býti učitelem dětského tělocviku, znamená býti obrněn velkou trpělivostí a sebezapřením, však mohu směle říci, že všichni tito bratři přijali práci tuto na se s láskou a povinností k ideálům našim nejvyšším a s vědomím, že prospívají lidu našemu nejvíce, vychovávají mládež naši k tělesné vyspělosti. Co znamená býti tělesně vyspělý — snadno lze posouditi, jest jak možno nazvati brnění vzdorovavší různým nemocem, jimž těla zanedbaná vždy snáze a jistěji vystaveny jsou, o čemž každý v úsudcích odborníků dozvědětí aneb přesvědčítí se může. — Školu naši tělocvičnou navštěvuje asi přes 600 dítek, počet to na oko obrovský, však srovnáme-li jej s počtem usazených krajanů v této naší kolonii, měl by počet žactva našeho být o mnoho znásobněn. Přátelé, my nehorujeme pro rozšíření školy této snad po stránce prospěchářské, neboť se strany naší škola tato vydržována jest s velkým nákladem každého roku. My přejeme si rozšíření školy této proto, že vepsali jsme sobě ve svůj štít, že hlavním naším účelem jest výchova tělesná, že vychovávatí chceme zdatné a silné příští naše pokolení, a proto my opakujeme stále a stále naše žádosti a provolání, aby svěřili jste nám vaše dítky a my přičiníme se, by nejen tělesně byly krásnými, ale by vynikaly i výzdobou duševní aspoň potud, pokud povinnosti naše sáhají. A vychováme-li sobě to příští “vojsko naše národní”, aby nastoupilo za nás, bude to nejen chloubou a ctí nás všech, ale i celého národa — a takto pak odchovaná větve mocného pně slovanského, větve česká, snadno pak vzdorovati bude všem víchřům i bouřím, které v budoucnosti proti ní se přivalí a státi bude jako jeden šik nerozdvojný ku cti a chvále všech. Dovolím si, přátelé, citovati slova, která napsal br. Jos. Scheiner, starosta Č. O. S., v jednom z čísel zahraničního “Sokola”, praviti: “Považte jen, jak obrovský by to byl úspěch, jaká vzácná zásluha, kdyby se nám podařilo národ svůj silný a statný přivéstí zápasem příštích věků k zdárnému a svobodnému životu. Nehledejme daleko prostředků, ony dány jsou věci samou. Starejme se horlivě a vřele o zdravou tělesnou výchovu dorůstajícího pokolení. Utužme jeho síly a svaly k odporu. Učme jej zvykatí práci a strádání. Vyevičme údy jeho k zručnosti a k hbitosti. Utvoříme ze slabých třtin mocné pně a budoucí věkové budou žehnatí dílu našem, neboť takto odchované pokolení dovede i na ostatních polích veřejného života k dokonalosti a pokroku se povznést. Na zdar!”

Řečník byl bouřlivým potleskem pochválen. Po ukončené řeči nastoupila pěvecká škola řízením br. R. Průšy, v počtu 40 (na tolik mládeže dost malý počet). Vystoupili dvakrát, vždy po dvou písničkách: 1.) "Jsou ty naše Čechy krásná země"; 2.) "Maličká písnička"; 3.) "Kde je můj kraj"; 4.) "Krásný hled". Zdařile zapěli, i dostalo se jim hojně pochvaly, zároveň pochvala platila též br. evičitel. — Pak následovaly jednotlivé oddíly evičení hochů a děvčat — nastupovaly od nejmenších do největších. 1. žáci od 6—8 roků v počtu 74, evičení tyčemi, evič. br. J. Pavlík. Nastup nebyl tak, jak jsme čekali. Cvičitel nemá jít napřed, aspoň při takové drobotině ne, ale má stát tam, kde všechny žáky vidí a oni vidí jeho, tak má lepší dozor, jinak nevidí, co se v zadu děje. Hoši vůbec krok nedrželi (potom, nač hudba?), ale to zavinilo nespíš to, že skorem každý koukal, zda-li ho tatínek neb maminka vidí. Při prvním oddílu myslil jsem si, jestli to tak půjde dál, že za mnoho stát nebude, ale při třetím oddílu hoši přišli k sobě a provedli dostatečně. Nebylo by lépe pro tu drobtinu vybrat evičení lehčí, jednodušší, bez nářadí? Ačkoliv dělá mnoha divákům zábahvu, když pozorují ty nejmenší v zadu, jak se matou a všíelijak své chyby chtějí napravit. — 2.) Nastoupila děvčátka od 6—8 v počtu 60, evič. br. F. Martyny. Kdyby evičení provedly tak, jak je evičitel nastudoval, bylo by pěkné. Cvičily s balonkami, ale ty nešťastné balonky právě evičení zkazily. Každá dávala více pozor na svůj balonek, nežli na evičitele a hudbu. Abych haněl, nechci, a pochválit nemohu. Mám za to, že pro příště ty balonky nebudou. — 3.) Hoši od 8—10 v počtu 48, evič. br. Fr. Kyovský, evičení kruhy. Bylo provedeno dobře, až na ty nestejně kroky v pochodů. Což není lépe stejně vykročit? Příště snad to bude jinak. — 4.) Žačky od 8—10 v počtu 66, evič. ses. Kozlíková a Kupcová, evičení s praporky. Cvičení sestávalo z ozdobných kroků a kroužení praporky na způsob kužely; provedeno zdařile, jen tu ještě chybělo, že sestry evičitelky nedávaly pozor, aby děvčata udržovala zákryt. — 5.) Žáci od 10—14 v počtu 60, evič. br. Jos. Gregor. Nu, zde již bylo vidět, že hoši již delší čas evičení navštěvují; již ten krok sám dosvědčoval. Nastup byl zdařilý, evičení s činkami jedni a s tyčemi druhí, provedeno velice dobře. Hoši také za to odesli pochvalu. Po nich nastoupila děvčata od 10—14 v počtu 48, evič. br. F. Martyny, evičení s tamburinami. Na to se nejvíce obecnost těšila, ale také se nesklamalo. Co v předešlém děvčata pokazila, tato v plné míře napravila. Cvičení provedla zdařile, všechna čest. — Bylo by dobře při evičení žactva, aby evičení pochodová provázena byla zpěvem. Jde se spíš i dá stejný krok udržet. U děvčat by se mělo hledět při veřejném vystoupení, aby evičební krok byl stejný, ne tolik různých stříhů a všelijaké odznaky na límcích a rukávech, nestejný účes; ale to pravda, mašle na hlavách měly všechny bílé a některé měly až dvě a některá zase tak velkou, že hlavu vidět nebylo. No, nedivme se, je to již těm ženským souzeno — jedeme po ulici a potkáme mnoho ženských, ale každá má jinou "pokrývku". Chlapci, ti byli vesměs stejně oděni a proto, když chceme veřejně vystoupit, musí být ve všem stejnost, jak v kroji, tak v pohybech. Nestejnost vše pokazí.

Na zdar!

Starý Wokál.

PROJEV SOUSTRASTI.

Sok. Jed. Blesk vyslovuje bratřím Jos. Klečkovi st., Aug. Klečkovi, Jos. Klečkovi ml. a Vác. Klečkovi svou nehlubší soustrast nad ztrátou jejich milované manželky a matky.

Jar. R. Cihlár, starosta.

Jar. Franc, tajemník.

N. J. S. SLOVANŮM NA BALKÁNĚ.

Na prvou výzvu byli jsme první, již spěchali pomocí svou bratřím jihoslovanským a dnes dovolujeme si pouze předložit doklady o tom, jak počin náš se zdařil a jakž zejména v předsednictvu Č. O. S. vřele bylo přijato. Výkonný Výbor N. J. S. zaslal dne 1. března 1913 dotyčný obnos sebraný do Prahy a vedle obnosů již dříve vybraných a na jiná místa zaslanych dokazuje jen, že konali jsme svou povinnost...

V New Yorku, dne 1. března 1913.

Předsednictvu České Obce Sokolské.

Drazí bratři:—

Usuzující, že Vy lépe poměry na Balkáně znáte, než my zde v Americe, prosíme o Vaši součinnost ve příčině rozdělení sokolské sbírky, podniknuté mezi členy Nár. Jed. Sok., mezi vdovy a sirotky po padlých na Černé Hoře, v Srbsku a v Bulharsku. Přejeme si, aby peníze rozděleny byly na tři stejné díly a do každé ze tří jmenovaných zemí věrohodným a poctivým lidem nebo výborům čili tělesům poslány k rozdělení mezi nejpotřebnější. Zasláme \$1075.10 příloženým checkem, ježž možno změnit v bance Bohemii, která jest s Bank of Europe ve spojení. Dříve již bylo zasláno mezi našimi členy sebraných \$1292.25 balkánskému Červenému kříži.

Děkujeme Vám předem za Vaši bratrskou ochotu.

Za Výkonný Výbor Nár. Jed. Sokolské ve Spojených Státech Amerických

Fr. Lier, pokladník.

Na dopis ten obdržel Výkonný Výbor Nár. Jed. Sokolské minulé dni od České Obce Sokolské následující odpověď:

Ve Slovanské Praze, 11. dubna 1913.

Bratři — krajané!

V těchto dnech obdrželi jsme prostřednictvím banky Bohemie 8.389 K. 09 h. od bratra Liera z Nového Yorku, jakožto příspěvek Národní Jednoty Sokolské v Americe do našeho základu pro pomocnou akci pro raněné Jihoslavy. Dar Váš, drazí bratři, nás opravdu hluboce dojal, neboť zřejmě z něho účast Vaše na tomto významném dějinném zápase Slovanstva a bud'te ujištění, že na slovanském jihu vzpomínka a neobyčejně štědrý dar Váš vzbudí nejživější a také zaslouženou pozornost. Dar Váš i tentokrát znovu dosvědčuje, jak srdce Vaše vždy cítí, když se jedná o vlast Vaši, jakož i projev k věci slovanské. Dík Vám, drazí bratři a krajané! Na zdar!

Za předsednictvo České Obce Sokolské:

Dr. Scheiner, starosta; Dr. Heller, jednatel.

V odpovědi Č. O. S. stojí psáno: "Do našeho základu pro pomocnou akci pro raněné Jihoslavy". V této akci ovšem zahrnuta jest pomoc Jihoslovánům vůbec a v základě soustředěny jsou veškeré příspěvky sokolské a dle toho na věc třeba nazírat i a souhlasí jen s přáním všech nás, kdo snažili se a pomohli. Po odeslání obnosu výše zmíněného obdržel Výkonný Výbor příspěvky ještě další, ač sbírka již uzavřena a tak jest ještě po ruce \$105.50, jež budou ovšem poslány opět na místo svého určení.

Celkový stav sbírky, Nár. Jed. Sokolskou podniknuté, jeví se tedy až dosud následovně:

Hotovost z měsíce března t. r.....	\$ 25.00
T. J. Klatovský Sokol v Chicagu.....	13.50
T. J. S. Milwaukee, Wis.....	32.00
T. J. S. Slovanská Lípa, Chicago.....	35.00
Hotovost u V. V. N. J. Sokolské.....	\$ 105.50
Zasláno na Balkán prostřednictvím Č. O. S.....	1705.10
Celkem přijato do konce měsíce dubna t. r.....	\$1810.60
Jednoty, jež konaly sbírky a zaslaly na různá místa	1292.25
Celkem odvedly jednoty sdružené v N. J. S.....	\$3102.85

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

New York, 28. dubna 1913.

Starosta K. E. Hrbek zahájil v přítomnosti všech zástupců schůzi. Zápis o schůzi minulý byl po přečtení přijat.

T. J. S. New York žádá záslužní listiny pro br. Ant. Khare a br. Jos. Stoček; má být vyhověno. — T. J. S. Fügner žádá záslužní listinu pro br. A. Bohmana; má být vyhověno. — T. J. S. Saginaw, Mich., se hlásí v počtu 24 členů za člena N. J. S. a žádají o přijetí do svazu N. J. S., zároveň zasílají seznam členů a patřičný poplatek; žádost tato byla přijata a T. J. S. Saginaw byla dnešním dnem za člena N. J. S. prohlášena. — Č. O. S. z Prahy zasílá stvrzenku na zaslaný obnos, který prostřednictvím Č. O. S. pro bojující Jihoslovany na Balkáně obdržela, Výk. Výb. N. J. S. zaslaný. — Do schůze této se dostavil výbor Děl. Am. Sokola. Žádali, by jim byla poskytnuta informace, zda-li Výk. Výb. N. J. S. ví, jestli při pohromě vodní v Ohio byly též některé jednoty sokolské postiženy. Výk. Výb. N. J. S. žádnou zprávu neobdržel a jednatelem uloženo, aby dopsal do Clevelandu aneb do Lorain, aby mu tamnější jednoty žádané informace zaslaly. — T. J. S. Manitowoc žádá záslužní listiny pro br. Ant. Kostlivýho a Jos. Kadeřábka; má být vyhověno. — T. J. S. Cicero, Ill., se opět obrací na Výk. Výb. N. J. S. o evičitele, udávající, že již požádali župní výbor Župy Střední i náčelníka oné Župy a že žádosti jejich ani z té ani oné strany nebylo vyhověno; uloženo jednatelem, aby dopsal T. J. S. Chicago, by se o věc zasadili a hleděli ze svého středu vyslat evičitele pro T. J. S. Karel Jonáš v Cicero; záležitost tato má být neodkladně vyřízena. — T. J. S. Schuyler zasílá dopis, jenž byl přijat a jednatelem má žádané vysvětlení zaslat a záležitost tuto vyřídit. — T. J. S. Karel Havlíček Borovský z Ennis, Tex., zasílá zápisky o jejich schůzi, jež byla 31. března 1913 odbyvána a žádají, aby byly Výk. Výb. N. J. S. schváleny. Zápisky tyto byly Výk. Výb. N. J. S. jednohlasně schváleny a jednatelem má záležitost tuto vyřídit. — Ústředí Slovenské Jednoty Sokol zve Výk. Výb. N. J. S. ku sletu uvedeného sdružení, jež bude, dne 5. a 6. července v Clevelandu, O., odbyván; usneseno, by v záležitosti této bylo dopsáno Župnímu Výboru Župy Sev. Východní, zároveň má být dopsáno br. J. Štíbrovi, zda-li by přijal místo zástupce N. J. S. a technického zpravodaje o onom sletu; jednatelem má vyřídit. — Plzeňský Sokol zasílá dopis, jenž byl přijat a jednatelem má žádané vyřídit. — Br. J. R. Jičínský zasílá různé dopisy, jenž byly vesměs přijaty a obsah vzat k vědomosti; zároveň zasílá dopis, jenž mu byl br. J. Holanem k uveřejnění v "Sokole Amer." zaslán, a táže se, zda-li má uveřejnit; usneseno v záležitosti této ničeho neuveřejňovati, jet' rázu osobního více méně, a vše má být ponecháno do sjezdu, neboť Výk. Výb. N. J. S. považuje záležitost tuto ze své strany za ukončenou. — O výměně "Sokola Amer." s různými časopisy a zásilkami listů na Moravě má jednatelem vyřídit. — Br. J. Čermák zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti. — T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, zasílá dopis, jenž byl ponechán do sjezdu. — Jednatel oznamuje, že zaslal různé tiskopisy T. J. S. Blesk, Berwyn, Owatona, Tábor, Č. A. S. Chicago, Slov. Lípa a Sokolkám v Portland, Oreg. — Následující účty byly předloženy: Sterling Engr. Co. za štočku \$2.19, Franklin Engr. Co. za štočku \$11.86, Nár. Tiskárna za tisk a výpravu Sokola Amer. za měsíc duben \$309.70; účty byly přijaty a k vyplacení odkázány. — Usneseno Výk. Výb. N. J. S., aby příštímu sjezdu bylo doporučeno, aby byl ustanoven zástupce Výk. Výb. N. J. S. v každém větším městě a okolí.

Následující jednoty zaslaly zprávy a různé poplatky: Klatovský Sokol poplatek \$18.90; T. J. S. Fügner, L. I. poplatek \$24.90; T. J. S. Žižka, poplatek \$4.70; T. J. S. Edwardsville, poplatek \$7.20; T. J. S. Berwyn, popl. \$31.10; T. J. S. Owatonna, popl. \$11.40; T. J. S. St. Paul, popl. \$13.40; T. J. S. K. Jonáš, Cicero, popl. \$26.90; T. J. S. Cleveland, popl. \$50.00; T. J. S. Clarkson, popl. \$24.30; T. J. S. Tábor, Chicago, popl. \$64.90; T. J. S. Ord, popl. \$3.90; T. J. S. Ravenna, popl. \$6.10; T. J. S. New York, popl. \$167.40; T. J. Plz. Sokol, popl. \$114.10; T. J. S. Philadelphia, popl. \$11.90; T. J. S. E. Bernard, popl. \$5.70; T. J. S. Milwaukee, popl. \$49.00; T. J. S. Iowa City, popl. \$11.60; T. J. S. Žižka, popl. \$1.60; Č. A. S., Chicago, popl. \$82.50; T. J. S. Tábor, Chicago, popl. \$61.00; T. J. S. Platsmouth, popl. \$12.30; Č. A. S. Manitowoc, popl. \$9.90; T. J. S. Oregon, popl. \$14.50; T. J. S. Praha, Chicago, popl. \$59.90; T. J. S. Praha, Okla., popl. \$14.80; T. J. S. Newark, popl. \$17.20; T. J. S. Oklahoma City, popl. \$9.00; T. J. S. Oakland, popl. \$13.80; T. J. S. Chicago, popl. \$173.70; T. S. Dívek a Paní, L. I., popl. \$1.40; Sokolky Portland, popl. \$0.; Sokolky Libuše, popl. \$1.90; Sokolky Newark, popl. \$40c.

Do fondu pro sjezd: Klatovský \$7.90; T. S. Dívek a Paní, L. I., \$3.20; T. S. Libuše \$2.80; T. J. S. Berwyn \$7.70; T. J. S. Clarkson \$18.20; T. J. S. Ravenna \$2.60; T. J. Plz. Sokol \$36.70; T. J. S. Berwyn \$4.90; T. J. S. Žižka, Texas, \$6.40; T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, \$1.90; T. J. S. Platsmouth \$4.10; T. J. S. New York \$104.60; T. J. S. Portland \$2.10; T. J. S. Praha, Okla., \$4.10; Sokolky Newark \$1.70.

Klatovský Sokol na Balkán \$13.50; T. J. S. Milwaukee, na Balkán \$32.00; T. J. S. E. Bernard, 50 platebních knížek, 50c.; T. J. S. Saginaw, vstupné, \$5.00.

Na to schůze ukončena.

M. Grabenstein, tajemník.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC DUBEN 1913.

Příjem.

2. T. J. Klatovský Sokol, Chicago.....	\$ 18.90
Do fondu pro sjezd.....	7.90
Pro Balkán	13.50
T. J. S. Fügner, L. I. City, N. Y.....	24.90
3. T. J. S. Žižka, Waller, Tex.....	4.70
4. T. J. S. Edwardsville, Ill.....	7.20
5. T. S. D. a Paní, L. I. City, N. Y.....	1.40
Do fondu pro sjezd.....	3.20
T. J. S. Libuše, Crete, Neb.....	1.90
Do fondu pro sjezd.....	2.80
T. J. S. Blesk, Baltimore, Md.....	2.65
7. T. J. S. Berwyn, Ill.....	31.10
Do fondu pro sjezd.....	7.70
T. J. S. Owatonna, Minn.....	11.40
T. J. S. St. Paul, Minn.....	13.40
T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.....	26.90
10. T. J. S. Cleveland, Cleveland, O.....	50.00
T. J. S. Jiří Poděbrad, Clarkson, Neb.....	24.30
Do fondu pro sjezd.....	18.20
T. J. S. Tábor, Chicago.....	64.90
T. J. S. Ord, Neb.....	3.90
T. J. S. Ravenna, Neb.....	6.10
Do fondu pro sjezd.....	2.60
12. Předpl. na S. A., Jan Homolka, Ennis, Tex....	.75
T. J. S. New York, N. Y.....	167.40
16. Za ohlášku v Sokole Amer.....	1.00
Plzeňský Sokol, Chicago.....	114.10
Do fondu pro sjezd.....	36.70
S. J. Philadelphia, Pa.....	11.90
T. J. S. Berwyn, Ill., do fondu pro sjezd.....	4.90

T. J. S. E. Bernard, Tex.....	5.70	Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md....	\$2.697.64
Za 50 platebních knížek.....	.50	Fond pro příští běh evičitelský.....	54.85
Sbor Sokolek, Portland, Oreg.....	.80	Základní fond N. J. S.....	300.00
T. J. S. Milwaukee, Wis.....	49.00	Fond pro sirotky a vdovy na Balkáně....	105.50
19. T. J. S. Iowa City, Ia.....	11.60	Záloha na nářadí u jednot.....	600.00
T. J. S. Žižka, Dallas, Tex.....	1.60	Půjčka u župních výborů.....	338.25
Do fondu pro sjezd.....	6.40	Fond pro Ú. M. Školskou v Čechách.....	7.20
Předpl. na S. A., Jan Bartůněk a J. Košar, N. Y.	1.50	Na Union Dime Savings Bank.....	\$1.000.00
Předpl. na S. A., A. Bouda do Čech.....	1.00	Na Emigrant Industrial Savings Banku.....	2.000.00
21. Č. A. Sokol, Chicago.....	82.50	Hotovost v pokladně N. J. S.....	1.800.90
23. Předpl. na S. A., M. Měšťan, Berlín, Německo	1.00		
T. J. S. Tábor, Chicago.....	61.00		\$4.800.90
T. J. S. K. Jonáš, Cicero, Ill., do fondu pro sjezd	1.90	Sbírka ve prospěch vdov a sirotek na Balkáně, pod-	
T. J. S. Milwaukee, Wis., na Balkán.....	32.00	niknutá N. J. S. dle návrhu T.J.S. v New Yorku.	
T. J. S. Plattsmouth, Neb.....	12.30	Hotovost z měsíce března t. r.....	\$ 25.00
Do fondu pro sjezd.....	4.10	T. J. Klatovský Sokol, Chicago.....	13.50
Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.....	1.90	T. J. S. Milwaukee, Wis.	32.00
24. Předpl. na S. A., T. J. S. Tábor, Čechy.....	1.00	T. J. S. Slovanská Lípa, Chicago.....	35.00
T. J. S. New York, N. Y., do fondu pro sjezd..	104.60		
T. J. S. Manitowoc, Wis.....	9.90	Hotovost u V. V. Nár. Jed. Sokolské.....	\$ 105.50
T. J. S. Portland, Oreg.....	14.50	Zasláno na Balkán prostřednictvím Č. O. S... 1.705.10	
Do fondu pro sjezd.....	2.40		
25. Za stará čísla a předpl. na S. A., Drbalova, Mor	5.04	Celkem přijato do konce měsíce dubna.....	\$1.810.60
T. J. S. Praha, Prague, Okla.....	14.80	Jednoty, jež konaly sbírky a zaslaly na různá místa	1.292.25
Do fondu pro sjezd.....	4.10		
T. J. S. Praha, Chicago.....	59.90	Celkem jednoty odvedly v N. J. S. sdružené.....	\$3.102.85
26. T. J. S. Newark, N. J.....	17.20	Zároveň tímto jest sbírka V. V. uzavřena.	
T. J. S. Saginaw, Mich., za vstupné.....	5.00	Bratři tajemníci, nezapomínejte zaslati zprávu za první	
T. S. D. a Paní, Newark, N. J.....	.40	čtvrtletí t. r., neb ještě hodně jednot zprávy čtvrtletní nez-	
Spátku do fondu pro sjezd.....	1.70	aslaly.	
30. Předpl. na S. A., Fr. Hešík, Chicago.....	.75	Na zdar!	Jan Černý, jednatel.
Předpl. na S. A., J. Zahradník, Čechy.....	1.00		
Sbor Sokolek, Omaha, Neb.....	1.80		
T. J. S. Los Angeles, Cal.....	11.70		
Do fondu pro sjezd.....	4.20		
T. J. S. Slovanská Lípa, Chicago, na Balkán....	35.00		
T. J. S. Oklahoma City, Okla.....	6.00		
Do fondu pro sjezd.....	2.50		
Za 50 platebních knížek.....	.50		
T. J. S. Oakland, Cal.....	13.80		
	\$1,278.89		
Hotovost z minulého měsíce.....	4,554.17		
Úhrnem	\$5,833.06		

Vydání.

4. Předpl. na časopis The Truth Seeker.....	\$ 3.00
Za 6425 výt. S. A. s výpr. pošt. pro březen, N. T.	310.95
Za štočky pro S. A. ze dne 28. ún., Franklin Co.	2.00
5. Za vyplnění diplomů pro nové jednoty, A.Šedivý	1.00
28. Poř. S. A. za měs. duben, Dr. J. R. Jičínský..	35.00
Poř. S. A. za měs. duben, J. Čermák.....	25.00
Služné taj. V. V. za 1. ¼letí, M. Grabenstein..	8.75
Služné pokl. V. V. za 1. ¼letí, Fr. Lier.....	5.00
30. Záloha na nář. T.J.S.Havlíček Bor., Ennis, Tex.	250.09
Za 6500 výt. S. A. s pošt. výpr. pro dub., N. T.	309.70
Za štočky pro S. A. ze dne 10. dub., Franklin Co.	11.80
Za štočky pro S.A. ze dne 5.bř., Sterling Co.N.Y.	2.19
Služné jedn. V. V. za 1. ¼letí, J. Černý.....	60.00
Za pošt. jedn. V. V. za 1. ¼letí, J. Černý.....	7.41
Za pošt. knih jed. V. V. za 1. ¼letí, J. Černý..	.33
Úhrnem.....?	\$1.032.16
Příjem	\$5.833.06
Vydání	1.032.16
Hotovost	\$4800.90

Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md....	\$2.697.64
Fond pro příští běh evičitelský.....	54.85
Základní fond N. J. S.....	300.00
Fond pro sirotky a vdovy na Balkáně....	105.50
Záloha na nářadí u jednot.....	600.00
Půjčka u župních výborů.....	338.25
Fond pro Ú. M. Školskou v Čechách.....	7.20
Na Union Dime Savings Bank.....	\$1.000.00
Na Emigrant Industrial Savings Banku.....	2.000.00
Hotovost v pokladně N. J. S.....	1.800.90
	\$4.800.90
Sbírka ve prospěch vdov a sirotek na Balkáně, pod-	
niknutá N. J. S. dle návrhu T.J.S. v New Yorku.	
Hotovost z měsíce března t. r.....	\$ 25.00
T. J. Klatovský Sokol, Chicago.....	13.50
T. J. S. Milwaukee, Wis.	32.00
T. J. S. Slovanská Lípa, Chicago.....	35.00

Hotovost u V. V. Nár. Jed. Sokolské.....\$ 105.50
Zasláno na Balkán prostřednictvím Č. O. S... 1.705.10

Celkem přijato do konce měsíce dubna.....\$1.810.60
Jednoty, jež konaly sbírky a zaslaly na různá místa 1.292.25

Celkem jednoty odvedly v N. J. S. sdružené.....\$3.102.85
Zároveň tímto jest sbírka V. V. uzavřena.

Bratři tajemníci, nezapomínejte zaslati zprávu za první
čtvrtletí t. r., neb ještě hodně jednot zprávy čtvrtletní nez-

aslaly.
Na zdar! Jan Černý, jednatel.

Příjem a vydání N. J. S. od 1. února do 30. dubna 1913.

Příjem.

Za příspěvky a vstupné od jednot.....	\$1.893.05
Sokol Americký	53.79
Pro vdovy a sirotky na Balkán.....	495.65
Do fondu pro sjezd.....	295.80
Výevik a vzdělání v jednotách.....	7.01
Tiskopisy	7.00
Záloha na nářadí.....	25.00
	\$2.777.30
Hotovost z minulého čtvrtletí.....	5.299.40
	\$8.076.70

Vydání.

Sokol Americký	\$1.132.62
Výevik a vzdělání v jednotách.....	26.42
Různá vydání	6.00
Poštovné, dovoz. a podob.	48.91
Tiskopisy	33.00
Zasláno pro sirotky a vdovy na Balkán.....	1.705.10
Služné taj. pokl. a jedn. V. V.....	73.75
Záloha na nářadí	250.00
Úhrnem.....	\$3.275.80

Příjem

Vydání

Hotovost

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ŽUPA STŘEDNÍ.

Přehled činnosti od 22. října 1911 do 24. dubna 1913.

Na schůzi prvního prosince odbyvané doporučen T. J. S. Vlast cvičitel z Čech, jakož i usneseno, aby br. Eliáškov se polovina cestovného nahradila, jako zpravodaji a vedoucímu družstva T. J. S. St. Louis, Mo., na slet župní v Cedar Rapids, kdežto v záležitosti br. Buršika, že nebyl povolán na zkoušku boreů, zděleno, že jednalo se přesně dle ustanovení V. V. N. J. S. Totéž zděleno na dotaz i Plzeňskému Sokolu. Sokolu Chicago poslána zdravotní ku slavnému otevření Sokolny. — V pravidelné schůzi 15. prosince rozmlouvá se o ustavení chicagských jednot a českých sdružení, jakž navrhl br. náčelník a o první poradě společné. Podpora Župy v ohledu tom slíbena. Jak se pokus zdaří dlužno vyčkati. — Br. náčelník má Župu zastupovati o slavnosti Sokola Chicago. — Nabídka br. Kočky jako cvičitele jednot v Chicagu, kde třeba, byla poněkud vysoká, vzhledem na poměry začátečnicků a jednot nových. — Br. V. Melša nemůže se zkoušky boreů v Chicagu účastniti. — V lednové schůzi 1912 provedena volba činovníků župních, jakož i podána zpráva účetní, jež vykazovala hotovost \$13.54. Také župní náčelník podal zprávu a za činnost jeho vzdán mu dík, jako vzato na vědomí založení Slov. Sokolské Gymnastické Unie v Chicagu. — Vzhledem na protest vůči výběru boreů na zkoušku do Chicaga, jakž podán byl T. J. S. St. Louis usneseno, aby na místo br. Melšy jel br. Burshek člen jednoty v St. Louis. — Plzeňský Sokol přihlašuje na zkoušku boreů br. Jiřího Veselého, ale lhůta přihlašovací již uplynula a pak dotyčný cvičenec jako profesionální vystupoval na jevištích a p. Přihláška tudíž přijata nebyla. — Sokol Chicago přihlášky sedmi boreů učinil přímo na V. V. a Plzeňský Sokol rovněž výše jmenovaného bratra. Jelikož bylo již před samou zkouškou případ odkázán jednatelem, aby po poradě s br. Čermákem, vůdcem družstva a starostou rozhodli. Bratři Veselý, Hejda a Křišťufek, jsouce považováni za profesionální mohou se zkoušky účastniti, ale na vlastní výlohy a pakli jim Č. O. S. dovolí závodit vůbec. — Zajímavé, že zkoušky napotom ze všech těch pozdních přihlášek účastnil se pouze br. Eiselt. — Nové jednotě v Minneapolis zapůjčiti se má nejnnutnější nářadí jakž získati se dá z Oxford Junction. — Plzeňský Sokol protestuje u věci br. Veselého, ale protože již bylo vysvětlení podáno dopisem uložen. — Náčelník vždy na požádání do nových jednot místních zajel a jindy pomohl sílu cvičitelskou obstarati. Tak navštívil T. J. S. Vlast i Rozvoj. Té z Plzeňského Sokola slíbeno nářadí a Sokolky cvičily tam nejprve. — Ustanovení Č. O. S. a pravidla závodní vzata na vědomí. — Sokol Klatovský v Chicagu přijat. — Zaslána zdravotní hraběti Dr. Luetzovovi při příjezdu jeho do New Yorku. — Gymnastické Unii dopsáno, aby vzbuditi se snažila zájem co největší o slet všesokolský v Praze, kdežto bratřím T. J. S. Vlast doporučeno cvičení ve veřejném parku, pokud se poměry neustálí. — Vyslovili jsme nesouhlas s oslavou památky odhalení pomníku Havlíčkova, jakž každoročně pořádá by chtěla Župa Fugner-Tyršova. — O prvním veřejném nové jednoty v Minneapolis referuje starosta, jenž byl tam přítomen a řečnil. — Také o záležitosti Milwaukee a poplatku župním, jenž v knihách zapsán není se jednalo i vyšetřil se. — Br. Hašek dojíždí stále do Iowa City a cvičí. Veřejné měli v dubnu. — A tu již se jde do rušné práce sletové! Po přípravách a po nácviku družstva N. J. S. br. Čermákem v Chicagu, jakož i nácviku Sokolek se přihlášivších vykonáno vše co třeba, aby jednoty naše a Župa celá co nejlépe na sletu se reprezentovala. Předvoj našich z naší Župy vedený br. starostou, jenž pověřen byl uspořádáním výstavy N. J. S. v Praze, po uspořádání několika přednášek sokolských v těch kterých jednotách, vyjel z New Yorku, dne 28. května a dorazil začátkem června do Prahy. Výstava uspořádána a Župa naše pěkně zastoupena. Sletu účastnili se starosta, jednatel i pokladník

a schůze tudíž odloženy. Župa v družstvu závodním byla silně a prací činovníků svých i jinak jen dobře reprezentována. Výsledky jsou známé. — V říjnu nová jednoty v Berwyn se hlásí, kdežto náčelník na nepravidelné zasílání zpráv cvičitelských si stěžuje. — Jedná se o pořádání mimořádných závodů v Chicagu. — Br. Eliášek ze St. Louis, podnáčelník župní odejel do vlasti a místo jeho zastávati bude br. B. O. Hašek, první a br. Kolářik, St. Paul, Minn., druhý podnáčelník. — T. J. S. Tábor navrhuje různé změny stanov a župní výbor bere na vědomí i přidá ke všemu tomu co i odjinud přijde a uveřejněno býti má. — Návrhy sjezdu Národní Jednoty Sokolské přijímá Župa do 1. dubna 1913. Návrhy ku konci měsíce poslány V. V. — V. V. žádá, abychom vyslali učitele na kurs do Ennis, Tex. Doporučení br. Fr. Jirásek a starosta župní, jako lékař. Kurs se zdařil neobyčejně. Přednášeči zastavili se na zpáteční cestě i u jednoty v Dallas, žel však, že jediná tělocvična a středisko Župy Jižní lehla za krátko na to popelem a činnost na čas ohromena. — Br. Holanovi se dopsalo, aby cvičil i jednotu Cicero a podal si účet. Také br. Stýblo, náčelníku se dopsalo o mimořádných závodech a závodech Gymnastické Unie. Závod společný před sjezdem by se doporučoval. U věci té má se vzíti na zřetel, že v Chicagu pořádána býti má veliká Olympiada. Dopsalo se do Chicaga a učinily první kroky. Cvičícího členstva v Župě jest deset procent mimo žactva, dorostu a Sokolek. — V Marshalltown, Ia., založena bude jednoty a br. Filip jako jednatel župní tam zajel, aby poradil jak postupovati třeba. — Br. Čermákovi se dopsalo v záležitosti Olympiady i nácviku a zdali věc stojí za účast naši vůbec.

Franta Filip, jednatel.

Cleveland, O., 4. března.

Zápis ze schůze Župy Severo-Východní, dne 8. února v místnosti Sokola Nová Vlast.

Schůzi zahájil náměstek L. F. Nekvasil. Nepřítomní byli: Voj. Charvát, Jaro Vodraška, Ant. Panka, Karel Bernreiter a starosta Leo. Všecka omluven.

Protokol z minulé schůze přijat. Dopisy žádné. Župní výbor uznává, že bychom měli častěji pořádati společné cvičení, tak aby místní jednoty více lnuly k sobě, pročez ujednání, abychom v příští schůzi určili kdy a kde příští cvičení pořádán býti má. Ujednáno, abychom dopsali jednotám Župě naší podřízeným, aby se vyrovnaly a poslaly příspěvky. Václav Přeč zvolen byl za prvního podnáčelníka a jednoty Podlipný má vybrati druhého podnáčelníka z jejich středu. Ujednáno, aby br. E. Šlapák se otázel jednoty Cleveland zdali souhlasí, aby každý Sokol měl volný vstup ku sokolským zábavám. Ujednáno, aby příští schůze obeslána byla listky.

L. F. Nekvasil, náměstek.

Jos. Wařák, jednatel.

Oznámení úmrtí a soustrast.

Tímto dáváme na vědomí všem členům Sokola "Říp" a dramatickému odboru Sokola, že nám odešel na vždy tam, odkud není návratu, náš milý bratr

FRANTIŠEK VOŘECH.

Skonal tiše po krátké nemoci ve středu, dne 30. dubna. Pohřeb odbyval se 2. května o 10. hod. na hřbitov Troy Hill. Zesnulý byl dobrým Sokolem a v dramatickém odboru ztrácíme v něm nejlepšího herece a pracovníka. — Truchlíci choti a ostatním pozůstalým projevuje Těl. Jed. Sokol "Říp" a dramatický odbor Sokola nejhlubší soustrast.

Josef Ledr, taj. dram. odboru.

Cleveland, O., 4. května.

ZÁPIS ZE ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ, 12. DUBNA.

Schůzi zahájil starosta Leo. Všetečka. Nepřítomní ve schůzi byli: Jaros. Vodraška, Jos. Šlapák, Nekvasil a Benreitr omluven. Zápis minulé schůze přijat. Dopis Jednoty Budivoj, v němž se táží zdali jsme obdrželi příspěvky, přijat. Dopis od V. V. N. J. S., v němž žádají Župu o vysvětlení o služném br. Turka, přijat a má se jim dopsati, že chyba tisku byla v "Sokolu Amer." a má se "Sokolu" dopsati, aby chybu opravil. Dopis Jednoty Podlipný přijat. Zdělují, že župní závody odbývány budou 2. a 3. srpna t. r. v Detroit. Župní náčelník zašle jednotám tři oddíly prostných pro Sokoly. Dále ujednáno, aby se dopsalo jednotám Župy naší podřízeným, aby se připravovaly ku závodům jakož aby nám zdělily mnoho-li boreů vyslati mohou na závody. Dále ujednáno, aby též Sokolky cvičily prostná na závodech. Zpráva br. V. Přecha, jenž navštívil jednotu Říp, přijata. Týž navštívil rovněž i jednotu Lorain a účet jeho Župou vyplacen. Zpráva br. E. Šlapáka, jenž navštívil jednotu Lorain též přijata. Br. Ant. Pánka má navštívit jednotu Lorain zase v květnu. Všechny místní jednoty souhlasí, aby Sokolové měli volný vstup ku zábavám kterékoliv jednoty Župy Severovýchodní a má se v tom smyslu dopsati druhým jednotám. Br. Jos. Štíbr má sestavit členské lístky pro onen účel. Dopis Slovenské Jednoty v němž žádají Župu o soudce při jejich závodech přijat a má se vyhověti a sice má se vybrati 12 soudců z místních jednot. Závody odbývány budou 5. a 6. července t. r. v Luna Parku v Clevelandu.

Ujednáno, aby župní provolání uveřejněno bylo v místním časopisu "Svět" a po jednom čísle zasláno býti má jednotám Župy naší.

Vydání v této schůzi obnáší \$25.00.

Leo. Všetečka, starosta.

Jos. Wařák, jednatel.

PÍSEMNICTVÍ.

"U nás" jest název skvostné knížečky sokolské, jakž vydala Pražská Těloevičná Jednota, na paměť otevření nové těloevičny, 28. listopadu 1912. Připsáno jest, pravda, členstvu, však nicméně nevádí, abychom nevyslovili na místě tomto pochvalu této práci, již v čele zdobí skvostné obrazy našich zakladatelů Fügnera a Tyrše. Prvý jest reprodukce malby Manesovy a druhý Ženíškovy. Pak následuje báseň Heyduka: "Sokolu Pražskému", článeček starosty: "Na prahu nových síní", slovo náčelníka: "Bratřím" a "Sestry" z pera sestry Roudné, "Naše stará těloevična", napsal Pelikán, "Nová těloevična" od Klíra a pak již skvostná vzpomínka Renaty Tyršové na prapor jednoty, jako dílo umělecké štětec Manesova. Ilustrace jsou pěkné a také přehled členstva velice zajímavý.

Kytice valašských písní. Řada II. Smíšený sbor bez průvodu. Uvil Ed. Marhula. Op. 5. Nákladem Al. Zelinky, hudební nakladatelství v Mar. Horách. Cena 70 hal. Pilný upravovatel lidových písní pro smíšený sbor podává veřejnosti druhou řadu valašských písní. Je to směs velmi přístupná, průhledné taktury a nápěvy leckde podobných, jako mají písně slezské a české. Patrně, že i v lidové písni světské vyskytuje se porůznu oblíbená melodie v různých krajích. Nápěvy "Uvázal koníčka", "Dobře na synáčka" a "K mej milej" jsou toho dokladem. Podle obsahu slovního hodil by se pro tuto kytici název "písně milostné". Převládající čilý rytmus dodává celku půvabu a živosti. Přednes kytice zajistí působí dobrou náladu a pěveckému sboru zajistí úspěch u posluchačů. Proto bude i ta druhá "Kytice valašských písní" hojně vyhledávána a přednášena.

Současné vyšlo i třetí vydání řady první, rovněž zajímavé. Stojí pouze 70 hal. a skvostná úprava tisku odporučuje již sama. Tamtéž vyšla i "Ženská vojna", operetka z vesnického života o třech dějstvích. Napsal Horský. Hudbu

složil rovněž Marhula. Stojí 80 hal. Hlaste se u vydavatelstva "Hudebního Obzoru", Mar. Hory u Mor. Ostravy.

"Domácí zelinářská zahrada" s dodatkem "O pěstování květin v zahradě i v domácnosti", jakž napsali Giorgi a Musil, jest knížečka vydaná v Council Bluffs, Ia. Jsou tu různé pokyny i zajímavé věci. Dopíšte si na De Giorgi Brothers, Council Bluffs, Ia.

LISTÁRNA REDAKCE.

Č. B.: Jak vidíš, použili jsme. V době této bylo jen příležitosti.

H., Chicago: Dostali jsme dopis a ujišťujeme, že stalo se tak pouze a jedině s úmysly nejlepšími. Mysleli jsme, že nestranný posudek brka druhého cvičitele bude vítán. Musíme místem šetřiti v každém čísle pro nával látky a budeme jen tomu povděčni, když všude stejně se zařídí: o jedny věci, aby psal pouze jeden.

Sanitas: Pravdu díš, na slušný dopis slušný člověk odpoví, zejména jestli přiložil's známku na odpověď. U věci takové, kde píšeš jako bratr bratru, tím smutnější vysvědčení pro bratra, jenž neodpověděl ani na dotazy opětovné.

Br. Č. S. P. S.: Najdeš, že téměř do slova tak napsáno jest v práci naší o Náprstkovi v "Osvětě" své doby.

Omaha: Zaznamenali jsme si a předložíme sjezdu.

J. K. M.: Souhlasíme zcela. 6. července mělo by se všude v jednotách našich vzpomenouti a to způsobem vhodným. V Čechách viděli jsme, že při tom na některých místech musely být lampiony a muzika. Zde nám toho netřeba, škoda peněz za svíčky, když elektřina na přednášku stačí.

Župa Severovýchodní, Cleveland: V případě br. Turka v zápisu byla chyba tisku mělo státi \$2 místo \$12 služného.

VEŘEJNÉ CVIČENÍ SOKOLA TÁBOR.

(Dokončení.)

velice trpěla tím, že některé cvičenky (nevíme, či vinou) dávaly některým krokům příliš náter kroků těloevičných — a pak některé figury líšily se valně od tance původního (na př. "Kalamačka"). Bylo by záhodno, aby naši cvičitelé nacvičili "Besedu" společně přesně dle návodu tvůrce tohoto krásného tance, tak aby aspoň v našich kruzích Beseda tančena byla vždy tak, jak tančena býti má. — A na konec několik pokynů: O chůzi cvičenců zmínili jsme se shora a proto nebudeme opakovati, ale když cvičenci nastoupí k prostným, popřejme jim chvilku času, nežli dáme povel k rozstupu. Cvičenci — zvláště nedospělí — vidouce kol sebe tolik cizích tváří, nejsou s to veškerou pozornost obrátiti hned v první chvíli k cvičiteli, musí se napřed uklidniti. Teprve po malé chvíli, předběžným upozorněním (pozor!) snažme se obrátiti jejich pozornost k sobě. A vidíme-li, že zraky jejich jsou na nás upřeny, dejme hlasitě povel k rozstupu. Jen tak lze provéstí jej hladce, rázně a — stejně! Úkroky — kroky v před — na zad — cvičíme při prostných cvičeních a hledme, aby po každém kroku zaujat byl stoj spatný. Stane se to cvičencům přirozeným, že pak nebudeme viděti nepěkné zjevy, že při rozstupu zůstanou cvičenci ve stoji rozkročeném. Mají-li cvičenci vykonati krok v před, neb zad, musí tak učiniti rázně na dvě doby — stejně — na "jedna!" krok levou a na "dvě!" rázný příraz pravou. Zvyknou-li si cvičenci na to, pak nebudeme viděti, mají-li postoupiti v před neb na zad, ony nestejně, zdlouhavě, šoupavé kroky, které již při samých počátcích dojem vystoupení značně ruší. Jsou to na první pohled maličkosti — ale právě tyto maličkosti svědčiti budou o vzorném, methodickém vyučování. Na zdar! Č.

LISTÁRNA POŘADATELE.

Br. cvičiteli v C. Cvičení skupinová uveřejněná v posl. čísle Sokola zaslána mi byla br. Holanem jménem Gymnastické Unie, ale autor cvičení udán nebyl.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., přijati byli: Jan Bureš, Alois Petrák, Ed. J. Kembický, Frant. Kučera, Ondřej Bobko, Jan Částek. Vyloučení byli pro neplacení příspěvků: Jaroslav Kudrna, Fr. Líbal, Václav Mareš, Alois Štusák, Boh. Víšek, Jos. Zítek.

— Do T. J. S. Iowa City, Ia., přijat byl Karel Čadek.

— Do T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O., přijati byli: Ladislav Benda, Antonín Bílý, Frank Kvarda, Klement Kolářik, Karel Linek, Karel Macháček, Frank Nekvasil, Václav Holan, Josef Mašek. Nově navržený jest Josef Křesák.— (Kde jsou jejich adresy? Bez adres "Sokol Amer." zaslání nemůžeme.)

— Do T. J. S. Cleveland, O., přijati byli: Václav Zoulek a Jar. Černý. Vyloučen Adolf Tobáš. Zemřel Ferd. Chlanda.

— Z T. J. S. Oak Park, Ill., vystoupili: Frank Šindelář, Josef Votava, Ant. Černík.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., přijati byli: Josef Zbetovský, Frank Kafka.

— Do T. J. S. Los Angeles, Cal., přijati byli: John Mayer a Stefan Kasalla.

— Do T. J. S. Little Ferry, N. J., přijat byl Štěpán Abeda. Odstoupili: Fr. Beneš, Josef Motz. Vyloučen Vladimír Krauza. Zemřel Ant. Majer.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Václav Budka, Ant. Hlavsa, Fr. Kunášek, Vác. Kropáček II., Ant. Raymond. Odstoupili: Em. Sokol, Karel Vácha. Pro neplacení vyloučen Boh. Klečka.

— Do T. J. S. Vlast v Chicagu přijat byl Čeněk Horák. Vyloučení byli: Fr. Kovářik, Vác. Vaňkovský, Jan Smolík.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijat byl A. J. Beránek. Odstoupili: Jan Heise, Karel Galla, Jan Hrádek, Jar. Šule.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu přijati byli: B. O. Komorous, Chas. Dítě, Chas. Kořen, Emil J. Krimský, Josef Tucan, Edward Tůma. Poděkovali se: Frant. Čuchna, Eugen Kašpar, Jiří Tikalský, Leop. Brabenec, Jiří Hájek, Matěj Vavříček, Fr. Kučeff.

— Do T. J. S. Chicago přijati byli: Václav Šrámek, Bohumil Hájek, Miloslav Vandas. Odstoupili: Jos. Honomichl, František Hešík.

— Do T. J. S. Slovanská Lípa v Chicagu přijat byl Jos. J. Langer. Zemřeli Jan Urban a Jos. Hlaváček.

— Z T. J. S. Praha v Chicagu vyloučení byli pro neplacení: Vác. Brambora, Jan Dvořák, Joža Kotrbatý, Karel Martínek, Jos. Vňouček, J. Jungman, Vác. Zeman.

— Do T. J. S. Blesk v Baltimore přijati byli: Dobroslav Paska, Jan Růžička, Alois Pohajda, Ant. Kusák.

— Do T. J. S. Crete, Neb., přijati byli: Eduard Vašátko, Jindřich Brt, Frank Kunel ml.

— Z T. J. S. Ord, Neb., vyloučení byli pro neplacení: Ed. Čapek a Frank Mi—(nečitelné).

— Do Čes. Těl. a Záb. Spolku Sokol v Bohemia, N. Y., přijaty byly: Josefa Tůmova, Tillie Krútova a Isabella Murdákova.

— Do T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., přijat byl Karel Legro. Vyloučen byl Wm. Vokolek.

— Do T. J. S. Karel Jonáš v Cicero, Ill., přijati byli: Dom. Škarecký, Fr. Grabmüller, Vác. Čmolík (s přest. list.)

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijati byli: Leopold Vokatý, Otto Bendl.

— Z T. J. S. East Bernard, Tex., vystoupil Jindřich Uher. Vyloučení pro neplacení: Emil Toman, Fr. Hvězda, Richard Vrána.

— Ze sboru Sokolek Č. Z. Bes., Portland, Oregon, vystoupily: Anna Svobodova, Terezie Wedkova a Bertha Wedkova. Pro neplacení vyloučena A. Maštalířova.

— Do T. J. S. Čten. Záb. Besedy, Portland, Oregon, přijat byl Jos. Ottaman. Odstoupil Frank Jadrný. Vyloučen pro neplacení Vincene Fojtík.

— Z T. J. S. Manitowoc, Wis., vyloučen pro neplacení příspěvků T. Čadek.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijat byl: Anton Hobilík. Čestně odstoupili: Fr. Stupka, Fr. Petřík, Jan Zacha. Odstoupil Rob. Peřina.

— Do T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., přijati byli: Beltram Klekar, Rudolf Langer (s přest. list. od Sok. Chicago), Vác. Marek (s legitimací z Čech). Odstoupili: J. B. Pardubský, Peter Mohrbacher. Pro neplacení příspěvků vyloučení: Jos. Vávra, Fr. Dvořák, Alois Kadlec, Karel Blubín, Václav Kudrna, Fr. Líbal. Zemřel Emil A. Kříž.

— Do T. J. S. Cleveland uveden byl Alois Jedlička. Odstoupil Boh. Horáček.

— Z T. J. S. Schuyler, Neb., vyloučení pro neplacení: F. M. Cuba, Ant. Severin, Elmer Shinkel, Ed. Koudele, Fred. Němce, Adolf Krivohlávek.

— Z T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, Neb., vystoupil Jan Vlach. Vyloučení pro neplacení: Fr. Macek ml., Jan Patáček, Vác. Pelnař, V. E. Prokop, Jos. Stejskal, Mat. Straka.

— Do T. J. S. Blesk, Baltimore, Md., přijat byl Stanislav Hubata. Čestně vystoupil Fr. Müller. Pro neplacení vyloučen Jan Jecelín. (Jos. Šimáčkovi byl S. A. zaslán stá-
le na 907 Dallas St. Nikdo neměnil a pošta též nezastavila.)

— Z T. J. S. Lorain, O., suspendován Fr. Varas.

— Do T. J. S. Fugner, Lond Island City, N. Y., přijati byli: Alois Klovřza, Václav Kopačka, Frie Bohman. Pro neplacení příspěvků vyloučen byl Václav Emanovský. Zemřel Jan Beneš.

— Do T. J. S. Little Ferry, N. J., přijat byl Jan Agar.

— Do T. J. S. Philadelphia, Pa., přijati byli: Frant. Havela, Frant. Čihák.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., uveden byl Josef Petřelka.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., uvedeni byli: Josef Šedivý a Anton Šedivý.

— Do T. J. S. St. Louis, Mo., přijati byli: Frant. Šiška, Vojt. Jeníček, Fr. Ovčáček, Vác. Šimanovský. Odstoupil Milo Tríska. Vyloučen Rudolf Chumchal.

— Z T. J. S. Oklahoma City vyloučení byli pro neplacení: V. Schus, Fr. Bohouš, Fr. Podvalský, A. Zbigniewitec, L. Sušil.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu přijati byli: Josef Vokřál, Otto Ring, Leo Hahn.

— Do Čes. Amer. Sokola v Chicagu přijati byli: Fr. Mikula, Jiří Kohout, Václav Malva, Václav Vlasatý, Louis Stroner, Josef Kozák, Vác. Tourek, Alois Němce, Karel Černý.

— Z T. J. S. Praha v Chicagu vystoupil Karel Houser. Pro neplacení vyloučen byl Frant. Tríska.

OZNÁMENÍ.

Bratr Rafael Szalatnay z Prahy, který se VI. všeslovanského sletu sokolského činně účastnil co člen pořadatelského odboru, americké výpravě jel se zvl. sokolskou deputací do Podmoklů vstříc a věnoval vůbec americkým hostům svou zvláštní pozornost, dluží právě v Americe a pořádá přednášky o VI. sokolském sletu s doprovodem pohyblivých obrazů, z jejichž pořadu uvádíme hlavně příjezd amer. hostů, hold Sokolstva městu Praze, prostná mužů a žen, cizí hosté, různá evičení a závody atd., atd. — Příjezd Američanů do Prahy jest pro nás obzvláště zajímavým, ježto lze poznati každého nám známého účastníka výpravy velice pěkně.

Jednoty sokolské, které by si přály přednášku br. Szalatnay-e ve svých Sokolovnách slyšeti, necht' se obrátí přímo na něj. Adresa: Rafael Szalatnay, 347 E. 74. St., New York City.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze poslední pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; John Černý, jednatel, 431 E. 71st St. (Česky, poštovní a expressní poukázky dlužno vystavovati na jméno pokladníka, tedy Frank Lier, ale zaslati je jednateli. Není-li check vystaven na New York, nutno k zaslání částce připsati 10 centů za kolekci.); Max Grabenstein, tajemník, 991 Boston Rd., Bronx; Fr. Lier, pokl., 1185 Lexington Avenue, New York. — J. Pavlík, Fr. Vančura, F. Bartůnek; výbor finanční: št. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesar, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáč. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Jaroslav Franc, 2000 E. Eager St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 207-9 Prospect St.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th ave.; taj. A. Zamburek, 357 Walnut St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo.; taj. Tonda Jaroš, 2124 N. Franklin St.

T. J. S. Sokol Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Alois Jelínek, 84 Meadow St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Josefina Vančura, 906 Madeira St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Marie Celer, 305 Prospect St., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Helena Vozáb, 56 6th ave., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. Elizabeth Reminger, 792 Hunterdon st.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděle o 5. odpo.; taj. Ant. Smietansky, box 102, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, box 177.

T. J. S. Saginaw, Mich. Taj. Leo. Krupka, 410 N. 13. St.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Leop. Všečka, 7709 Cedar Ave.; náměstek L. F. Nekvasil, 4141 Cyril Ave. S. W.; jednatel Josef Wařák, 6703 E. Classen Ave. S. E.; pokladník Josef O. Šlapák, 4150 Marvin Ave.; náčelník Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave. S. E. Další členové: Jos. Štíbr, K. Bernreiter, J. Kolářík, Vác. Přeč, Ant. Pánka, Jar. Vodraška, Vojt. Charvát. Schůze každou 2. neděli v měsíci u Sokola Nová Vlast na Clark ulici. Dopisy zasílány buďtež jednateli: Jos. Wařák, 6703 E. Classen Ave., S. W., Cleveland, O.

Sokol Cleveland. Schůze 1. a 3. neděle v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Lemr, 9103 Folsom Ave.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděle v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Vác. Mrázek, 3160 W. 48th St., S. W.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Karel Matyáš, 748 Mt. Elliott Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Hlavatý, 283 Maybury Grand Ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděle v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděle v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Karel Štastka, 88 Voskamp St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděle v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Princílik, box 77.

župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Jos. Halq, jednatel Fr. Filip, Security Bank, pokladník Václav Janda, náčelník Rudolf Stýblo, 1619 W. 18th St., Chicago, Ill., I. podnáčelník Boleslav Hašek, Cedar Rapids, Ia. II. podnáčelník Karel Kolářík, St. Paul, Minn. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. Jirásek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. Ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st.; taj. K. Doubek, 3329 Hirsch St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st av.; taj. Jos. Čapek, 1339 S. 42. Ct.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Jak. Janeš, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lída, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Alois Kára, 1321 So. 42. Ave.

T.J.S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. Jos. Březina, 4624 N. 40. Ave.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Schůze 3. středu v měsíci v síni Čes. Am. Svob. školy 4. wardy, roh 30. ul. a Union ave. Jar. Růžička, 540 W. 37. St.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Václav Boháč, 3006 So. St. Louis ave.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh Leavitt a 19. ul.; taj. John Hora, 2131 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci ve vlastní Sokolovně, 6452—54 z. 12. ul. Taj. Jiří J. Šuma, 6617 W. 12. St.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Emil Princ, 5037 W. 30. St.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, box 66, La Vergne, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Al. Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 1055 — 29. St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Vác. Wimer, 1036 Emmet St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděle ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, na 11. a Exchange ave., taj. Jos. Hudeček, 1020 N. 13. St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděle v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. Trejtnar, 608—4th ave. W.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Karel Slavík, 136 E. Union St.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. V. J. Albrecht, 1116 E. Davenport St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. F. J. Svoboda, 76 Park Place.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. V. Fencel, 310 — 22. Avenue No. — Schůze 2. neděle v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington ave. a 23. Ave. No.

Práce v tělocvičně.

Nedávejme se sváděti.

Učitel tělocviku jest k tomu určen, aby dával výchově tělesné určitý směr. Nesmí dávat se sváděti tím, co jest prospěšné jen několika jednotlivcům — musí vždy míti na mysli celek. Nesmí též pustiti se zřetele, jakým způsobem myšlenka výchovy tělesné jest veřejnosti předváděna — musí míti stále na mysli ten důležitý příkaz, že „nesmí tužiti se jen nepatrný zlomek národa“ — a proto nesmí dáti se sváděti tím, co nepatrný zlomek by na něm žádal. Jeho výchovná práce musí veřejnost přesvědčovati o její účelnosti, o její důležitosti. Nesmí myšlenku výchovy tělesné snižovati na stupeň sportu, zábavy, libůstky jednotlivců. Cvičitel není jen vychovatelem těch, které v tělocvičně kolem sebe shromáždil — on určen jest k tomu, aby vychovával i lid ostatní, t. j. aby tělesné eviky lidu předváděl v celé jejich krásě, aby veřejnost stále a stále přesvědčoval o jich potřebě, o jich nevyhnutelnosti.

Proto musí pevně kráčet za určitým cílem svým a nesmí dáti se sváděti choutkami, žádostmi jednotlivců, toužících po výstřednostech. Často dává se cvičitel sváděti různými ukázkami výstředních choutek v tělocviku ženském. Některé evičenky, buď že byly přírodou obdařeny značným fondem tělesné síly a překypující energie, — touží po tom, nápodobiti v evičení muže — chtějí pokoušeti se o eviky, jaké jen muži prováděti mohou, pro jaké jen muži jsou spůsobilými. A cvičitel vida to, přichází často k chybnému závěrku, že ženy takové evičení si přejí, že si v něm libují a výchova jeho pak vedena jest dle přání a libůstek těch, které jsou mezi ženami vzácnou výjimkou. Přemýšlí o tom, že evičení tělesná jsou hlavně pro ty, kdož jich nejvíce potřebují? Že ti, kdož jich potřebují, nemohou o obtížné eviky na náradí se pokoušeti, aniž by na místě sílení nenásledovalo po takovém evičení vysílení? Přemýšlí o tom, že vyhovuje jen nepatrnému zlomku, a že ostatní, velikou většinu, od tělo-

cviku odpuzuje? Přemýšlí o tom, že ukázka takových evičení — jmenovitě evičení žen — snižuje krásnou, důležitou myšlenku výchovy tělesné na stupeň nízké akrobatiky — že těmi ukázkami myšlenku výchovy tělesné profanuje?

„Ale,“ slyšel jsem nejednou námitku, „lidu takové eviky se líbí — provede-li Sokolka nějaký obtížný, odvážný výkon, sklídí vždy hlučnou pochvalu.“ Ano — připouštím — v cirku také čím krkolomnější výkon, tím hlučnější pochvala. Ale tím právě rozdělujeme ženy na jedno procento obratných evičenek, na jedno procento akrobatek a na 99 procent těch, které se chodí jen na jejich „představení“ dívat, které chodí jen se bavit, pochvalu projevovat. A myšlenka výchovy tělesné — jmenovitě výchovy žen — má býti povznesena nad to, aby sloužila jen za zábavu davům. Počátek konců slávy Řecka byl, kdy celý národ přestal se tužiti a na najaté, profesionální zápasníky chodil se jen dívat. Povinností naší jest snažiti se o to, aby většina přestala se jen chodit dívat, ale aby každý, žena i muž, mladý i starší, aby vše k nám špelo, s námi se tužilo, své zdraví upevňovalo — své povahy ocelovalo, duši šlechtilo. Nedávejme se proto, bratři, sváděti choutkami jednotlivých, po výstřednostech bažících evičenek, zvláště vidíme-li že za tou touhou po výstřednosti skrývá se ještě jiná touha — touha po laciné pochvalě davů — touha po vyniknutí nad slabšími sestrami.

Poslání cvičitele jest čestné — jest nad jiné důležité — a také nadmíru zodpovědné. On může usplňovati skutečného přání, aby „Co Čech, to také byl Sokol“ — „Co Češka, to Sokolka“ — a on také může myšlenku tělesné výchovy snížit na bezvýznamný sport, na pouhý zdroj zábavy pro rozmařilé davy. — Přemýšlejte o svém poslání, bratři cvičitelé — a k jakému cíli dospěti chcete, dle toho své počínání, svoji práci výchovnou řiďte.

Cvičení tyčemi dorostu — pro veřejné vystoupení.

Sestavil Jos. Čermák.

Cvičení toto bylo určeno původně pro společné veřejné vystoupení žáků Vyšších Škol chicagských strany západní. Dle původního plánu mělo býti pro vystoupení toto získáno míčové hřiště na západní straně, ale neochota správy hřiště původní plán cvičitelů zmařila.

Později bylo navrženo, aby toto hromadné vystoupení odbýváno bylo na Lake Frontu jako zahajovací číslo tak zvaných „Olympických her“, ale ve chvíli, kdy cvičení připravují do tisku, není rozhodnuto, bude-li možno tento plán uskutečniti, neboť „Olympické hry“ počínají v dnech, kdy vyučování ve veřejných školách jest skončeno — a ať studenti budou jeviti zájem o závody (kde je naděje na cenu), jest všeobecně pochybováno, že by jevili v době výstupních zkoušek zájem o nácvik evičení pro společné vystoupení.

Pisatel, jenž ustanoven byl, aby cvičení pro toto možné vystoupení sestavil, měl před sebou obtížný úkol a sice: učiniti evičení poutavým a zároveň snadným k nácviku — neboť doba k naevičení byla velice krátkou.

Proto nemohl voliti obvyklý způsob sestavování evičení, t. j. aby základní myšlenka vyvíjela se stále víc a více — poněvač zvolené thema zavedlo by k evičení příliš obtížnému — ale při tom měla to býti evičení ne příliš „obvyklá“.

Pokusil jsem se rozluštěti problem ten způsobem následujícím: První část evičení A, B a C jest jaksi průpravou

pro cvičení části II. Naevičeli evičenci část I., nemají obtíží s částí II. Téměř všechny eviky části I. jsou opakovány v části II., jen jeden prvek jest přidán, a tyto stejné eviky jsou prováděny s různými obraty, takže i přes to, že prováděny jsou eviky stejné, působí na diváka dojmem evičení úplně jiného. Základní myšlenka však zůstává nezměněnou.

Část III. jest opět průpravou pro část IV. I zde jest stejné evičení opakováno — ale opět se stejnými postoji a obraty jako evičení části III., takže zde opět evičenci, jakmile si osvojili postoje a obraty části III., evičiti mohou ihned část IV. A aby opět část IV. nebila do očí stejností s částí II., vřaděn byl do části IV. poklek a dřep.

Základním evikem při tomto evičení jest: vtáčení a vytáčení tyče **nadechmatem**. Jest to evik neobvyklý, málokdy užíváný — (ano namnoze i neznámý) a právě pro tu svoji neobvyklost jsem jej vyvolil. Vtáčení i vytáčení provádíme obvykle podchmatem — ale měl jsem v úmyslu tímto evičením naznačiti, že i nadechmatem docílíme pěkných eviků. Rozdíl mezi vtáčením podchmatem a vtáčením nadechmatem jest, že podchmatem ohýbáme zápěstí před vtočením nahoru — při vtáčení nadechmatem počínáme evik **ohnutím zápěstí dolů**. Po vtočení nesmíme pokoušeti se držeti tyč plným hmatem — ruka, která po vtočení vpřed přejde do po-

lohy dlanní, jest otevřena a jen palec přitlačí tyč mírně k dlaní. Viz obr. 4.) Při vtáčení i vytáčení drží tyč druhá ruka volně.

Jelikož dle původního plánu měli cvičení toto provést žáci sami a pak společně s děvčaty, která měla cvičiti kůžely, mělo cvičení provedeno býti při hudbě valčíkové — ale při hudbě 2/4 neb 4/4 lze je ještě lépe provést.

Veškeré změny, vtáčení i vytáčení, musí provedeny býti rychle, úsečně — a tyč musí po každé změně zaujmouti přesně správnou polohu.

Kdo by se o nácvik cvičení tohoto pokusiti chtěl, at' nacvičí vždy dříve cvičení tyčí, pak zvlášť postoj a obraty — a pak teprve cvičení celé.

Po každé části jest pochod v před — obrat — a návrat na pův. místo. Cvičení toto vřaděno bylo sem proto, že ony 32 doby, co žáci pohybují se s místa, děvčata měla cvičiti na místě kůžely výdrž — kleky — klony.

Kde by cvičitel měl delší dobu k nácviku, může učiniti cvičení ještě působivějším, když provede část' II. a část' IV. v rychlejším ruchu — na místě každé cvičení 2 doby pouze 1 dobu, a kde je výdrž 4 doby, jen 2 doby.

Že základní myšlenku cvičení pro menší počet cvičenců možno velice působivě rozšířiti, to zkušenějším bratřím cvičitelům netřeba ani zvlášť' poznamenávati. Podávám zde cvičení tak, jak sestaveno bylo pro větší počet a s ohledem na krátkou dobu nácviku věnovanou.

Výpad levou stranou, vytočit levou a tyč kolmo k levému rameni 9—12!

Zákl. post. 13—16!

Opakovat v pravo.

Tři kroky v před a zaujmout stoj spatný na 4. dobu. Při tom zároveň zvedáme zvolna tyč nad hlavu tak, že na 4. dobu dospěje nejvyššího bodu. Čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo — tyč výdrž. — Opět tři kroky v před a zaujmout stoj spatný na 4. dobu. Při tom zároveň tyč snižujeme, takže na 4. dobu octne se v zákl. poloze. Čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo. Opakovat s obraty v pravo. Dohromady 32 doby.

ČÁST' II.

A

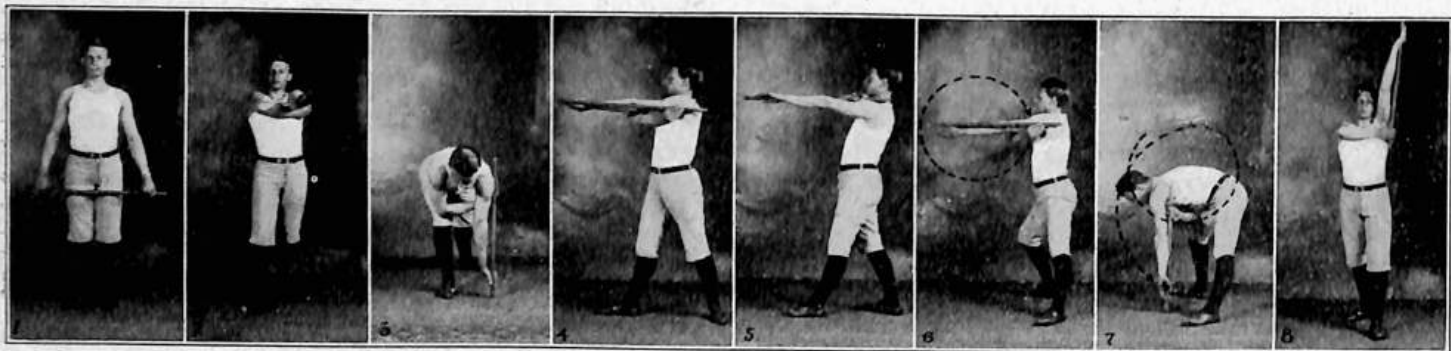
Tyč rovně před prsa, stoj úkročně levou 1—2!

Půlobrat v pravo (o špičkách) a vtočit v před levou 3—4! (obr. 4)

Stoj zákročně pravou a tyč převrátit. (Po vtočení octne se pravá ruka pod levou paží, převrátíme tedy tyč tak, že pravou ruku položíme na levé rameno. (obr. 5.) V této poloze vydržíme 4 doby, tedy od 5. do 8.)

Stoj předkročně pravou a opět vtočit levou (pr. ruka vespod) 9—10!

Půlobrat v levo, vytočit levou a tyč kolmo vzhůru k l. rameni 11—12!

Poněkud' kratší tyč cvičení velice usnadní.

Cvičí se tyčemi dřevěnými. Jen vyspělí členové mohou se o podobná cvičení pokoušeti tyčemi železnými.

Zákl. post. Stoj spatný, tyč v předu nadechmatem. (obr. 1.) Ruch volný.

ČÁST' I.

A

Tyč rovně před prsa, stoj předkročně levou 1—2!

Vtočit levou v před (tyč v l. v před rovně pod l. paží), pravá paže ohnuta (pr. ruka pod levé záloktí) a stoj zákročně levou 3—4! (obr. 2. Lépe jest viděti polohu tyče na obr. 4.)

Vytočit levou, tyč kolmě vzhůru k levému rameni, stoj úkročně levou, 5—6!

Zákl. post. 7—8!

Opakovat v pravo.

Každé cvičení dvakrát a sice v levo, v pravo levo a v pravo, dohromady 32 doby.

B

Opakovat cvičení tyčí A, ale na místě stojů kročných: výpad levou v před, levou v zad, levou stranou a zákl. post. Opakovat 32 doby jako cvičení A.

C

Výpad levou v před, tyč rovně před prsa 1—4!

Únik levou, vtočit levou (jako v cvič. A a B) a předklon 5—8! Levý konec tyče země se dotýká na stejné linii se špičkou nohy stojné. (obr. 3.)

Zákl. post. 13—16! (Zákl. post. zaujmeme tak, že kdy mírným výšvihem levé nohy únožmo přecházíme v stoj spatný, napneme paže v před a tyč octne se v zákl. pol. zároveň v době, kdy přecházíme do stoji spatného.)

Opakovat v pravo.

B

Tyč rovně před prsa, stoj zákročně levou 1—2!

Vtočit levou a celý obrat (o špičkách) v levo (čelem v zad) 3—4!

Tyč převrátit (pr. ruka nad l. paží) a stoj zákročně levou 5—8! (Vydržet jako v cvičení A.)

Stoj předkročně levou a tyč převrátit, vtočit levou, pravá ruka opět pod l. záloktí 9—10!

Půlobrat v pravo (čelem v před), vytočit levou a tyč kolmo vzhůru k l. rameni 11—12!

Zákl. post. 13—16! (Do zákl. post. vracíme se, jak bylo líčeno bylo při cvičení A.)

C

Výpad levou v před a tyč rovně před prsa 1—2!

Půlobrat v pravo, odhyb na pravo a vtočit levou v před 3—4! (obr. 6.)

Odhyb na levo a tyč převrátit (pr. ruku nad levé záloktí) 5—6! (Na obr. 6. naznačena jest dráha, kterou pravý konec tyče projíti musí, aby tyč octla se v poloze, jak naznačeno na obr. 5.)

Opět odhyb na pravo, levým koncem tyče bočný kruh dolů a předklon (konec tyče země se dotýká.) 7—8! (obr. 7.)

(Pozn.—Levá ruka z předpažení prochází polohu připázení, zapažení, vzpažení, až s předklonem dospěje opět do předpažení. Opíše tedy celý kruh. Při tomto kružném pohybu musí pravá ruka býti těsně přimknuta k levému rameni, aby se kružný pohyb paže s tyčí stal možným. Osou kruhu paže jest kloub ramenní — tyče pravý konec — tudíž musí tento konec přiléhati k rameni. Dosti malé odchýlení pravé ruky s l. ramene učiní provedení správného bočního kruhu nemožným, jelikož by levá ruka, levý konec tyče držící, odsunuta byla stranou od vytčené dráhy. Pohyb počínáme na 6. dobu, tak aby na 7. dobu konec tyče k nejnižšímu bodu dospěl.)

Vzpřím, a levá ruka vrací se opácným směrem opět do předpažení 9—10! (Když vzpřímujeme, prochází levá ruka rychle z předpažení do vzpažení, zapažení a připázení, až dospěje nerušeným pohybem opět do předpažení. Pravá ruka po dokončeném kruhu ocit'uje se nad levou paží, těsně u ramene, jako na obr. 5.)

Odhyb na pravo a vtočit v před levou rovně v před 11—12! (Poloha tyče zase jako na obr. 4.)

Půlobrat v levo (ohnutím levého kolena přejít ve výpad levou v před) a tyč kolmě vzhůru k l. rameni 13—14!

Zákl. post. 15—16! (Zákl. post. zaujmeme, jak vyličeeno při cvičení A.)

Opakovat v pravo.

Tři kroky v před a zaujmout stoj spatný na 4. dobu.

Zákl. post. 13—16!

Opakovat v pravo.

Tři kroky v před, zaujmout stoj spatný na 4. dobu. Při kroku levou tyč rovně nad hlavu, při kroku pravou tyč rovně za hlavu, při kroku levou tyč rovně nad hlavu a na 4. dobu tyč dole před tělem. Čtyřmi kroky na místě obrát v levo a opakovat. Opakovat s obraty v pravo. Dohromady 32 doby.

ČÁST IV.

A

Stoj úkročný levou a tyč rovně nad hlavu 1—2!

Půlobrat v pravo (o špičkách), vtočit levou, tyč u l. ramene kolmě vzhůru. 3—4! (obr. 11.)

Stoj zákročný pravou, tyč kolmě před prsa, v pravo vzhůru 5—6! (obr. 12.)

Poklek v pravo, tyč před prsa rovně, levá přes pravou 7—8! (obr. 13.)

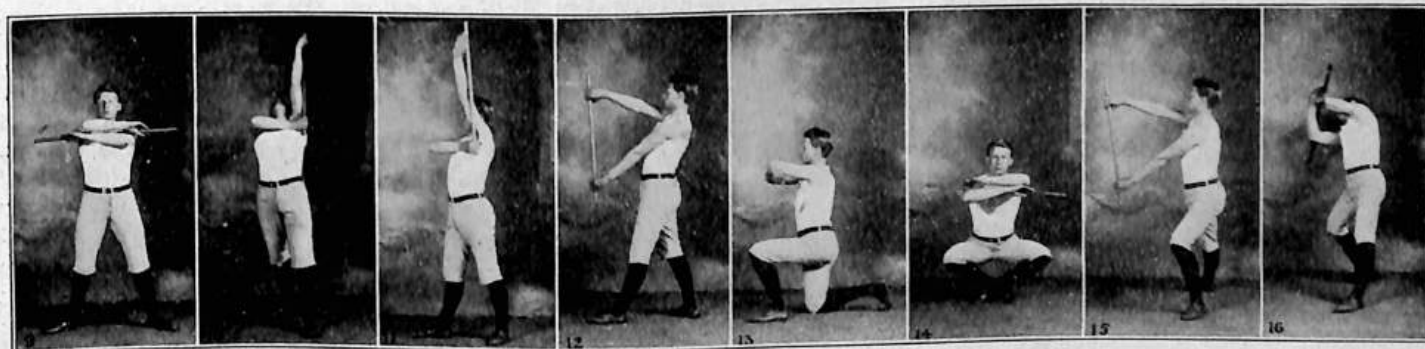
Vztyk, tyč před prsa rovně, v pravo vzhůru 9—10!

Stoj předkročný pravou a vtočit nahoru levou, tyč k l. rameni kolmo vzhůru 11—12!

Půlobrat v levo, vytočit levou a tyč rovně nad hlavu 13—14!

Dřep, tyč před prsa rovně, levá přes pravou 15! (obr. 14)

Zákl. post. 16! Na 15. dobu přirazíme rychle levou nohu k pravé a přejdeme v dřep, při čemž paže skřížíme, hned

Při vykročení levou tyč rovně na prsa (paže skrčené), při vykročení pravou tyč rovně nad hlavu, při vykročení levou tyč rovně na prsa, a na 4. dobu tyč rovně dolů. Čtyřmi kroky na místě celý obrát v levo, opakovat tři kroky a evič. tyčí, a čtyřmi kroky na místě celý obrát v levo. Opakovat celé evičení s obraty v pravo.

ČÁST III.

A

Stoj zákročný levou a tyč rovně nad hlavou 1—2!

Stoj předkročný levou, vtočit levou a tyč kolmě vzhůru k levému rameni 3—4! (obr. 8.)

Stoj úkročný levou, tyč před prsa rovně, pravá přes levou 5—6! (obr. 9.)

Zákl. post. 7—8!

Opakovat v pravo.

Každé evičení dvakrát, dohromady 32 doby.

B

Opakovat evičení A, ale na místo stojů kročných výpady: v zad, v před a stranou. 32 doby.

C

Výpad levou v zad a tyč rovně nad hlavou 1—4!

Stoj předkročný levou, záklon vtočit levou vzhůru, tyč kolmě vzhůru k l. rameni 5—8! (obr. 10.) (Levá noha, trup a tyč v jedné linii.)

Výpad levou stranou, tyč rovně před prsa, pravá přes levou 9—12!

na to vztyk, tyč rovně před tělo, bychom na 16. dobu zaujali již zákl. post.)

Opakovat v pravo.

B

Tyč rovně nad hlavou a stoj zákroč. v levo 1—2!

Celý obrát v levo, vtočit levou vzhůru, tyč kolmě vzhůru k l. rameni 3—4!

Stoj zákročný levou a tyč kolmě před prsa, v pravo vzhůru 5—6!

Poklek v levo, tyč rovně před prsa, levá přes pravou 7—8!

Vztyk a tyč kolmě před prsa v pravo vzhůru 9—10!

Stoj předkročný levou a vtočit levou vzhůru, tyč kolmě vzhůru k l. rameni 11—12!

Celý obrát v pravo a tyč rovně nad hlavu 13—14!

Dřep a tyč rovně před prsa, levá přes pravou 15!

Zákl. post. 16!

Opakovat opácně.

C

Výpad levou v před a tyč rovně nad hlavou 1—2!

Půlobrat v pravo, odhyb na pravo, vtočit levou vzhůru a tyč kolmě vzhůru k l. rameni 3—4!

Odhyb na levo, tyč rovně před prsa, v pravo vzhůru 5—6! (obr. 15.)

Odhyb a úklon na pravo, tyč rovně před prsa, levá přes pravou 7—8! (obr. 16.)

Odhyb na levo a tyč kolmě před prsa, v pravo vzhůru 9—10!

Odhyb v pravo, vtočit levou vzhůru, tyč kolmě vzhůru k l. rameni 11—12!

Půlobrat v levo (do výpadu v l.) vytočit a tyč rovně nad hlavu 13—14!

Stoj spatný a dřep, tyč rovně před prsa, levá přes pravou 15!

Zákl. post. 16!

Opakovat v pravo.

Tři kroky v před, zaujmout stoj spatný na 4. dobu. Při kroku levou tyč rovně nad hlavou. Při kroku pravou tyč rovně před prsa, levá přes pravou. Při kroku levou tyč rovně nad hlavou a na 4. dobu tyč rovně dolů. Čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo. Opakovat s obraty v pravo a tyč před prsa, pravou přes levou. Dohromady 32 doby.

Veřejné cvičení Sokola Tábor.

Dne 27. dubna pořádal Sokol Tábor (Chicago) ve své síni veřejné cvičení s velice pestrým, zajímavým programem a za hojně účasti obecnosti. A jelikož dostalo se nám k cvičení tomu od pořádatelského výboru pozvání, pokládáme to za projev, že jak pořadatelstvo, tak bratří cvičitelé očekávají o cvičení posudek odborný a že výtky, učiněné přímou jako upřímný pokyn, bratrský projev touhy po nápravě, zlepšení, zdokonalení. Vytkneme-li někde nějakou vadu, nemáme v úmyslu snižovati neb snad vědomostmi se honositi — (jak se mezi námi rádo vytýká) — jsme vždy ochotni své výtky opodstatniti — a podotýkáme opět a opět, že jen touha po dokonalosti vždy pudí nás k tomu, že tu a tam na některý nedostatek poukážeme. A tu na prvním místě musíme poukázati opět na zjev, na který již tolikrát na tomto místě bylo poukazováno, že málo prospěje vymýšletí ladné sestavy pro veřejné vystoupení, když chovanci naši již pouhým vystoupením ukazují, jak u nás pomíjeny jsou eviky základní. Mějme vždy na mysli cíl výchovy tělesné a ten cíl již sám naznačí nám cestu, kterou se brátí máme. My pevně věříme, že každý náš chovanec i mimo tělocvičnu měl by býti živým dokladem naší práce výchovné — pěkným držením těla, chůzí měl by líšiti se od těch, kdož tělocvik nepěstují — a toho, zdá se, nejsme s to docílit. A vidíme-li, že i dospělější žáci i žákyně nastupují kroky těžkopádnými; vidíme-li, jak při rozstupu provádí úkroky nedbale — pak nemůžeme očekávati, že pěkný, svižný, lehký krok stane se cvičencům našim druhou přirozeností. Na tuto slabou stránku naší výchovné práce poukazujeme opět a nepřestaneme na ni poukazovati, pokud nebudeme viděti žádoucí nápravu, pokud nebude v našich tělocvičnách těmto základním evikům věnováno více pozornosti.

Cvičení zahájeno bylo eviky prostnými (menší žáci), do nichž vřaděny byly i průpravné eviky k skokům. Pěkná myšlenka — žel však, že lehký doskok na špičky do správného dřepu byl zde takovou vzácností. Pěkně sestaveno a lépe provedeno bylo cvičení malých žáků s ozdobnými kroky. Cvičení činkami (větší žáci) bylo pro malé ty cvičence poněkud obtížné; přední, vyspělejší žáci sice ještě dobře je ovládali, ale ti menší těžce s nimi zápasili. Běrmě v úvahu vždy to, co provéstí může nejslabší a ne co osvojit si může cvičenec vyspělejší. Prostná dvojice ze VI. sletu (žáků) provedena byla úsečně, svižně a br. Pokorný dal si patrně s nácvikem hodně práce. Šotyšový tanec ve dvojicích provedly mladistvé cvičenky pěkně a některé z nich svými přirozenými vlohami k těmto evikům opravňují k naději, že stanou se záhy v pravdě vzornými cvičenkami. Cvičení tyčemi (dorost) bylo pěkně sestaveno, ale bylo to cvičení, s jakými i členstvo těžce by zápasilo a tu některá ta pochybení dorostencům rádi promineme. Cvičení kůžely, provedené žákyněmi, vynikalo pěknými sestavami a mile překvapil i logický postup cvičení — však u mnohých

cvičenek bylo znáti, že nedopracovaly se k složitým evikům postupně, eviky průpravnými — neboť při velkých kružích postřehli jsme mnoho a mnoho nepěkně pokrčených paží. Pěkně sestavená prostná Sokolů (vedl br. Holan) provedena byla většinou cvičenců různě, ale doporučovali bychom — již k vůli rozmanitosti — aby členstvo jednou za čas podalo též ukázkou cvičení některým nářadím. Prostná, po tolik roků u nás již opakovaná, na laika působí přílišnou stejností. Vyspělejší žákyně provedly tělocvičný valčík a šťastným nápadem nazvati dlužno, provéstí jej v kruhu. V obmezené místnosti nelze tanec provéstí s větším počtem cvičenek a v kruhu bylo lze provéstí jej bez všech obtíží. Jediné, co bychom vytýkali mohli celkovému provedení, byly tu a tam příliš toporné doprovody paží. Bylo viděti, že četným cvičenkám nebyly eviky ty přirozenými a že (zase ta stará bolest!) na cvičením tanec bez předběžné, methodické průpravy jednotlivých kroků. Chceme-li tělocvičný tanec na cvičení vzorně, pak v hodinách cvičebních nejen různým postojům, výdržím i krokům, ale i evikům paží nutno cvičiti od základů a přesně bděti nad dokonalým prováděním, tak aby ta lehkost, elegance, kterou eviky těmi ukáží chceme, byla již jaksi vrozenou. Ale na cvičení-li tělocvičný tanec bez předběžných cvičení, postřehneme hned, že ta uhlazenost, gracie jest pouhou imitací — jinými slovy, že není přirozenou. Nejlepším číslem celého pořadu bylo cvičení Sokolek. Byla to prostná s kroky ozdobnými — ačkoliv my bychom to spíše nazvali mazurkovými kroky s eviky prostnými — neboť eviky kroků převládaly. Projevili jsme na tomto místě br. Pokornému nejednou zasloužené uznání, že tvorba jeho nejen vyniká originalností, ale že svědčí o značném stupni krásocitu, což i dnes milerádi zaznamenáváme. A eviky pro družstva dívčí zdají se býti jeho specialitou — na těch patrně dává si nejvíce záležet. Cvičení Sokolek bylo by číslem velice půvabným, neboť změny, s jakými různé eviky kroků byly prováděny, byly velice důmyslně sestaveny — jen to nešťastné provedení! Věř, bratře cvičiteli, že nám těch pěkných sestav bylo přímě líto, když jsme sledovali, jak trpěly nedbalým provedením veliké většiny cvičenek a diviti jsme se musili, že br. cvičitel, když tak pěknou věc vytvoří, dovolí, aby tvorba jeho jen tak ledabylým prováděním tolik trpěla. Když před rokem referovali jsme o cvičení Sokola Tábor, poukazovali jsme na až hříšně nedbalé pohyby paží, neboť tam, kde některé vzpažily, u některých nevěděli jsme, má-li to být vzpažení pažema napnutými nebo v oblouk ohnutými, s rukama přivřenými neb otevřenými, má-li to býti poloha palcová neb hrbetní — a dnes bychom musili vytýkati totéž, čehož litujeme upřímně. To jsou věci, k nimž musí býti přísněji přihlíženo, chceme-li, aby tělocvičné krásno, které duch cvičitelův vytvoří, vynikalo též krásným provedením. A od Sokolek, domníváme se, už máme právo něco takového očekávati. — Následovalo cvičení na nářadí členů, vedené br. Holanem — ale kde byli všichni ti cvičenci, jež viděli jsme ještě před krátkou dobou? Což cvičíme jen pro to, abychom se ukázali jednou neb dvakrát na veřejném? Cvičíme jen po tu dobu, nežli ukojíme svoji touhu po nějakém tom závodu? Což ani my Sokolové posud nevíme, že jen tenkrát cvičení přinese nám prospěch trvalý, když pěstujeme jej stále, až do věku pozdějšího? Nevíme, že právě my Sokolové měli bychom podávati doklady, že i ve věku pokročilejším tělocvik prospívá — že jen tělesnými eviky udržíme si mladistvou pružnost, svěžest? až do věku pozdního? A co je platno mluvit i psáti veřejnosti o něčem, co sami neprovádíme? Mimo neúnavného br. Peroutky, na němž také blahodárné účinky vytrvalého cvičení nejlépe se jeví — z těch starších cvičenců nespatriili jsme žádného. Shledáme se s nimi při vystoupení budoucím? — Program zakončen byl národním naším tancem "Besedou", která

(Dokončení na str. 178.)